

บทที่ 1

บทนำ

*****

1.1 ลักษณะของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

ระเบียบกระทรวงมหาดไทยแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคือเป็นแผนระยะยาว เป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งแสดงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อ การพัฒนาในอนาคต โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน ยุทธศาสตร์การพัฒนาดังกล่าว อำเภอ และแผนชุมชน

1.2 วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา

- 1) เพื่อจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคือตอบสนองต่อปัญหา ความต้องการของประชาชน ภายใต้ศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลเจริญศิลป์
- 2) เพื่อเป็นกรอบในการพัฒนาในระยะกลาง และเป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลเจริญศิลป์ 3 ปี
- 3) เพื่อเป็นเครื่องมือในการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลลำคองหงส์กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลเจริญศิลป์ กับส่วนราชการ
- 4) เพื่อเพิ่มทักษะและขีดความสามารถของบุคลากรภายในองค์การบริหารส่วนตำบล
- 5) เพื่อประสานการพัฒนาให้สอดคล้องกันทั้งในระดับส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น

1.3 ขั้นตอนในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

ในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบลเจริญศิลปลังหวังที่จะจัดทำแผนการพัฒนาที่สอดคล้องกับความต้องการ ปัญหาของท้องถิ่นและศักยภาพที่มีอยู่ ตลอดจนความเปลี่ยนแปลง จึงได้ดำเนินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคือตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 หมวดที่ 3 ข้อ 16 โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

- 1) คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นจัดประชุมประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่อแจ้งแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น รับทราบปัญหา ความต้องการ ประเด็นการพัฒนาและประเด็นที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนความช่วยเหลือทางวิชาการ และแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ เพื่อนำมากำหนดแนวทางการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา โดยนำข้อมูลพื้นฐานจากการจัดประชาคมหมู่บ้านที่ประชาชนเสนอปัญหา ความต้องการ การวิเคราะห์ศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (SWOT Analysis) ตลอดจนการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ จุดมุ่งหมาย เพื่อการพัฒนายุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนารวมทั้งข้อเสนอจากหน่วยงานต่างๆ และข้อมูลในแผนชุมชนมาพิจารณาประกอบการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา
- 2) คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น รวบรวมแนวทางและข้อมูล นำมาวิเคราะห์และทบทวน แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา โดย พิจารณา วิสัยทัศน์ พันธกิจ จุดมุ่งหมาย เพื่อการพัฒนา ยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาว่าควรจะต้องปรับปรุง แก้ไขหรือคงไว้ในประเด็นใดเพื่อจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์ การพัฒนาฉบับใหม่ แล้วเสนอคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น

- 3) คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นพิจารณาร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา เพื่อเสนอผู้บริหารท้องถิ่น
- 4) ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา และประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลให้เสนอร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อให้ความเห็นชอบก่อน แล้วผู้บริหารท้องถิ่นจึงพิจารณาอนุมัติและประกาศใช้ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ท้องถิ่นต่อไป

1.4 ประโยชน์ของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

- 1) ตอบสนองต่อปัญหา ความต้องการของประชาชน ภายใต้ศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลเจริญศิลป์
- 2) เป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลเจริญศิลป์ 3 ปี
- 3) เป็นเครื่องมือในการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลเจริญศิลป์กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลเจริญศิลป์ กับส่วนราชการ
- 4) เพิ่มทักษะและขีดความสามารถของบุคลากรภายในองค์การบริหารส่วนตำบล
- 5) ประสานการพัฒนาให้สอดคล้องกันทั้งในระดับส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น

1.5 คณะทำงานวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลเจริญศิลป์

คณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล

คณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลเจริญศิลป์ ประกอบด้วย

๑. นายประจง	วรสิทธิ์	ตำแหน่ง นายก อบต.	ประธานกรรมการ
๒. นายประพงษ์	สมคำ	ตำแหน่ง รองนายก อบต.	กรรมการ
๓. นายวิเศษ	สุนารักษ์	ตำแหน่ง รองนายก อบต.	กรรมการ
๔. นายทอน	อินธิจักร	สมาชิกสภา อบต.	กรรมการ
๕. นางสมหมาย	ธิมาณิตย์	สมาชิกสภา อบต.	กรรมการ
๖. นางบุญเต็ม	บุญแสง	สมาชิกสภา อบต.	กรรมการ
๗. นายบุญโฮม	แทนทอง	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๘. นายสนิท	สุพันธ์์นา	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๙. นายสุริยา	สมสะอาด	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๑๐.นางสาวชนิษฐา	เปี่ยมดี	พัฒนากรอำเภอ ฯ	กรรมการ
๑๑.นายวิสุทธิ	รักษ์กระโทก	ตัวแทนสำนักงานเกษตรอำเภอ ฯ	กรรมการ
๑๒.นายตั้ง	เหมาธูรินทร์	ผอ.รพ.ส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านกุดนาขาม	กรรมการ
๑๓.นายวรรณชัย	แพงพา	กำนันตำบลเจริญศิลป์	กรรมการ
๑๔.นายสมใจรักษ์	สุรารักษ์	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ ๕	กรรมการ
๑๕.นายปัญญา	แสนสวาท	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ ๑๑	กรรมการ
๑๖.นายสมควร	อัครตะธาน	ตัวแทนประชาคม ม.๓	กรรมการ
๑๗.นายพิชัย	คะเสริมราช	ตัวแทนประชาคม ม.๔	กรรมการ

๑๘.นายอัมพร	สีมี	ตัวแทนประชาคม ม.๕	กรรมการ
๑๙.นายสุริยัน	ศรีสร้อย	ตัวแทนประชาคม ม.๖	กรรมการ
๒๐.นายสมยศ	อัครราช	ปลัด อบต.	กรรมการ/เลขานุการ
๒๑.นางรุ่งกานต์	ยีนนาน	หัวหน้าสำนักปลัด	กรรมการ/ผู้ช่วยเลขานุการ
๒๒.นางสุปราณี	บุตตะวัง	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน	กรรมการ/ผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล

๑. นายสมยศ	อัครราช	ตำแหน่ง ปลัด อบต.	ประธานกรรมการ
๒. นางวลัยลักษณ์	ศุภรัตน์กุล	ตำแหน่ง หัวหน้าส่วนการคลัง	กรรมการ
๓. นายธีระศักดิ์	เมืองสอง	ตำแหน่ง หัวหน้าส่วนโยธา	กรรมการ
๔. นายประสิทธิ์	กลมพันธ์	ตำแหน่ง ผู้แทนประชาคมตำบล ม.๗	กรรมการ
๕. นางอุไร	สีวะรินทร์	ตำแหน่ง ผู้แทนประชาคมตำบล ม.๘	กรรมการ
๖. นายอุทัย	ประดิ่งธานี	ตำแหน่ง ผู้แทนประชาคมตำบล ม.๙	กรรมการ
๗.นางรุ่งกานต์	ยีนนาน	ตำแหน่ง หัวหน้าสำนักปลัด	กรรมการ/เลขานุการ
๘.นางสุปราณี	บุตตะวัง	ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ฯ	กรรมการ/เลขานุการ

บทที่ 2

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

*****

2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับที่ตั้ง อาณาเขต เขตการปกครอง ประชากร การศึกษา สาธารณสุข ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และทรัพยากรธรรมชาติ เป็นต้น

1. ข้อมูลสภาพทั่วไป

1.1 ลักษณะที่ตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลเจริญศิลป์ ตั้งอยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอเจริญศิลป์ ประมาณ 5 กิโลเมตร และอยู่ห่างจากจังหวัดสกลนคร 102 กิโลเมตร มีที่ทำการตั้งอยู่บ้านทุ่งคำ หมู่ 3 ตำบล เจริญศิลป์ อำเภอเจริญศิลป์ จังหวัดสกลนคร องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับการแต่งตั้งตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2540 องค์การบริหารส่วนตำบลเจริญศิลป์ เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็ก

1.2 อาณาเขต

ตำบลเจริญศิลป์มีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ 38,125 ไร่ หรือคิดเป็น 61 ตารางกิโลเมตรโดยมีอาณาเขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ	จรดตำบลธาตุ	อ.สว่างแดนดิน จ. สกลนคร
ทิศใต้	จรดตำบลบ้านถ่อนและตำบลทรายมูล	อ.สว่างแดนดิน จ.สกลนคร
ทิศตะวันออก	จรดตำบลโคกศิลา	อำเภอเจริญศิลป์ จ.สกลนคร
ทิศตะวันตก	จรดตำบลทุ่งแก	อำเภอเจริญศิลป์ จ.สกลนคร

1.3 สภาพพื้นที่

สภาพพื้นที่มีขนาด 38,125 ไร่ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูง มีป่าไม้ และแหล่งน้ำธรรมชาติ ที่สำคัญคือลำน้ำยาม อ่างเก็บน้ำห้วยนกเค้า จึงเหมาะแก่การประกอบอาชีพทางการเกษตร และเหมาะสำหรับการส่งเสริมให้เป็นแหล่งการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

1.4 เขตการปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลเจริญศิลป์ มีหมู่บ้านอยู่ในเขตปกครอง จำนวน 9 หมู่บ้าน ดังนี้

1. บ้านทุ่งคำ	ม.3	6. บ้านกุดนาขาม	ม. 8
2. บ้านหนองอั้งแหลว	ม.4	7. บ้านกุดนาขาม	ม. 9
3. บ้านแกดำ	ม. 5	8. บ้านโนนคำพัฒนา	ม. 10
4. บ้านนาดี	ม. 6	9. บ้านสร้างฟาก	ม. 11
5. บ้านสร้างฟาก	ม. 7		

1.5 จำนวนประชากร

มีจำนวนครัวเรือนทั้งหมด 1,661 ครัวเรือน ประชากรรวมทั้งสิ้น 6,490 คน แยกเป็น เพศชาย จำนวน 3,319 คน เพศหญิง จำนวน 3,171 คน ดังแสดงในตารางประกอบ 1

ตารางประกอบ 1. ตารางแสดงจำนวนประชากรแยกตามหมู่บ้าน

หมู่ที่	บ้าน	จำนวน หลังคา เรือน	ประชากร		รวม	ระดับการพัฒนา หมู่บ้าน
			ชาย	หญิง		
3.	ทุ่งคำ	230	484	460	944	ระดับ 3
4.	หนองฮ้างแหลว	126	316	282	598	ระดับ 3
5.	แกด้า	160	272	282	554	ระดับ 3
6.	นาดี	144	315	288	603	ระดับ 3
7.	สร้างฟาก	281	554	512	1,066	ระดับ 3
8.	กุดนาขาม	190	369	392	761	ระดับ 3
9.	กุดนาขามใหม่	209	373	372	745	ระดับ 3
10.	โนนคำพัฒนา	169	289	276	565	ระดับ 3
11.	สร้างฟากใหม่	152	347	307	654	ระดับ 3
รวม		1,661	3,319	3,171	6,490	

หมายเหตุ บ้านเจริญศิลป์ หมู่ 1 หมู่ 2 เป็นหมู่บ้านในเขตเทศบาล

1.6 ท้องถิ่นอื่นในตำบล

-จำนวนเขตเทศบาลตำบล 1 แห่ง คือ เทศบาลตำบลเจริญศิลป์

2. ข้อมูลสภาพทางเศรษฐกิจ

2.1 การประกอบอาชีพ

- เกษตรกรรม ปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์ พืชเศรษฐกิจ ได้แก่ ข้าว แตงไทย มะเขือเทศ สัตว์เศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ โค กระบือ
- หัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่ หัตถกรรมเครื่องปั้นดินเผาซีพบ้านกุดนาขาม และการทอผ้าฝ้าย ผ้าไหม การจักสานเครื่องใช้ไม้ไผ่
- รับจ้างทั่วไป

2.2 หน่วยธุรกิจในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเจริญศิลป์

- ธนาคาร	-	แห่ง
- โรงแรม	-	แห่ง
ปั้มน้ำมันและก๊าซ	-	แห่ง
โรงงานอุตสาหกรรม	-	แห่ง
โรงสีข้าวขนาดเล็ก	27	แห่ง

2.3 ข้อมูลกลุ่มกองทุนต่างๆในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเจริญศิลป์

ที่	ชื่อกองทุน	หมู่	จำนวนสมาชิก	จำนวนเงินกองทุน(บาท)
1.	กลุ่มสหกรณ์ร้านค้าชุมชนนาดี	6	34 คน	40,000
2.	กลุ่มทอผ้าฝ้ายและผ้าไหมบ้านแกดำ	5	35 คน	54,300
3.	กลุ่มเลี้ยงสุกรและโค บ้านสร้างฟาก	7	30 คน	40,000
4.	กลุ่มทอผ้าไหมบ้านกุดนาขาม	9	35 คน	40,000
5.	กลุ่มผู้ใช้น้ำเพื่อการเกษตรบ้านกุดนาขาม	8	135 คน	16,300
6.	กลุ่มเลี้ยงเป็ดบ้านหนองฮ้างแหลว	4	30 คน	40,000
7.	กลุ่มผู้เลี้ยงเป็ดและไก่บ้านทุ่งคำ	3	30 คน	54,300
8.	กลุ่มทอผ้าฝ้ายและผ้าไหมบ้านสร้างฟาก	7	45 คน	50,000
9.	กลุ่มทอผ้าฝ้ายและผ้าไหมบ้านสร้างฟาก	11	30 คน	50,000
10.	กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรรโนนคำพัฒนา	10	50 คน	20,000
11.	กลุ่มเกษตรกรผสมผสานทฤษฎีใหม่	10	20 คน	40,000
12.	กลุ่มปุ๋ยหมักชีวภาพตำบลเจริญศิลป์	3-11	50 คน	100,000
	รวม	11	524 คน	544,900

3 ข้อมูลสภาพทางสังคม

3.1 การศึกษา

ประชาชนส่วนใหญ่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเจริญศิลป์ จบการศึกษาในระดับประถมศึกษา

- โรงเรียนประถมศึกษา 6 แห่ง
- โรงเรียนมัธยมศึกษาขยายโอกาสทางการศึกษา 1 แห่ง
- ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน - แห่ง
- โรงเรียนระดับอาชีวศึกษา/อุดมศึกษา - แห่ง
- ที่อ่านหนังสือพิมพ์หมู่บ้าน/ห้องสมุดหมู่บ้าน 9 แห่ง
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 3 แห่ง

3.2 สถาบันและองค์กรทางศาสนา

- วัด/สำนักสงฆ์ 14 แห่ง
- โบสถ์/มัสยิด - แห่ง

3.3 การสาธารณสุข

- โรงพยาบาลของรัฐขนาด - แห่ง
- สถานีอนามัย 1 แห่ง
- สถานพยาบาลเอกชน - แห่ง
- ร้านขายยาแผนปัจจุบัน - แห่ง
- อัตราการมีและใช้ส้วมราดน้ำ ร้อยละ 100

3.4 ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- สถานีตำรวจ	-	แห่ง
- สถานีดับเพลิง	-	แห่ง
- ศูนย์อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน	1	แห่ง

3.5 มวลชนจัดตั้ง

- ลูกเสือชาวบ้าน 4 รุ่น	750	คน
- ไทยอาสาป้องกันชาติ 1 รุ่น	100	คน
- กองหนุนเพื่อความมั่นคง 1 รุ่น	80	คน
- อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.)	120	คน

3.6 ชนกลุ่มต่างๆในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเจริญศิลป์

ตำบลเจริญศิลป์มีชนพื้นเมืองกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ อาศัยอยู่หลายกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มย้อ (ญ้อ) กลุ่มโย้ย กลุ่มภูไท (ผู้ไทย) กลุ่มไทยอีสาน (ไทย-ลาว) ซึ่งแต่ละกลุ่มก็อาศัยอยู่ร่วมกันอย่างปกติสุข

4. ข้อมูลสภาพโครงสร้างพื้นฐาน

4.1 การสื่อสารโทรคมนาคม

- ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข	-	แห่ง
- สถานีโทรคมนาคม อื่นๆ	-	แห่ง
- โทรศัพท์สาธารณะ	9	หมู่บ้าน
- โทรศัพท์พื้นฐาน	3	หมู่บ้าน

4.2 การไฟฟ้า

- ไฟฟ้าใช้ทั่วถึง	9	หมู่บ้าน
-------------------	---	----------

4.3 การประปา

- การมีน้ำประปาใช้	9	หมู่บ้าน
--------------------	---	----------

4.4 การคมนาคม

การคมนาคมทางบกภายในเขต อบต.เจริญศิลป์ สามารถเดินทางโดยสะดวกด้วยถนนลาดยางระหว่างหมู่บ้าน และถนนคอนกรีตเสริมเหล็กภายในหมู่บ้านและถนนลูกรัง

5. ข้อมูลสภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

5.1 แหล่งน้ำธรรมชาติ

- ลำน้ำ ลำห้วย	7	สาย
ประกอบด้วย 1.ลำน้ำยาม 2.ลำห้วยนาดี 3.ลำห้วยสวนผึ้ง 4.ลำห้วยบ้าน 5.ลำห้วยวังแก 6. ลำห้วยคำผักแพว 7. ลำห้วยสวนมอญ		
- อ่างเก็บน้ำ	1	แห่ง คือ อ่างเก็บน้ำห้วยนกเค้า

5.2 แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

- ฝายกั้นน้ำ	16	แห่ง
- อ่างเก็บน้ำ	1	แห่ง
- บ่อโยก/บ่อบาดาล	53	แห่ง
- บ่อน้ำตื้น	10	แห่ง
- สระน้ำ	87	แห่ง
- ถังเก็บน้ำฝน ฝ.33	41	แห่ง

5.3 ทรัพยากรป่าไม้

-ป่าชุมชนและที่ดินสาธารณะหมู่บ้าน 9 แห่ง
ส่วนใหญ่มีสภาพป่า เป็นป่าเต็งรัง

5.4 ทรัพยากรดิน

สภาพดินส่วนใหญ่เป็นกลุ่มดินไร่ มีลักษณะเป็นดินร่วนปนทราย และดินร่วนปนดินลูกรัง นอกจากนี้ยังมีพบแหล่งดินลูกรังเป็นจำนวนมาก และยังมีดินเค็มด้วยบางแห่ง

5.5 สถานที่สำคัญและเป็นแหล่งท่องเที่ยว

1. วัดป่าโนนแสนคำ บ้านทุ่งคำ หมู่ 3 ต.เจริญศิลป์

เป็นวัดป่าเก่าแก่ที่มีความสำคัญของตำบลเจริญศิลป์ โดยมีหลวงปู่เนย สมจิตโต ซึ่งเป็นพระสงฆ์สายวิปัสสนากรรมฐานที่มีประชาชนทั่วไปให้ความเคารพศรัทธาเป็นจำนวนมาก และภายในบริเวณวัดมีความสงบร่มรื่นด้วยต้นไม้ขนาดใหญ่ ซึ่งในทุกวันนี้จะมีประชาชนในตำบลและประชาชนทั่วไปมาทำบุญที่วัดเป็นจำนวนมาก ทำให้วัดป่าโนนแสนคำเป็นศูนย์กลางในการทำบุญของพุทธศาสนิกชน

2. วัดป่าเขตนวน บ้านโนนคำพัฒนา หมู่ 10 ต.เจริญศิลป์

เป็นวัดป่าที่สร้างขึ้นใหม่ โดยเป็นสาขาของวัดป่าโนนแสนคำ เป็นที่ประดิษฐาน พระพุทธรูปขนาดใหญ่ คือ พระพุทธมหามุนี ภายในบริเวณวัดจะมีบ่อน้ำพุธรรมชาติ ซึ่งผุดขึ้นมาเองตามธรรมชาติเป็นจำนวนมาก

3. วัดศรีสุข บ้านสร้างฟาก หมู่ 7 ต.เจริญศิลป์

เป็นวัดเก่าแก่คู่บ้านสร้างฟาก ซึ่งมีพระพุทธรูปโบราณและศาลาการเปรียญเก่าแก่ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช เคยเสด็จบนศาลาการเปรียญแห่งนี้ จนเป็นที่มาของพระบรมฉายาลักษณ์ทรงผูกเชือกกรองเท้าด้วยพระองค์เอง

4. ศูนย์ศิลปาชีพบ้านกุดนาขาม บ้านกุดนาขาม ต.เจริญศิลป์

เป็นแหล่งผลิตศิลปหัตถกรรมทางเครื่องปั้นดินเผา การแกะสลักไม้และการทอผ้าที่มีชื่อเสียงผลิตภัณฑ์จากศูนย์ฯจำหน่ายออกมาแสดงให้เห็นและจำหน่ายในงานเทศกาลต่างๆเสมอ

6. ข้อมูลด้านการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลเจริญศิลป์

6.1 ด้านบุคลากร

(1) ฝ่ายการเมือง

- ผู้บริหารและผู้ช่วยผู้บริหาร	จำนวน	4	คน
- สมาชิกสภา อบต.	จำนวน	18	คน

(2) ฝ่ายพนักงานส่วนตำบล

- พนักงานส่วนตำบล	จำนวน	14	คน
- พนักงานจ้าง	จำนวน	8	คน

ประกอบด้วย	1. ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล	1	คน
	- ตำแหน่งในสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล	13	คน
	1. หัวหน้าสำนักปลัด	1	คน
	2. นักบริหารการศึกษา	1	คน
	3. เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน	1	คน
	4. นิติกร	1	คน
	5. เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป	1	คน
	6. นักพัฒนาชุมชน	1	คน
	7. เจ้าพนักงานธุรการ	1	คน
	8. ครูผู้ดูแลเด็ก	1	คน
	9. ผู้ดูแลศูนย์เด็กเล็ก	3	คน
	10. พนักงานขับรถยนต์	1	คน
	11. นักการภารโรง	1	คน
	- ตำแหน่งในส่วนการคลัง	6	คน
	1. หัวหน้าส่วนการคลัง	1	คน
	2. นักวิชาการเงินและบัญชี	1	คน
	3. เจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้	1	คน
	4. เจ้าพนักงานพัสดุ	1	คน
	5. ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้	1	คน
	6. ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่พัสดุ	1	คน
	- ตำแหน่งในส่วนโยธา	2	คน
	1. หัวหน้าส่วนโยธา	1	คน
	2. นายช่างโยธา	1	คน
	3. คนงานทั่วไป	-	คน
	- ระดับการศึกษาของบุคลากร		
	- ประถมศึกษา	1	คน
	- มัธยมศึกษา/อาชีวศึกษา	2	คน
	- อนุปริญญาตรี	1	คน
	- ปริญญาตรี	15	คน
	- สูงกว่าปริญญาตรี	3	คน
6.2	เครื่องมืออุปกรณ์ต่างๆในการดำเนินงาน		
	- เครื่องคอมพิวเตอร์	15	เครื่อง
	- เครื่องโทรสาร	1	เครื่อง
	- โทรศัพท์	2	หมายเลข
	- เครื่องถ่ายเอกสาร	1	เครื่อง
	- รถจักรยานยนต์ประจำ อบต.	1	คัน
	- รถยนต์นั่งส่วนบุคคล	2	คัน
	- รถยนต์บรรทุกน้ำ	1	คัน
	- วิทยุสื่อสาร	15	เครื่อง

- อาคารที่ตั้งสำนักงาน	1	หลัง
- อาคารศูนย์ อปพร.	1	หลัง
- อาคารหอประชุม อบต.	1	หลัง
- โรงน้ำดื่ม อบต.เจริญศิลป์	1	แห่ง

6.3 งบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลเจริญศิลป์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553

ที่	แหล่งที่มารายได้	ปีงบประมาณ 2553
1.	รายได้ อบต.จัดเก็บเอง	191,450
2.	รายได้รัฐจัดสรรให้	7,656,950
3.	เงินอุดหนุนจากรัฐบาล	8,151,600
	รวม	16,000,000

2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพของท้องถิ่น ได้แก่ โครงสร้างและกระบวนการบริหารส่วนบุคคลงบประมาณและเครื่องมืออุปกรณ์ต่างๆ

กระบวนการบริหารงานบุคคล

คณะผู้บริหาร

1. นายประจักษ์ วรสิทธิ์	นายกองค์การบริหารส่วนตำบล
2. นายประพงษ์ สมคำ	รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล
3. นายวิเศษ สุนารักษ์	รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล
4. นายอดิศักดิ์ พานเหนือ	เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

1) สมาชิกสภา อบต.

1. นายธงชัย	สีมี	ประธานสภา อบต.
2. นายสายสมร	บุญจูง	รองประธานสภา อบต.
3. นายสมยศ	อัคราช	เลขานุการสภา อบต.
4. นายทองสุข	นวลขาว	สมาชิกสภา อบต. หมู่ 3
5. นางสมหมาย	ธิมนิตย์	สมาชิกสภา อบต. หมู่ 4
6. นายศักดิ์สิทธิ์	วงกฏ	สมาชิกสภา อบต. หมู่ 4
7. นายทองกลิ่น	จันทน์ยา	สมาชิกสภา อบต. หมู่ 5
8. นายทอน	อินธิจักร	สมาชิกสภา อบต. หมู่ 6
9. นายพรμμα	อินธิจักร	สมาชิกสภา อบต. หมู่ 6
10. นายวิรัตน์	ฝ่ายระสาร	สมาชิกสภา อบต. หมู่ 7
11. นางบุญเต็ม	บุญแสง	สมาชิกสภา อบต. หมู่ 7
12. นายอาทิตย์	ทาปลัด	สมาชิกสภา อบต. หมู่ 8
13. นายสิงกา	สีวะรินทร์	สมาชิกสภา อบต. หมู่ 8
14. นายบุญเรือง	หอมบุญมา	สมาชิกสภา อบต. หมู่ 9

15. นางดวงจันทร์	สุขวงศ์	สมาชิกสภา อบต. หมู่ 9
16. นายสมชาย	จันทร์มะณี	สมาชิกสภา อบต. หมู่ 10
17. นางสาวจินตนา	สุภาวะ	สมาชิกสภา อบต. หมู่ 10
18. นายเดือน	แก้วฝ้าย	สมาชิกสภา อบต. หมู่ 11
19. นายสุรียัน	ชายคำ	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 11

2) จำนวนบุคลากร

พนักงานส่วนตำบลและลูกจ้างปัจจุบันมีจำนวน 22 คน และส่วนราชการ จำนวน 4 ส่วน ดังนี้
ตำแหน่งในสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 9 คน

1. นายสมยศ	อัคราช	ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล
2. นางรุ่งกานต์	ยีนนาน	หัวหน้าสำนักปลัด
3. นายกิตตินันท์	นิตกร	นิติกร
4. นางสุปราณี	บุตตะวัง	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน
5. นายเดชา	ปาละสิทธิ์	นักพัฒนาชุมชน
6. นายทวีชัย	ใสเย็น	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป
7. นางธิดาพร	ดาบพิมพ์ศรี	เจ้าพนักงานธุรการ
8. นายพันธพ	วงศ์เอาะ	นักการภารโรง
9. นายยอดชาย	หอมใส	พนักงานขับรถยนต์

ตำแหน่งในส่วนการคลัง

จำนวน 6 คน

1. นางวลัยลักษณ์	ศุภรัตน์กุล	หัวหน้าส่วนการคลัง
2. นางอุไรวรรณ	สุนารักษ์	นักวิชาการเงินและบัญชี
3. นางอนันรัตน์	ยีนยั้ง	เจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้
4. นายยุทธชัย	จันทร์วงศ์	เจ้าพนักงานพัสดุ
5. นายสุพัฒน์	หอมใส	ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่พัสดุ
6. นางวรรณิณี	ไชยเลิศ	ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้

ตำแหน่งส่วนโยธา

จำนวน 2 คน

1. นายอุทัย	ยีนนาน	หัวหน้าส่วนโยธา
2. นายโยธิน	ไชยสาคร	นายช่างโยธา

ตำแหน่งในส่วนการศึกษา

จำนวน 5 คน

1. นายอนันต์	บุญหล้า	นักบริหารงานการศึกษา
2. นางสุภษณี	แสนสวาท	ครูผู้ดูแลเด็ก
3. นางศศิگانต์	แสงโพธิ์	ครูผู้ดูแลเด็ก
4. นางไพวัลย์	หอมไสย	ครูผู้ดูแลเด็ก
5. นางรัตนาวดี	เพียรกล้า	ครูผู้ดูแลเด็ก

3) ระดับการศึกษา

ประถมศึกษา	จำนวน	-	คน
มัธยมศึกษา/อาชีวศึกษา	จำนวน	2	คน
ปริญญาตรี	จำนวน	16	คน
ปริญญาโท	จำนวน	4	คน

มีเครื่องมืออุปกรณ์ต่างๆ เช่น มีรถยนต์ รถจักรยานยนต์ เครื่องสูบน้ำ เครื่องพ่นหมอกควัน เครื่องถ่ายภาพเอกสาร เครื่องโรเนียว เครื่องคอมพิวเตอร์ กล้องถ่ายรูป ขององค์การบริหารส่วนตำบลเจริญศิลป์

2.3 สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในระยะที่ผ่านมา

ผลการพัฒนาท้องถิ่น

ผลการพัฒนาท้องถิ่นในปีที่ผ่านมาภายใต้การพัฒนากององค์การบริหารส่วนตำบลเจริญศิลป์ ในการนำแผนพัฒนาไปปฏิบัติเชิงปริมาณไม่เป็นไปตามแผนที่ควรอันเนื่องมาจากมีแผนงานโครงการและ กิจกรรมในแผนพัฒนาตำบลประจำปีมาก เมื่อเทียบกับรายได้ทั้งที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บเอง ส่วนราชการอื่นจัดเก็บให้รวมทั้งเงินอุดหนุนจากรัฐบาลมีจำกัดไม่เพียงพอแก่การบริหารให้เป็นไปตามแผนพัฒนา ทำให้ ประสิทธิภาพของแผนพัฒนาในเชิงคุณภาพไม่สามารถดำเนินการได้ครบถ้วนตามแผนพัฒนา ซึ่งมีบางส่วนที่สามารถ ช่วยแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้กับประชาชนได้ เมื่อวิเคราะห์ศักยภาพ เพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาและ โอกาสการพัฒนาในอนาคต

การประเมินผลการนำแผนพัฒนาไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ

1. ผลการดำเนินงานการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- 1.1 พัฒนาการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำและการปรับปรุงบำรุงรักษาในเขต ชุมชนและท้องถิ่น
- 1.2 พัฒนาการสาธารณสุขโรคและการก่อสร้างอื่นๆ
- 1.3 พัฒนาการสร้างและบำรุงรักษาทางบกและทางน้ำที่เชื่อมต่อระหว่างองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นอื่น
- 1.4 พัฒนาการสาธารณสุขโรค-สาธารณสุขการ
- 1.5 พัฒนาการผังเมืองของท้องถิ่นและผังเมืองรวมของจังหวัด

2. ผลการดำเนินงานสร้างสังคมให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

- 2.1 พัฒนาการจัดการศึกษา
- 2.2 พัฒนาการสังคมสงเคราะห์และการพัฒนาคุณภาพชีวิต เด็ก สตรี คนชรา ผู้ด้อยโอกาสและผู้ติดเชื้อ HIV จัดให้มีและเพิ่มศักยภาพศูนย์พัฒนาเด็ก
- 2.3 พัฒนาการสนับสนุนส่งเสริมความเป็นเลิศด้านกีฬา กีฬาแห่งชาติและการสนับสนุนส่งเสริมกีฬานานาชาติ
- 2.4 พัฒนาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย/ลดอุบัติเหตุจากรถทางบก/ทางน้ำ
- 2.5 พัฒนาการสาธารณสุข การสร้างสุขภาพ การรักษาพยาบาลการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ /โรคระบาดและโรคไม่ติดต่อ การฟื้นฟูสุขภาพของประชาชน
- 2.6 พัฒนาการป้องกันและแก้ไขการแพร่ระบาดของปัญหาเสพติด
- 2.7 พัฒนาการรณรงค์และประชาสัมพันธ์เพื่อปลูกจิตสำนึกด้านคุณธรรม/จริยธรรมแก่ประชาชนในท้องถิ่น
- 2.8 พัฒนาการสนับสนุนและส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นจัดกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา

3. ผลการดำเนินงานเสริมสร้างความสามารถทางเศรษฐกิจและบรรเทาปัญหาความยากจน

- 3.1 พัฒนาส่งเสริมกิจการพาณิชย์และการลงทุน/ตลาดเพื่อการพาณิชย์
- 3.2 พัฒนาเสริมสร้างเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ
- 3.3 พัฒนาส่งเสริมอาชีพ/พัฒนาสินค้าชุมชน/ตลาดชุมชน/ร้านค้าชุมชน
- 3.4 พัฒนาการสร้างความเข้มแข็งด้านการเกษตรกรรม/สินค้าชุมชน
- 3.5 พัฒนาเสริมสร้างภูมิปัญญาท้องถิ่น
- 3.6 พัฒนาคุณภาพมาตรฐานสิ่งทอ
- 3.7 พัฒนาการสร้างเครือข่ายสินค้าชุมชน/ศูนย์ประสานสินค้าชุมชน
- 3.8 พัฒนาและส่งเสริมโรงสีชุมชน

4. ผลการดำเนินงานการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความสมดุลอย่างยั่งยืน

- 4.1 พัฒนาการจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่างๆในท้องถิ่นและชุมชน
- 4.2 พัฒนาการกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและน้ำเสียในชุมชนและท้องถิ่น
- 4.3 พัฒนาการจัดการ การบำรุงรักษาและการเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ การใช้ประโยชน์จากป่าไม้ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 4.4 สนับสนุนและรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ท้องถิ่นรักษาสีเขียวสิ่งแวดล้อมและประหยัดพลังงาน

5. ผลการดำเนินงานการบริหารราชการตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดี

- 5.1 พัฒนาการส่งเสริมศักยภาพของท้องถิ่นในทุกๆด้าน ตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี
- 5.2 พัฒนาการกระจายอำนาจถ่ายโอนภารกิจและบุคลากรภาครัฐลงสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- 5.3 พัฒนาเทคโนโลยีและบุคลากรให้มีความเหมาะสมสอดคล้อง
- 5.4 พัฒนาการส่งเสริมประชาธิปไตยและการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

6. ผลการดำเนินงานพัฒนาเกษตรอินทรีย์

- 6.1 พัฒนาระบบและเพิ่มศักยภาพการผลิต/ผลผลิตด้านเกษตรอินทรีย์
- 6.2 ลดค่าใช้จ่ายของเกษตรกร
- 6.3 เพิ่มผลผลิตของเกษตรกร
- 6.4 ประชาสัมพันธ์และรณรงค์ให้เกษตรกรมีความเชื่อมั่นในการใช้เกษตรอินทรีย์แทนปุ๋ยวิทยาศาสตร์

การประเมินประสิทธิผลของแผนพัฒนาในเชิงคุณภาพ

การพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในแผนพัฒนาประจำปีที่ผ่านมา และโครงการที่กำลังดำเนินการภายใต้กรอบแผนพัฒนาตำบลประจำปี พ.ศ.2553 ตามแนวทางแผนพัฒนาสามปีที่ผ่านมาเน้นการสร้างความเจริญให้ท้องถิ่น ทั้งในด้านความจำเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต ด้วยการกระจายการพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉพาะ ถนน ไฟฟ้า แหล่งน้ำ คลองส่งน้ำ ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิต และสิ่งแวดล้อม ซึ่งปีที่ผ่านมาจะมีสัดส่วนของการพัฒนาจะเน้นไปที่โครงสร้างพื้นฐานมากกว่าด้านคุณภาพชีวิตก็ตาม แต่ก็สนองต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น

ซึ่งจากผลการดำเนินการตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเจริญศิลป์ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านแหล่งน้ำ ด้านสาธารณสุข ด้านการเมืองการบริหาร และด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ส่งผลให้คุณภาพชีวิต การดำรงชีวิตของประชาชนในพื้นที่มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีความเจริญมากยิ่งขึ้น และส่งผลให้ประชาชนในพื้นที่มีการสภาพความเป็นอยู่

การวิเคราะห์ข้อมูลสถานการณ์ทางสังคม เศรษฐกิจ เทคโนโลยี สภาพแวดล้อมในพื้นที่ที่ผ่านมาและคาดการณ์ผลที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ขององค์การบริหารส่วนตำบลเจริญศิลป์และในระดับภูมิภาค ประเทศต่างประเทศ ในเรื่องส่งผลกระทบต่อ องค์การบริหารส่วนตำบลเจริญศิลป์

วิกฤติเศรษฐกิจในปี 2540 ทำให้ประเทศไทยหันมาดำเนินนโยบายการปรับโครงสร้างด้านเศรษฐกิจให้มีผลิตภาพและความสามารถในการแข่งขันที่สูงขึ้น โดยหันมาให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจในประเทศบนพื้นฐานความได้เปรียบของประเทศ มีการส่งเสริมกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ในปัจจุบัน จากภาวะความผันผวนของกระแสเศรษฐกิจโลก ส่งผลอย่างมากต่อการแข่งขันด้านราคาที่ทำให้ความรุนแรงมากขึ้น ทำให้ภาคอุตสาหกรรมไทยต้องปรับตัว เพื่อหนีจากการแข่งขันด้านราคา โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากประเทศจีนและเวียดนาม โดยหันไปเน้นการผลิตบนพื้นฐานองค์ความรู้ (Knowledge-based) และความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) รวมไปถึงการสร้างคุณค่า (Value Creation) ให้กับสินค้าและบริการ

เพื่อลดช่องว่างของระดับการพัฒนาเศรษฐกิจ และลดความยากจนในประเทศสมาชิกอาเซียน โดยการศึกษาวินิจฉัยเพื่อชี้ให้เห็นถึงจุดแข็งของเศรษฐกิจและสนับสนุนรวมกลุ่มอาเซียน ส่งเสริมการพัฒนาของประเทศสมาชิกใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรบุคคล เทคโนโลยีสารสนเทศและการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ

AEC Blueprint

AEC Blueprint มีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อ กำหนดทิศทาง/แผนงานในด้านเศรษฐกิจที่จะต้องดำเนินงานให้ชัดเจนตามกรอบระยะเวลาที่กำหนด จนบรรลุเป้าหมาย AEC ในปี 2558 (ค.ศ 2015) และสร้างพันธะสัญญา ระหว่างประเทศสมาชิกที่จะดำเนินการไปสู่เป้าหมายดังกล่าวร่วมกัน ประกอบด้วย 4 ส่วนหลัก ซึ่งอ้างอิงมาจากเป้าหมายการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียนตามแถลงการณ์บาหลี ฉบับที่ 2 (Bali Concord) ได้แก่

- (1) การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียว
- (2) การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของอาเซียน
- (3) การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างเสมอภาค
- (4) การบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก

สถานการณ์อุตสาหกรรมไทยในปัจจุบันผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทย

สถานการณ์อุตสาหกรรมไทย นับตั้งแต่ปี 2550 เป็นต้นมา จะเห็นได้ว่าเศรษฐกิจโลกมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก อาทิ วิกฤตสินเชื่อ Sub Prime ที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจสหรัฐอย่างรุนแรง ภาวะเศรษฐกิจโลกถดถอยในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว ปัญหาราคาน้ำมันที่มีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม การเปิดเสรีภายใต้กรอบของ WTO และการเปิดเสรีภายใต้กรอบ FTA และ AEC ที่ส่งผลให้การแข่งขันรุนแรงขึ้นทั้งการแข่งขันในตลาดภายในประเทศ และตลาดต่างประเทศรวมถึงปัญหาการเมืองและอัตราเงินเฟ้อในประเทศ ที่ส่งผลต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุนและผู้บริโภคเป็นต้น

จากภาพรวมภาวะเศรษฐกิจโลก และปัจจัยต่างๆ ในประเทศ เห็นได้อย่างชัดเจนว่า การพัฒนาอุตสาหกรรมไทยที่ผ่านมายังให้น้ำหนักไปที่การสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจเป็นหลัก ทำให้มีการส่งเสริมสาขาอุตสาหกรรมที่มีขนาดใหญ่และเป็นอุตสาหกรรมที่เน้นการส่งออก ซึ่งมีความอ่อนไหวต่อการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและความต้องการของตลาดโลก มากกว่าที่จะให้ความสำคัญกับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพและทรัพยากรที่มีอยู่ในประเทศ เมื่อเผชิญกับภาวะวิกฤติเศรษฐกิจจึงทำให้ภาคอุตสาหกรรมไทยได้รับผลกระทบโดยตรง

ดังนั้น เพื่อเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในภาคอุตสาหกรรมของไทย เพื่อต่อสู้ในระบบเศรษฐกิจโลก และเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือ AEC ภาคอุตสาหกรรมไทยจึงจำเป็นต้องมุ่งแสวงหาแนวทางการพัฒนาใหม่ๆ โดยปรับเปลี่ยนจากเศรษฐกิจยุคเก่าที่ใช้ทรัพย์สินจับต้องได้ (Tangible Assets) หรือปัจจัยการผลิต (Factor driven growth) ดั้งเดิม ได้แก่ ที่ดิน แรงงานและทุน เป็นตัวขับเคลื่อนหลัก ไปสู่เศรษฐกิจยุคใหม่ที่ใช้ทรัพย์สินที่จับต้องไม่ได้ (Intangible Assets) หรือทรัพย์สินทางปัญญา และการสร้างสรรค์มูลค่าเป็นปัจจัยขับเคลื่อนใหม่ โดยเน้นความคิดสร้างสรรค์ (Creativity driven growth) มุ่งเน้นไปที่การเพิ่มคุณค่า/สร้างมูลค่าให้กับสินค้ากลุ่มที่ไทยมีความสามารถในการแข่งขันอยู่แล้ว รวมถึงการมุ่งเน้นส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับกลุ่มสินค้าที่ไทยมีศักยภาพ/ความสามารถหลัก (Core Competency) เป็นการเฉพาะเจาะจงมากยิ่งขึ้น และเพื่อให้การพัฒนาเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในภาคอุตสาหกรรมของไทย เพื่อต่อสู้ในระบบเศรษฐกิจโลก และเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือ AEC เป็นไปอย่างมีระบบและประสิทธิภาพสูงสุด จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเข้าใจถึงสถานภาพของอุตสาหกรรมไทยในปัจจุบัน จากการศึกษาของกระทรวงอุตสาหกรรม พบว่าสภาพของอุตสาหกรรมไทยในปัจจุบันโดยใช้ SWOT Analysis สามารถสรุปได้ดังนี้

จุดแข็ง (Strength) ของภาคอุตสาหกรรมไทย

1. ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีแรงงานที่มีทักษะเมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ และจัดอยู่ในกลุ่มของประเทศที่มีอัตราค่าแรงงานต่ำ ส่งผลให้ภาคการผลิตของไทยส่วนใหญ่เป็นภาคการผลิตที่ใช้แรงงานเป็นหลัก

2. ค่าจ้างแรงงานของไทยยังไม่สูงเท่าใดนัก ทำให้ภาคการผลิตของไทยยังคงมีความสามารถในการแข่งขันด้านแรงงาน

3. มีวัตถุดิบทางการเกษตรที่มีศักยภาพ ประเทศไทยมีวัตถุดิบด้านการเกษตรที่มีศักยภาพทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ และมีผลผลิตทางการเกษตรที่หลากหลาย เช่น ข้าว ยางพารา อ้อย ผักและผลไม้สด เป็นต้น จึงเป็นจุดแข็งของประเทศไทยที่สามารถนำวัตถุดิบด้านการเกษตรเหล่านี้ มาผลิตสินค้าเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม อันจะนำไปสู่การเพิ่ม อันจะนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับประเทศไทยได้

4. ประเทศไทยมีที่ตั้งเหมาะสมในการเป็นศูนย์กลางภูมิภาค ซึ่งถือเป็นจุดยุทธศาสตร์ (Strategic Location) ในแถบภูมิภาคนี้ เนื่องจากประเทศไทยตั้งอยู่ในทวีปเอเชียในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ในบริเวณพื้นที่ที่เรียกว่า “คาบสมุทรอินโดจีน” ที่ตั้งสำหรับประเทศไทยจัดว่ามีลักษณะดีและส่งผลดีในหลายด้าน โดยเฉพาะที่ตั้งทางเศรษฐกิจ (Economic Location) เนื่องจากภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีประชากรหนาแน่น เป็นแหล่งที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติหลายชนิด เป็นแหล่งเกษตรกรรมที่ยิ่งใหญ่ของโลก ดังนั้น จึงนับได้ว่าภูมิภาคนี้เป็นตลาดที่สำคัญตลาดหนึ่งและยังเป็นแหล่งวัตถุดิบในการผลิตที่สำคัญของโลก ดังนั้นจึงนับได้ว่าภูมิภาคนี้เป็นตลาดที่สำคัญตลาดหนึ่งและยังเป็นแหล่งวัตถุดิบในการผลิตที่สำคัญของโลกอีกด้วย ซึ่งการที่ประเทศไทยตั้งอยู่ในศูนย์กลางของภูมิภาคนี้จึงเป็นประโยชน์ทั้งในแง่ของการขายสินค้าและการหาวัตถุดิบ นอกจากนี้จาก

สภาพภูมิประเทศดังกล่าวของประเทศไทย ยังส่งผลให้เกิดความสะดกในการติดต่อกับโลกภายนอก การขนส่ง การค้าขายกับต่างประเทศทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ

5.การคมนาคมขนส่งทั้งทางบกและทางอากาศครอบคลุมและรองรับได้อย่างมีประสิทธิภาพจากการ สํารวจเพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ทั้งของสถาบันนานาชาติเพื่อการจัดการและ สถาบันจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจและธุรกิจ (World Economic Forum:WEF) พบว่าไทย ยังคงมีจุดแข็งในเรื่องของการคมนาคมขนส่งทั้งทางบกและทางอากาศ เนื่องจากที่ผ่านมามีภาครัฐให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้านการคมนาคมขนส่งเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาเส้นทางทางบกให้สามารถ เชื่อมโยงกันได้ทั่วประเทศเท่านั้น แต่ยังมีการพัฒนาเส้นทางหลักๆ ให้สามารถเชื่อมโยงไปสู่ประเทศเพื่อนบ้านและ ประเทศใกล้เคียงกันในแถบภูมิภาค ไม่ว่าจะเป็นลาวซึ่งสามารถเชื่อมต่อไปยังเวียตนาม จีน พม่า และมาเลเซีย เป็นต้น นอกจากนี้ สำหรับการขนส่งทางอากาศประเทศไทยได้เปิดใช้สนามบินสุวรรณภูมิซึ่งนับว่าเป็นสนามบินที่ ทันสมัยและมีประสิทธิภาพแห่งหนึ่งของโลก ปัจจุบันต่างๆ เหล่านี้ล้วนแล้วแต่ส่งผลดีต่อการขนส่งสินค้าอุตสาหกรรม และบริการ ให้สามารถครอบคลุมและรองรับได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งภายในและภายนอกประเทศ

6.ประเทศไทยมีพัฒนาการทางธุรกิจ การค้าและการอุตสาหกรรมเมื่อเทียบกับหลายประเทศในอาเซียน โดยเฉพาะเมื่อเทียบกับประเทศเพื่อนบ้านของไทย เช่น พม่า ลาว และกัมพูชา เป็นต้น ดังนั้น จึงควรเร่งดำเนินการ ปรับปรุงขีดความสามารถทางการแข่งขัน โดยการลดต้นทุนค่าใช้จ่ายด้านโลจิสติกส์ปรับปรุงบรรยากาศด้านการ ลงทุนเพื่อเป็นแหล่งดึงดูด การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (Foreign Direct Investment:FDI) ทั้งในอาเซียน และนอกอาเซียนเตรียมพร้อมต่อการเปิดเสรีภาคบริการและการลงทุนอย่างเต็มที่ในปี 2558 ตามข้อตกลงของกลุ่ม อาเซียน รวมทั้ง การส่งเสริมการวิจัยและการพัฒนา (Research and Development :R&D) ซึ่งจะช่วยเพิ่ม ประสิทธิภาพการผลิตในภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการและสร้างขีดความสามารถทางการแข่งขันของไทยในเวที โลก

จุดอ่อน (Weakness) ของภาคอุตสาหกรรมไทย

1.ภาคการผลิตของไทยยังมีประสิทธิภาพการผลิตต่ำ จะเห็นได้จากข้อมูลการสำรวจปัจจัยในการแข่งขัน ทั้ง 4 ด้าน ที่ทางสถาบันนานาชาติเพื่อการจัดการ (Institute of Management and Development:MD) สํารวจไว้ปัจจัยที่สะท้อนถึงประสิทธิภาพการผลิตที่ต่ำของภาคการผลิตของไทย คือ ประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ (Business Efficiency) ซึ่งมีตัวชี้วัด คือ ผลิตภาพการผลิต (Productivity) และเมื่อพิจารณาในรายละเอียดของ ตัวชี้วัดภายในกลุ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพ IMD ได้รายงานจุดอ่อนของประเทศไทยไว้ 2 ตัวที่สำคัญ ได้แก่ ผลิต ภาพแรงงาน และประสิทธิภาพของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises:SMEs) ของไทยยังอยู่ในระดับต่ำเมื่อเทียบกับมาตรฐานซึ่งเป็นสัญญาณอันตราย เนื่องจากผลิตภาพแรงงาน และ ประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจของ SMEs ถือเป็นส่วนสำคัญ ในการผลักดันผลิตภาพของประเทศให้เติบโตในระยะ ยาว นอกจากนี้ปัจจัยโครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) ก็อยู่ในระดับที่ต่ำเช่นเดียวกัน โดยตัวชี้วัดย่อยที่อยู่ใน หมวดปัจจัยโครงสร้างพื้นฐานนั้น ประกอบด้วย ระดับการศึกษา(Education) โครงสร้างทางเทคโนโลยี (Technical Infrastructure) โครงสร้างวิทยาศาสตร์ (Scientific Infrastructure) สิ่งแวดล้อมและสาธารณสุข (Environment & Health) ซึ่ง IMD ได้ให้คะแนนในเรื่องดังกล่าวอยู่ในกลุ่มคะแนนต่ำทั้งสิ้น จากผลสำรวจดังกล่าวสะท้อนความเป็น จริงที่ว่าภาคการผลิตในกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญของประเทศ ยังอาศัยความได้เปรียบในการแข่งขันจากการใช้ แรงงานค่าแรงต่ำและทุนจากต่างประเทศเป็นหลัก แต่การเพิ่มผลิตภาพการผลิต (Productivity) ด้วยนวัตกรรมยังมี น้อยมาก เห็นได้จากการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา (Research and Development:R&D) ของภาคเอกชนไทย

ยังอยู่ในระดับต่ำ ส่วนผลิตภาพของอุตสาหกรรมไทยโดยรวมค่อนข้างต่ำมีจุดอ่อนหลายจุด เช่น การสร้างมูลค่าเพิ่มที่ยังมีน้อยเทคโนโลยีล้ำสมัย คุณภาพวัตถุดิบไม่สม่ำเสมอ และขาดแคลนแรงงานที่มีประสิทธิภาพไม่มีความรู้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ รวมไปถึงปัญหาด้านการเงินและหนี้สินของผู้ประกอบการ อีกทั้งผู้ประกอบการส่วนใหญ่ของประเทศเป็นผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม ที่ยังขาดประสิทธิภาพในการบริหารงาน ส่งผลให้การสร้างมูลค่าของสินค้าและบริการอยู่ในระดับที่ค่อนข้างต่ำ

2.มีการขาดแคลนแรงงานจากค่านิยมการทำงานและการศึกษาที่เปลี่ยนไป แรงงานไทยมักจะมีค่านิยมเกี่ยวกับทำงานที่ผิดๆ โดยให้ความสำคัญกับลักษณะ ภาพลักษณ์ของตำแหน่งงานมากกว่ารายได้ นอกจากนี้เด็กไทยมีค่านิยมที่จะเรียนระดับมหาวิทยาลัยมากขึ้นมีแนวโน้มที่จะเลือกเรียนวิชาสายอาชีพเริ่มลดน้อยลง จึงส่งผลให้เกิดปัญหาการขาดแคลนแรงงาน

3.แรงงานการศึกษาต่ำและมีอัตราการเข้าออกสูง ในภาพรวมของแรงงานไทยนั้น ถึงแม้จะเป็นแรงงานที่มีฝีมือ มีทักษะและประสบการณ์แต่ผลจากการสำรวจของหลายหน่วยงานพบว่าแรงงานส่วนใหญ่ทั้งในภาคเกษตรและภาคอุตสาหกรรมของไทยเป็นแรงงานที่มีการศึกษาต่ำ นอกจากนี้ ยังมีอัตราการเข้าออกงานและเคลื่อนย้ายแรงงานจากอุตสาหกรรมหนึ่งไปยังอุตสาหกรรมหนึ่ง หรือจากอัตราการผลิตในภาคอุตสาหกรรมไปยังภาคเกษตรและภาคบริการสูง ดังนั้น จากปัจจัยดังกล่าว จึงส่งผลให้แรงงานของไทยยากที่จะพัฒนาให้มีประสิทธิภาพที่สูงขึ้น

4.การกระจุกตัวของพื้นที่อุตสาหกรรมทำให้เกิดปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ และการอพยพ แรงงานเข้ามาหางานทำในเมือง การพัฒนาอุตสาหกรรมที่ผ่านมาเกิดปัญหาการกระจุกตัวของอุตสาหกรรมในพื้นที่กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล รวมถึงพื้นที่ในภาคตะวันออก โดยสาเหตุที่อุตสาหกรรมไม่กระจายสู่ภูมิภาคนั้น เนื่องจากพื้นที่กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล รวมถึงพื้นที่ในภาคตะวันออก มีปัจจัยอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานมาก ตลอดจนเป็นศูนย์กลางในด้านการตลาด การคมนาคมขนส่ง แหล่งเงินทุน และแรงงาน ซึ่งการกระจุกตัวของพื้นที่อุตสาหกรรมดังกล่าวก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมามากมาย เช่น ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ ปัญหาการอพยพแรงงานเข้ามาหางานทำในเมือง เป็นต้น

5.ภาวะคุกคามจากสัดส่วนโครงสร้างประชากรสูงอายุที่เพิ่มมากขึ้นและวัยทำงานที่ลดลง ซึ่งอาจเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม โดยเฉพาะสาขาอุตสาหกรรมที่เน้นใช้แรงงาน (Labor intensive) นอกจากนี้ยังพบว่าประเทศไทยกำลังจะผ่านพ้นช่วงเวลาแห่งโอกาสทางเศรษฐกิจจาก “การปันผลทางประชากร” (Demographic Dividend) ซึ่งหมายถึง ช่วงเวลาที่สัดส่วนประชากรในวัยแรงงานเพิ่มสูงขึ้น เป็นประชากรส่วนใหญ่ของประเทศ เมื่อเปรียบเทียบกับประชากรในวัยพึ่งพิง ได้แก่ เด็กและผู้สูงอายุ กล่าวคือ สัดส่วนของวัยแรงงานที่เพิ่มสูงขึ้นมาตลอดกำลังจะเริ่มลดลงนับตั้งแต่ปี 2553 เป็นต้นไป ขณะที่แนวโน้มสัดส่วนของผู้สูงอายุจะเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งหมายถึงภาระทางสังคมและเศรษฐกิจที่สำคัญจากการที่ประชากรในวัยแรงงานที่มีจำนวนลดลงจะต้องดูแลผู้สูงอายุที่มีอยู่จำนวนเพิ่มสูงขึ้น นอกจากนี้ อาจเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมที่อาจก่อให้เกิดภาวะการขาดแคลนแรงงาน โดยเฉพาะในสาขาอุตสาหกรรมที่เน้นใช้แรงงาน (Labor intensive) ยิ่งไปกว่านั้นสิ่งที่น่าวิตกคือประเทศไทยจะเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเร็วกว่าประเทศอื่นๆ ในอาเซียนหลายประเทศ (ได้แก่ มาเลเซีย อินโดนีเซีย บรูไนฟิลิปปินส์ พม่า และลาว) ทำให้เสียโอกาสทางการแข่งขันในเวทีระดับภูมิภาคและระดับโลก

6.อุตสาหกรรมหลักของประเทศยังต้องพึ่งพาเงินลงทุนจากต่างประเทศ โดยเฉพาะสินค้าที่ต้องใช้เทคโนโลยีการลงทุนสูง อาทิ อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรม

เครื่องคอมพิวเตอร์และชิ้นส่วน เป็นต้น ซึ่งอุตสาหกรรมที่ได้กล่าวมานั้น ล้วนแล้วแต่เป็นอุตสาหกรรมที่สร้างรายได้หลักให้กับประเทศ ในขณะที่เดียวกัน อุตสาหกรรมดังกล่าวกลับเป็นอุตสาหกรรมที่ยังต้องพึ่งพาเงินลงทุนจากต่างประเทศ ส่งผลให้มูลค่าที่เกิดจากสินค้าในกลุ่มดังกล่าว ไม่ได้ตกอยู่ในประเทศอย่างแท้จริง และในขณะเดียวกัน หากประเทศผู้ลงทุนเกิดความไม่เชื่อมั่นกับสถานการณ์ภายในประเทศ ก็อาจมีการย้ายฐานการผลิตไปยังประเทศอื่น ซึ่งก็จะส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพของอุตสาหกรรมดังกล่าว หรือหากประเทศผู้ลงทุนเกิดปัญหาวิกฤตทางเศรษฐกิจ ทำให้ชะลอการลงทุน ก็ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมของไทยได้อีกเช่นกันนอกจาก ยังขาดการสั่งสมความรู้ให้กับแรงงานและผู้ประกอบการไทยเพื่อพัฒนาศักยภาพให้สามารถต่อยอดความรู้ในการทำงานให้เพิ่มขึ้นอีกด้วย

7. สินค้าหลักในการส่งออกของไทยยังเป็นสินค้าที่พึ่งพาการนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศ นอกจากการที่อุตสาหกรรมหลักของประเทศ ยังต้องพึ่งพาเงินลงทุนจากต่างประเทศแล้ว สินค้าส่งออกหลักของไทยที่สำคัญ โดยเฉพาะสินค้าในหมวดที่ต้องใช้เทคโนโลยีสูงก็ล้วนแล้วแต่ต้องนำเข้าสินค้าวัตถุดิบจากต่างประเทศเช่นเดียวกัน จะเห็นจากรายการสินค้านำเข้าส่วนใหญ่ของไทยจะเป็นหมวดสินค้าวัตถุดิบซึ่งเป็นวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตเพื่อส่งออก ส่งผลให้สินค้าไทยขาดมูลค่าเพิ่มที่จะสร้างรายได้ให้กับประเทศอย่างแท้จริง เนื่องจากรายได้ส่วนหนึ่งต้องถูกส่งออกไปนอกประเทศในรูปของการซื้อสินค้านำเข้าประเภทวัตถุดิบ

8. สินค้าอุตสาหกรรมยังมีการเชื่อมโยงวัตถุดิบจากภาคเกษตรยังไม่มาก ถึงแม้ว่าภาคเกษตรกรรมจะเป็นภาคการผลิตที่สำคัญของประเทศมาอย่างช้านานแล้วก็ตาม แต่ผลผลิตของภาคเกษตรกรรมของประเทศไทยเกือบทั้งหมดยังมีระดับของการเชื่อมโยงที่ค่อนข้างต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับภาคการผลิตอื่นๆ โดยเฉพาะภาคอุตสาหกรรม พื้นฐานทางด้านพลังงาน เช่น การขุดเจาะน้ำมันดิบผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมี และอุตสาหกรรมเหล็กกล้าและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับเหล็ก เป็นต้น โดยสินค้าเกษตรกรรมทุกประเภทมีลักษณะของการเชื่อมโยงไปข้างหน้า (Forward Linkage) ซึ่งมีลักษณะของการผลิตต้นน้ำ (Upstream) มากกว่าการเชื่อมโยงไปข้างหลัง (Backward Linkage) ดังนั้น นโยบายของภาครัฐ ควรให้ความสำคัญต่อการสร้างระดับการเชื่อมโยงดังกล่าวให้สูงขึ้นเพื่อเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรกรรมของไทย เพื่อเป็นการสร้างความมั่นคงของรายได้แก่เกษตรกรของประเทศ

9. ภาคการส่งออกพึ่งพาทลาดหลักเพียงไม่กี่ตลาด ในปัจจุบัน พบว่าร้อยละ 50 ของการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมเป็นการส่งออกไปยังตลาดหลักเพียงไม่กี่ตลาด คือ สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และสหภาพยุโรป ซึ่งเป็นตลาดหลักของทุกประเทศในโลก ส่งผลให้ประสิทธิภาพการแข่งขันสูงทั้งในด้านราคาและคุณภาพ จะเห็นได้จากอัตราการเติบโตของการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมของไทยในตลาดดังกล่าวเริ่มลดลง นอกจากนี้ ปัญหาดังกล่าวยังส่งผลให้การส่งออกของไทยขาดเสถียรภาพอีกด้วยเนื่องจากพึ่งพาทลาดหลักใหญ่ๆ เพียงไม่กี่ตลาดนั้น เมื่อประเทศที่เป็นตลาดหลักเกิดวิกฤตทางเศรษฐกิจ ย่อมจะส่งผลกระทบต่อการบริโภคสินค้าของประชาชนในประเทศดังกล่าว อย่างแน่นอน และย่อมจะส่งผลกระทบต่อยอดการสั่งซื้อสินค้าอุตสาหกรรมของไทยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

10. ต้นทุนการขนส่งสูง ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีจุดแข็งในด้านของการมีเส้นทางคมนาคมขนส่งที่สะดวกและครอบคลุมก็ตาม แต่จากรายงานการสำรวจของ WEF กลับชี้ให้เห็นว่าความสามารถในการแข่งขันของไทยยังมีจุดอ่อนในเรื่องของค่าใช้จ่ายในการขนส่งหรือ Logistics เนื่องจากค่าใช้จ่ายดังกล่าวของไทยสูงถึงร้อยละ 25 ของ GDP ซึ่งผลการสำรวจของ WEF นั้น สอดคล้องกับตัวชี้วัด logistic Performance index 2007 ซึ่งจัดทำขึ้นโดยธนาคารโลก (world Bank) ที่สะท้อนว่าประเทศไทยมีอัตราค่าขนส่งอยู่ในอันดับที่ 31 จากจำนวน 150 ประเทศทั่วโลก ตามหลังประเทศสิงคโปร์ที่อยู่ในอันดับที่ 1 ญี่ปุ่นในอันดับที่ 6 ฮองกงในอันดับที่ 8 เกาหลีอันดับที่ 25 มาเลเซียอันดับที่ 27 และจีนในอันดับที่ 30 จากผลการสำรวจนี้ สะท้อนให้เห็นถึงต้นทุนของสินค้าไทยที่ย่อมจะ

สูงขึ้นตามอัตราค่าขนส่งสินค้า และเหตุผลดังกล่าวก็ย่อมจะทำให้ความสามารถในการแข่งขันโดยเฉพาะด้านราคาของสินค้าไทยสู่ประเทศคู่แข่งได้ลำบากยิ่งขึ้น

11. พึ่งพาการใช้พลังงานเชื้อเพลิงนำเข้าสูง แม้ว่าประเทศไทยจะสามารถจัดหาพลังงานได้จากแหล่งภายในประเทศ แต่ยังคงไม่เพียงพอต่อความต้องการ จึงมีความจำเป็นต้องนำเข้าเชื้อเพลิงและแหล่งพลังงานจากต่างประเทศ เช่น น้ำมันดิบ น้ำมันสำเร็จรูป ถ่านหิน ไฟฟ้า เป็นต้น ทำให้ในแต่ละปีประเทศไทยต้องสูญเสียเงินตราต่างประเทศเป็นจำนวนมากในการจัดหาเชื้อเพลิงและพลังงาน แม้ว่าปัจจุบันจะมีความพยายามในการลดสัดส่วนการพึ่งพาพลังงานจากต่างประเทศแต่อย่างไรก็ตามยังคงมีสัดส่วนที่การนำเข้าที่สูงอยู่ ดังนั้น สถานการณ์พลังงานของโลกจะยังคงมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจของไทยอยู่มาก ในขณะที่ความต้องการพลังงานรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้นตลอดเวลา

12. ความพร้อมในด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมอยู่ในระดับต่ำ จากรายงานผลสำรวจของ IMD และ WEF ยังได้จัดให้ประเทศไทยอยู่ในกลุ่มที่มีจุดอ่อนเรื่องความพร้อมในการรับเทคโนโลยีจากต่างประเทศต่ำ สะท้อนให้เห็นจากการใช้อินเตอร์เน็ตที่ยังไม่ทั่วถึงในต่างจังหวัด การมีคอมพิวเตอร์ส่วนตัวและการใช้โทรศัพท์มือถือ ซึ่งไทยยังอยู่ในระดับที่พัฒนาน้อยกว่าประเทศอื่นอีกหลายประเทศ โดยประเด็นต่างๆ เหล่านี้ เป็นผลมาจากการที่ประเทศไทยยังขาดความพร้อมในด้านการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม อุตสาหกรรมส่วนใหญ่ยังต้องนำเข้าเทคโนโลยีแบบเบ็ดเสร็จถึงแม้ว่าอุตสาหกรรมรายใหญ่บางประเภทจะเป็นการลงทุนจากต่างชาติ ต่างชาติ แต่ก็ไม่ได้มีการวางแผนรองรับหรือถ่ายทอดเทคโนโลยีจากประเทศผู้ลงทุนแต่อย่างใด อีกทั้งผู้ประกอบการไทยยังไม่ได้ลงทุนระยะยาวด้านการวางรากฐานด้านเทคโนโลยีเท่าที่ควร จึงส่งผลให้ระดับการพัฒนาด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมของไทยอยู่ในระดับต่ำ ส่งผลให้ประสิทธิภาพการผลิตรวมของประเทศอยู่ในระดับต่ำเช่นเดียวกัน

13. ปัญหาการเมืองภายในประเทศ จากการที่เกิดปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองขึ้นในประเทศไทย มีการผลิตเปลี่ยนแปลงรัฐบาลหลายชุดภายในระยะเวลาไม่กี่ปี ส่งผลให้การดำเนินนโยบายในการพัฒนาประเทศขาดความต่อเนื่อง อีกทั้งภาคประชาชนยังมีความขัดแย้งทางด้านความคิด ก่อให้เกิดภาวะวิกฤตทางสังคม จนเกิดการชุมนุมและก่อความไม่สงบขึ้นในประเทศหลายครั้ง ซึ่งจากเหตุการณ์ดังกล่าว ทำให้กระทบกระเทือนถึงภาพลักษณ์ของประเทศ นักลงทุนจากต่างประเทศขาดความเชื่อมั่น ส่งผลให้การลงทุนจากต่างประเทศเริ่มลดลงตั้งแต่ปี 2549 เป็นต้นมา อีกทั้งนักท่องเที่ยวต่างชาติ ต่างไม่มั่นใจกับสถานการณ์ภายในประเทศทำให้อัตราการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยลดลง ส่งผลให้การบริโภคภายในประเทศลดลงตามไปด้วย

โอกาส (Opportunities) ของภาคอุตสาหกรรมไทย

1. AEC เป็นตลาดผู้บริโภคสินค้า ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับไทย และเป็นโครงข่ายฐานการผลิต ทั้งด้านแรงงานและทรัพยากรทางธรรมชาติ ที่เป็นประโยชน์ต่อการขยายการลงทุน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) นับเป็นการบูรณาการทางเศรษฐกิจที่มีความสำคัญกับประเทศไทยอย่างมาก เนื่องจากเป็นกรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่มีความใกล้ชิดไทยมากที่สุด ประเทศสมาชิกอาเซียนหลายประเทศเป็นเพื่อนบ้าน มีพรมแดนติดกัน มีวัฒนธรรมที่คล้ายคลึงกัน มีสินค้าและบริการที่สามารถเสริมซึ่งกันและกันได้ หรือมีสินค้าบริการที่คล้ายคลึงกัน การรวมกลุ่มเป็น AEC ทำให้เกิดตลาดในภูมิภาคที่มีขนาดใหญ่ โดยสามารถนำจุดแข็งของแต่ละประเทศมาเสริมกับจุดแข็งของประเทศไทยเพื่อสร้างประโยชน์สูงสุดในการผลิตส่งออก และบริการซึ่งจะเกิดได้ก็ต่อเมื่อมีการเคลื่อนย้ายปัจจัยการผลิตได้อย่างเสรีมากขึ้น นอกจากนี้ การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะช่วยให้ประเทศสมาชิกมีความเป็นปึกแผ่นและช่วยสร้างอำนาจการต่อรองในเวทีต่างๆ มากขึ้น นอกจากนี้ AEC จะ

ช่วยส่งเสริมให้เกิดการขยายตัวในด้านการค้าและการลงทุนของไทย เนื่องจากการผลักดันมาตรการต่างๆ เพื่อเป็น AEC จะก่อให้เกิดการยกเลิกหรือลดอุปสรรคในการเข้าสู่ตลาด ไม่ว่าจะเป็นอุปสรรคด้านภาษีหรือมาตรการทางการค้าอื่นๆ ที่มีใช้ภาษีเพราะประเทศสมาชิกจะแสวงหาความร่วมมือเพื่อลด/ขจัดอุปสรรคต่างๆ เหล่านั้น รวมถึงอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุนระหว่างกัน อีกทั้งยังจะทำให้ผู้ประกอบการไทยได้เริ่มปรับตัวและเตรียมความพร้อมกับสภาวะแวดล้อมทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไปและใช้โอกาสที่เกิดจากการลดอุปสรรคทางการค้าและการลงทุนต่างๆ ให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ โดยเฉพาะสาขามที่ไทยมีความพร้อมและมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง

2.ความร่วมมือทางเศรษฐกิจของ ASEAN (plus) กับประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจเอื้อประโยชน์ทางการค้าอย่างมาก ความร่วมมือทางเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน บวกประเทศจีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ อินเดีย ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ จะส่งเสริมให้เกิดการปรับตัวของภาคอุตสาหกรรมให้มีระบบการผลิต และผลิตภัณท์ที่ได้มาตรฐาน การส่งเสริมอุตสาหกรรมสาขาที่มีศักยภาพในตลาดใหม่ โดยเฉพาะในกลุ่มผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม รวมถึงการขยายโอกาสให้ผู้ประกอบการสามารถลดต้นทุนวัตถุดิบโดยอาศัยวัตถุดิบภายในกลุ่มประเทศสมาชิก

3.ความต้องการวัตถุดิบเกษตรเพื่อเป็นอาหาร พลังงาน และวัสดุทดแทนสิ่งสังเคราะห์ซึ่งธนาคารโลกได้คาดการณ์ไว้ว่า ในระยะ 20 ปีข้างหน้า ความต้องการอาหารมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 50 โดยมีปัจจัยจากจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้น การเพิ่มขึ้นของสัดส่วนชนชั้นกลาง อิทธิพลทางด้านลัทธิบริโภคนิยม ปัญหาการขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตร และการลดลงของพื้นที่เพาะปลูก เนื่องจากการพัฒนาสู่ความเป็นเมืองอย่างรวดเร็ว ดังนั้น ความต้องการอาหารที่เพิ่มขึ้นตามจำนวนประชากร ความต้องการพลังงาน ทั้งน้ำมันดิบ ก๊าซธรรมชาติ และเชื้อเพลิงอื่นๆ รวมทั้ง วัสดุทดแทนสิ่งสังเคราะห์ นับเป็นโอกาสสำคัญของประเทศไทย ในการขยายตลาดสำคัญสำหรับ การส่งออกสินค้าเกษตรพื้นฐาน

4.กระแสการอนุรักษ์ธรรมชาติและ การเพิ่มขึ้นของประชากรสูงอายุ ทำให้มีความต้องการสินค้าเพื่อสุขภาพมากขึ้น โดยเฉพาะที่มาจากวัสดุธรรมชาติ จากการประมาณการของสหประชาชาติ รายงานว่าภายในปี 2050 โลกจะมีประชากรถึง 9,000 ล้านคน โดยส่วนใหญ่จะอยู่ในกลุ่มประเทศกำลังพัฒนา นั้นแสดงว่าโอกาสเกิดตลาดใหม่ๆ ขึ้นในประเทศกำลังพัฒนามีมากขึ้น หากอุตสาหกรรมไทยต้องการเพิ่มส่วนแบ่งทางการตลาดในกลุ่มประเทศเกิดใหม่ดังกล่าว มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ประกอบการต้องเรียนรู้ความต้องการของผู้บริโภคที่เปลี่ยนไป ควบคู่ไปกับอัตราการเจริญเติบโตของประชากรในกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาที่เพิ่มสูงขึ้น การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรยังรวมถึงการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรที่เป็นผู้สูงอายุในทุกประเทศทั่วโลก สะท้อนให้เห็นถึงรสนิยม และประเภทของสินค้าก็จะเปลี่ยนแปลงไปด้วยความต้องการสินค้าเพื่อสุขภาพจะเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะที่มาจากวัสดุธรรมชาติ ดังนั้น หากอุตสาหกรรมไทยสามารถเรียนรู้และปรับตัวในการผลิตสินค้าเพื่อสนองต่อความต้องการของตลาดใหม่ได้ก็จะทำให้อุตสาหกรรมของไทยสามารถขยายส่วนแบ่งตลาดเพิ่มขึ้นได้

5.การเปลี่ยนแปลงและวิวัฒนาการของเทคโนโลยีด้าน Bio-technology และ Materila Technology เปิดโอกาสให้มีการพัฒนาผลิตภัณท์ใหม่เพื่อสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคมากยิ่งขึ้น การเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศ (Informational Technology) ผสมผสานกับเทคโนโลยีระดับโมเลกุล (Molecular Economy) ซึ่งประกอบด้วย 3 สาขาหลัก คือ

- 1)เทคโนโลยีชีวภาพ (Bio-technology)
- 2)เทคโนโลยี Nano technology

3) วัสดุศาสตร์ (Material Science)

จะเข้ามามีบทบาทมากขึ้นในทางเศรษฐกิจและการพัฒนาอุตสาหกรรม วงจรชีวิตของผลิตภัณฑ์ (Product Life Cycle) จะสั้นลงนอกจากนี้ การรวมตัวของเทคโนโลยี (Convergence of Technology) เกิดขึ้นตลอดเวลา Nanotechnology รวมกับเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมกับเทคโนโลยีทางการตัดต่อพันธุกรรม (GMOs) มีแนวโน้มที่อาจเป็นไปได้ในอนาคตอันใกล้ เช่น ผักที่เป็นยารักษาโรคในตัวเอง โทรศัพท์ที่สามารถส่งคลื่นออกมาทางจอภาพได้ หุ่นยนต์ที่มีขนาดเล็กเท่าไวรัส ที่ส่งเข้าไปในร่างกายแล้วเข้าไปรักษาอวัยวะส่วนที่เจ็บป่วยได้โดยตรง หรือระบบอินเทอร์เน็ตที่ส่งคลื่นได้ ซึ่งทำให้การขายน้ำหอมทางพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-commerce) เกิดขึ้นได้ หรือ โทรศัพท์มือถือที่มีขนาดเล็กลงเท่ากับนาฬิกาข้อมือ ประเทศไทย จึงจำเป็นต้องเตรียมพร้อมให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีดังกล่าวในอนาคต โดยจะต้องเตรียมพร้อมให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีดังกล่าวในอนาคต โดยจะต้องมีการบริหารจัดการองค์ความรู้อย่างเป็นระบบ ทั้งการพัฒนาหรือสร้างองค์ความรู้ รวมถึงการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม มาผสมผสานร่วมกับจุดแข็งในสังคมไทย อาทิ สร้างความเชื่อมโยงเทคโนโลยีกับวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อสร้างคุณค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการ มีการบริหารจัดการลิขสิทธิ์และสิทธิบัตร และการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งแบ่งปันผลประโยชน์ที่เป็นธรรมกับชุมชน

ภัยคุกคาม (Threat) ของภาคอุตสาหกรรมไทย

1. การรวมกลุ่มประเทศตามภูมิภาคต่างๆ ทำให้มีมาตรการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เกิดขึ้น ส่งผลให้อุตสาหกรรมไทยที่ส่งออกข้ามภูมิภาคต่างๆ ต้องปรับตัวและมีต้นทุนการผลิตสูงขึ้น เป็นอุปสรรคในการแข่งขัน การรวมกลุ่มประเทศตามภูมิภาคต่างๆ ทำให้มีมาตรการกีดกันทางการค้าในรูปแบบใหม่ๆ ทั้งในด้านการกำหนดมาตรฐานสินค้า มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม มาตรฐานด้านแรงงาน และมาตรฐานที่เกี่ยวกับความปลอดภัยของผู้บริโภค ที่ตลาดเป้าหมายในการส่งออกสำคัญของไทยอย่างสหรัฐอเมริกา และกลุ่มประเทศในเครือสหภาพยุโรปได้นำมาใช้ตั้งแต่ ค.ศ. 2000 เป็นต้นมา ทำให้ผู้ประกอบการไทยต้องปรับตัวเพื่อปฏิบัติตามเงื่อนไข/กฎระเบียบสากล ซึ่งหากไม่สามารถปฏิบัติตามข้อบังคับดังกล่าวได้นั้น ก็จะส่งผลให้ไทยสูญเสียตลาดดังกล่าวไป ซึ่งปัจจัยดังกล่าวถือว่าเป็นการเพิ่มต้นทุนในการผลิตและการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการไทยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

2. ภาวะโลกร้อน ส่งผลให้เกิดมาตรการควบคุมสารเรือนกระจก อาทิ CO₂ ทำให้การกำหนดโครงสร้างอุตสาหกรรมของไทยต้องคำนึงปริมาณการปล่อยสารเรือนกระจก อาทิ CO₂ ทำให้การกำหนดโครงสร้างอุตสาหกรรมของไทย ต้องคำนึงปริมาณการปล่อยสารเรือนกระจก ประเด็นเรื่อง “ภาวะโลกร้อน” ได้มีการหยิบยกขึ้นมาเป็นวาระพิเศษในเวทีความร่วมมือระหว่างประเทศอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรมตั้งแต่ปี ค.ศ. 1997 การลงนามในพิธีสารเกียวโต (Kyoto Protocol) พิธีสารที่เป็นจุดเริ่มต้นของการเปิดหน้าต่างใหม่ให้กับสมาชิกในประชาคมเศรษฐกิจโลกต้องหันมาให้ความสนใจกับสภาพแวดล้อมธรรมชาติที่เปลี่ยนแปลงไปอันเป็นผลมาจากการพัฒนาที่ไม่สมดุล การลงนามและให้คำมั่นสัญญาของภาคีประเทศส่วนมากทั่วโลกในพิธีสารเกียวโต ระหว่างการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ (United Nations Framework Convention on Climate Changes) เมื่อวันที่ 11 ธันวาคม ค.ศ. 1997 คือสัญญาฉบับที่สำคัญว่าประเด็นเรื่องการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกกำลังจะเป็นภัยคุกคามต่อการปรับตัวของภาคอุตสาหกรรมในอนาคตไม่ช้าก็เร็ว โดยในอนาคตแนวโน้มการตัดสินใจซื้อสินค้าของผู้บริโภคจะคำนึงถึงผลกระทบของสินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งพฤติกรรมผู้บริโภคดังกล่าวจะเป็นแรงผลักดันให้โครงสร้างอุตสาหกรรมเปลี่ยนแปลงและก่อให้เกิดการพัฒนาในด้านการปรับปรุงมาตรฐานสิ่งแวดล้อมของภาคอุตสาหกรรมมากขึ้น

3.แนวโน้มรูปแบบการลงทุนของประเทศต่างๆ ให้ความสนใจในธุรกิจบริการมากกว่าการลงทุนภาคอุตสาหกรรม ทำให้อุตสาหกรรมที่พึ่งพาเงินทุนต่างชาติมีผลกระทบต่อขยายตัวของอุตสาหกรรมได้ โดยกลุ่มธุรกิจบริการที่มีแนวโน้มมาแรงและเป็นกลุ่มธุรกิจที่มีประเทศต่างๆให้ความสนใจลงทุนซึ่งมีอัตราเติบโตค่อนข้างสูงและมีการเคลื่อนย้ายฐานการบริการจากประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น สหรัฐอเมริกา และสหภาพยุโรป มายังภูมิภาคเอเชียมากขึ้น โดยเฉพาะประเทศกำลังพัฒนาที่สามารถดึงดูดการลงทุนจากต่างชาติมากกว่าภูมิภาคอื่น โดยธุรกิจบริการที่ชาวต่างชาติสนใจลงทุน คือ บริการด้านการค้นคว้าและวิจัย บริการให้ข้อมูลทางโทรศัพท์ บริการด้านการขนส่งและกระจายสินค้าแบบครบวงจร และบริการด้านการซ่อมบำรุง นอกจากนี้ รูปแบบการลงทุนในธุรกิจบริการสาขาการเงินที่มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างขององค์ประกอบของประเภทเงินทุนระหว่างการลงทุนในตลาดหุ้นหรือตลาดเงิน การลงทุนโดยตรง และการกู้ยืม การเพิ่มบทบาทในทางเศรษฐกิจและการส่งออกเงินทุนของประเทศเกิดใหม่เอเชียตะวันออก ซึ่งประกอบไปด้วยไทย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย จีน เวียดนาม รวมถึงการเคลื่อนย้ายเงินทุนไปลงทุนในภาคบริการของประเทศพัฒนาแล้ว โดยแนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงของระบบการเงินนี้เป็นสถานการณ์ที่เอื้อประโยชน์แก่นักลงทุน ซึ่งจะดึงดูดนักลงทุนต่างชาติให้หันมาเห็นความสำคัญความเป็นเสรีมากขึ้นเท่านั้น ภาคการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกหลักๆ ของประเทศไทยอาทิ ยานยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องคอมพิวเตอร์ เหล็ก ฯลฯ ล้วนแล้วแต่ต้องพึ่งพาเงินลงทุนจากต่างชาติเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นหากกระแสของลงทุนเปลี่ยนแปลงไปดังที่ได้กล่าวในข้างต้นนั้น หากภาคอุตสาหกรรมการผลิตของไทยยังคงต้องพึ่งพาเงินลงทุนจากต่างประเทศเช่นเดิม ไทยก็จะพบอุปสรรคสำคัญในการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตอย่างแน่นอน

4.ปริมาณน้ำมันจากฟอสซิลที่ลดลงอย่างต่อเนื่องและรวดเร็ว ส่งผลกระทบต่อแหล่งพลังงาน เคมีสังเคราะห์ และวัตถุดิบอุตสาหกรรมที่ได้จากน้ำมัน ประเทศไทยใช้พลังงานจากเชื้อเพลิงฟอสซิลเป็นส่วนใหญ่และวัตถุดิบอุตสาหกรรมที่ได้จากน้ำมัน ประเทศไทยใช้พลังงานจากเชื้อเพลิงฟอสซิลเป็นส่วนใหญ่ ทำให้ประเทศไทยต้องนำเข้าพลังงานจากต่างประเทศถึงร้อยละ 49 ของพลังงานทั้งหมดที่ใช้ภายในประเทศ ประเทศไทยซึ่งถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มประเทศที่มีการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อยู่ในระดับกลางนั้น ยังคงมีการใช้พลังงานจากเชื้อเพลิงฟอสซิลที่ขยายตัวมากขึ้น ในขณะที่การใช้พลังงานหมุนเวียนที่กลับมาใช้ได้ใหม่ดูเหมือนจะมีอัตราการลดลงถึงเกือบเท่าตัว

5.ภาวะวิกฤติใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นอย่างเฉียบพลันและมีกระทบทั่วโลก (การเงิน โรค ภัยธรรมชาติ ขาดแคลนทรัพยากร) ล้วนแล้วแต่เป็นภัยคุกคามต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมทั้งสิ้น อาทิ ปัญหาภาวะวิกฤติการเงินโลก ซึ่งเกิดจากภาวะวิกฤติทางการเงินของสหรัฐอเมริกา และลุกลามไปยังประเทศอื่นๆ ทั่วโลกในรูปแบบ Domino ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตไทยทั้งในด้านการลงทุนการส่งออกและการบริโภคภายในประเทศเป็นอย่างมาก เนื่องจากประเทศไทยยังคงเป็นประเทศที่พึ่งพาการลงทุนจากต่างประเทศเป็นหลัก นอกจากนี้ ปัญหาวิกฤติภัยธรรมชาติ ไม่ว่าจะเป็นภาวะโลกร้อน พายุ น้ำท่วม เป็นต้น และปัญหาด้านโรคภัยไข้เจ็บอย่างเช่น ไข้หวัดใหญ่ 2009 (A-H1N1) ที่กำลังแพร่ระบาดอยู่ในปัจจุบันนี้ นับว่าเป็นตัวอย่างปัญหาหลักที่ภาคอุตสาหกรรมและสังคมโลกต้องเผชิญ

การวิเคราะห์โอกาสและภัยคุกคามที่มีผลต่ออุตสาหกรรมไทย

จากการศึกษาศักยภาพในปัจจุบันของอุตสาหกรรมไทยและนำข้อมูลดังกล่าว มาวิเคราะห์ในกรอบของ SWOT โดยพิจารณาจุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และภัยคุกคามที่จะส่งผลต่ออุตสาหกรรมไทย ในอนาคต เพื่อหาแนวทางในการกำหนดทิศทางการปรับตัวของอุตสาหกรรมให้สอดคล้องกับศักยภาพและปัจจัยแวดล้อมต่างๆ โดยมีหลักในการวิเคราะห์ ดังนี้

-SO Strategies (Strengthen -Opportunity Strategies-เติบโต) เป็นการคิดหาแนวในการใช้จุดแข็งที่มีอยู่เพื่อสร้างความได้เปรียบจากโอกาสที่เอื้ออำนวยให้

-WO Strategies (Weakness-Opportunity Strategies- ปรับปรุง) เป็นการหาแนวทางเพื่อปรับปรุงจุดอ่อนให้ดีขึ้น ด้วยการใช้ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นภายนอก

-ST Strategies (Strengthen -Threat Strategies-ปรับตัว) เป็นแนวทางในการใช้จุดแข็งที่มีอยู่เพื่อหาทางหลีกเลี่ยงหรือลดผลกระทบจากอุปสรรคหรือภัยคุกคามจากภายนอก

-WT Strategies (Weakness-Threat Strategies- เปลี่ยนแปลง) มีจุดมุ่งหมายเพื่อลดจุดอ่อนภายในให้เหลือน้อยที่สุด และเพื่อหลีกเลี่ยงอุปสรรคหรือภัยอันตรายที่เกิดขึ้นจากภายนอก

วิเคราะห์แนวทางในการกำหนดทิศทางการพัฒนาของอุตสาหกรรมไทย

<p>SO Strategies (Strengthen -Opportunity Strategies-เติบโต)</p>	<p>-มีวัตถุดิบด้านการเกษตรในขณะที่ความต้องการวัตถุดิบเกษตร เพื่อเป็นพลังงาน และวัสดุทดแทนสิ่งสังเคราะห์ และการเพิ่มขึ้นของประชากรสูงอายุ ทำให้มีความต้องการสินค้า เพื่อสุขภาพมากขึ้น โดยเฉพาะที่มาจากวัสดุธรรมชาติ</p> <p>-ทำเลที่ตั้งเหมาะสมในการเป็นศูนย์กลางของภูมิภาคอาเซียน ในขณะที่ AEC เป็นตลาดผู้บริโภคสินค้าที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับไทย และเป็นโครงข่ายฐานการผลิตทั้งด้านแรงงานและทรัพยากรทางธรรมชาติ ที่เป็นประโยชน์ต่อการขยายการลงทุน</p>
<p>WO Strategies (Weakness-Opportunity Strategies- ปรับปรุง)</p>	<p>-สินค้าอุตสาหกรรมยังมีการเชื่อมโยงวัตถุดิบจากภาคเกษตรยังไม่มากในขณะที่ความต้องการวัตถุดิบเกษตรเพื่อเป็นอาหาร พลังงาน วัสดุทดแทนสิ่งสังเคราะห์ และสินค้าเพื่อสุขภาพเพิ่มมากขึ้น</p> <p>-เทคโนโลยีมีบทบาทในการพัฒนาสินค้ามากขึ้น ในขณะที่ไทยยังมีระดับการใช้เทคโนโลยี และการพัฒนา R&D ต่ำ</p> <p>-Aging Society อาจเป็นอุปสรรคต่อการ พัฒนา อุตสาหกรรม โดยเฉพาะสาขาที่ใช้แรงงานเข้มข้น (Labor Intenseve) ในขณะที่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) เป็นโครงข่ายฐานการผลิตทั้งด้านแรงงานและทรัพยากรทางธรรมชาติที่เป็นประโยชน์ต่อการขยายการลงทุน</p> <p>-เดิมภาคการส่งออกพึ่งพาตลาดหลักเพียงไม่กี่ตลาด แต่ การเติบโตของ BRIC จะช่วยในการขยายตลาดใหม่</p>

ST Strategies (Strengthen -Threat Strategies-ปรับตัว)	-การรวมกลุ่มประเทศตามภูมิภาคต่างๆ ทำให้มีมาตรการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เกิดขึ้น โดยเฉพาะด้านแรงงาน ที่ไทยมีอุตสาหกรรมที่มีการใช้แรงงานเข้มข้น (Labor Intensive) อยู่
WT Strategies (Weakness-Threat Strategies-เปลี่ยนแปลง)	-อุตสาหกรรมหลักของประเทศยังต้องพึ่งพาเงินทุนจากต่างประเทศในขณะที่แนวโน้มรูปแบบการลงทุนของประเทศต่างๆมีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงลงทุนในธุรกิจบริการมากกว่าการลงทุนภาคอุตสาหกรรมที่ได้จากน้ำมันในขณะที่อุตสาหกรรมไทยพึ่งพาการใช้พลังงานเชื้อเพลิงนำเข้าสูงและต้นทุนการขนส่งสูง

นอกจากจะพิจารณาศักยภาพภายในอุตสาหกรรมแล้ว องค์ประกอบที่สำคัญอีกส่วนหนึ่ง ที่จะเข้ามามีบทบาทในการผลักดันการพัฒนาอุตสาหกรรมให้ไปในทิศทางเดียวกับการพัฒนาประเทศ คือ นโยบายการพัฒนาประเทศ เมื่อศึกษาถึงนโยบายการพัฒนาประเทศของรัฐบาลในปัจจุบัน ซึ่งมีอยู่หลายนโยบายที่เห็นได้ชัดเจนและคาดว่าจะส่งผลกระทบต่อทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรม อาทิ

1.นโยบายเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ (Creative Economy Policy) เนื่องจากเศรษฐกิจรูปแบบเดิมของไทยมีการพึ่งพาต่างชาติเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้น รูปแบบและระบบเศรษฐกิจของไทยจึงควรที่จะมีการปรับตัวเพื่อแสวงหาทางเลือกในการพัฒนาเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ขึ้น ดังนั้น รัฐบาลจึงได้เริ่มนโยบายเศรษฐกิจสร้างสรรค์ขึ้น ซึ่งนโยบายดังกล่าวจะก่อให้เกิดแรงกระตุ้นแนวความคิดในการนำแนวความคิดด้านศิลปวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของไทยผนวกกับการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีมาผลิตเป็นสินค้าและบริการที่จะก่อให้เกิดผลประโยชน์ต่อเศรษฐกิจได้อย่างมากมาย

2.นโยบายการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (Cluster of City Policy) จากนโยบายดังกล่าว คณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.น.จ.) ได้วางกรอบแนวทางการจัดทำคำของบประมาณของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ให้อยู่ในแนวทาง ดังนี้ เป็นโครงการที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผน และสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล ในเรื่องการกระตุ้นเศรษฐกิจ การสร้างงาน สร้างรายได้ การพัฒนาเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ (Creative Economy) การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในพื้นที่เฉพาะ หรือพื้นที่พิเศษ อาทิ การค้าชายแดน และการพัฒนาการเกษตรอุตสาหกรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ความจำเป็นของโครงการ ต้องเป็นโครงการที่ช่วยพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น และหากไม่ดำเนินการจะเกิดความเสียหาย หรือเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและนำไปสู่การกระตุ้นให้เกิดการลงทุนของภาคเอกชนและสร้างรายได้ให้จังหวัด กลุ่มจังหวัด จากประเด็นต่างๆ เหล่านี้จะเอื้อให้เกิดการพัฒนาเชิงพื้นที่ที่ชัดเจนขึ้นไม่ว่าจะเป็นพื้นที่เกษตร พื้นที่ท่องเที่ยว โดยในส่วนพื้นที่อุตสาหกรรมนั้น หากมีการกำหนดอย่างชัดเจนจากส่วนกลาง และเป็นที่ยอมรับของคนในพื้นที่ย่อมจะส่งผลให้เกิดทิศทางการพัฒนาที่สอดคล้องกัน และเป็นฐานในการขยายการพัฒนาในด้านโลจิสติกส์และการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมได้ในอนาคต

3.นโยบายประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน นับเป็นการบูรณาการทางเศรษฐกิจที่มีความสำคัญกับประเทศไทยอย่างมากเนื่องจาก

1)อาเซียนเป็นกรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่มีความใกล้ชิดไทยมากที่สุด ประเทศสมาชิกอาเซียนหลายประเทศเป็นเพื่อนบ้าน มีพรมแดนติดกัน มีวัฒนธรรมที่คล้ายคลึง มีสินค้าและบริการที่สามารถเสริมซึ่งกันและกันได้ หรือมีสินค้าบริการที่คล้ายคลึงกันซึ่งหากสามารถร่วมมือกัน ก็จะสามารถสร้างความแข็งแกร่งในด้านอำนาจการต่อรอง อันจะนำมาซึ่งการขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจการค้าที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง

2)การรวมกลุ่มเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนทำให้เกิดตลาดในภูมิภาคที่มีขนาดใหญ่ โดยสามารถนำจุดแข็งของแต่ละประเทศมาเสริมกับจุดแข็งของประเทศไทยเพื่อสร้างประโยชน์สูงสุดในการผลิต ส่งออกและบริการ ซึ่งจะเกิดได้ก็ต่อเมื่อมีการเคลื่อนย้ายปัจจัยการผลิตได้อย่างเสรีมากขึ้น นอกจากนี้ การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะช่วยให้ประเทศสมาชิกมีความเป็นปึกแผ่นและช่วยสร้างอำนาจการต่อรองในเวทีต่างๆ มากขึ้น

3)ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะช่วยส่งเสริมให้เกิดการขยายตัวในด้านการค้าและการลงทุนของไทยเนื่องจากการผลักดันมาตรการต่างๆ เพื่อเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะก่อให้เกิดการยกเลิกหรือลดอุปสรรคในการเข้าสู่ตลาด ไม่ว่าจะเป็นอุปสรรคด้านภาษีหรือมาตรการทางการค้าอื่นๆ ที่มีใช้ภาษี เนื่องจากประเทศสมาชิกจะแสวงหาความร่วมมือเพื่อลด/ขจัดอุปสรรคต่างๆ เหล่านี้ รวมถึงอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุนระหว่างกัน

4)ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะทำให้ผู้ประกอบการไทยได้ เริ่มปรับตัวและเตรียมความพร้อม กับสภาวะแวดล้อมทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป ผู้ประกอบการจำเป็นต้องเร่งปรับตัวและใช้โอกาสที่เกิดจากการลดอุปสรรคทางการค้าและการลงทุนต่างๆ ให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ โดยเฉพาะสาขาที่ไทยมีความพร้อมและมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง

4.นโยบายเศรษฐกิจบนฐานรากการเกษตร (Agro-Based Resource Economy) จากคำแถลงนโยบายของรัฐบาลที่จะส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร โดยส่งเสริมการวิจัยและพัฒนามาตรฐานการผลิตและความปลอดภัยด้านสินค้าเกษตรและอาหารตามมาตรฐานสากลในระดับชุมชน และมีการเชื่อมโยงการผลิตทางการเกษตรกับอุตสาหกรรมเกษตร ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรที่ได้คุณภาพและมาตรฐานสากล นั้น นับว่าเป็นนโยบายที่สะท้อนถึงการให้ความสำคัญต่อการกำหนดทิศทางการพัฒนาสินค้าเกษตร และต่อเนื่องไปยังภาคอุตสาหกรรมโดยการยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร โดยเฉพาะในการที่จะสามารถเชื่อมโยงสู่ภาคอุตสาหกรรมได้อย่างมีคุณภาพและมาตรฐาน ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการพัฒนาสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรที่ได้มูลค่าสูงขึ้น

ผลกระทบในทางบวกต่อประเทศไทย

เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ประเทศไทยจะได้รับผลประโยชน์ในทางบวกหรือผลดีที่จะเกิดขึ้น โดยเฉพาะในเรื่องประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ซึ่งเป็นสิ่งที่คนไทยเน้นย้ำกันเป็นพิเศษ จะมีดังนี้ คือ

ประการแรก ก็คือ จะมีตลาดสินค้าและบริการที่ใหญ่ขึ้น นักธุรกิจไทยจะมีตลาดการค้าที่ใหญ่ขึ้น เพราะมีประชากรเพิ่มขึ้นเป็น 580 ล้านคน เพราะทั้ง 10 ประเทศนี้ต่างก็มีจำนวนมหาศาลพอสมควร โดยเฉพาะอินโดนีเซีย ซึ่งมีประชากรประมาณ 220 ล้านคน บวกกับ ฟิลิปปินส์ ประมาณ 87 ล้านคน เวียดนาม 84 ล้านคน ไทยอีกประมาณ 63 ล้านคน เหล่านี้เป็นต้น นับว่าจะการเพิ่มโอกาสทางการค้าเนื่องจากมีขนาดตลาดที่ใหญ่โตขึ้น และจะเอื้อให้การผลิตในลักษณะที่ผลิตมากขึ้นต้นทุนต่ำลงย่อมมีโอกาสมากขึ้นด้วย (Economies of Scale) แต่ทั้งนี้ทั้งนี้ แต่ละประเทศก็ต้องออกแรงขยันหาตลาดและมีกลยุทธ์ที่เหมาะสมในการหาลูกค้าเช่นกัน

กลยุทธ์ในด้านการตลาดการหลูกค้าจะต้องทบทวนกันใหม่ เพราะลูกค้าใหม่ที่จะเข้ามาในประเทศย่อมนำกลยุทธ์ที่เขาเคยประสบความสำเร็จหรือเหนือกว่าเรามาใช้และจะมีการนำวัฒนธรรมในการบริโภคสินค้าเข้ามาให้นักการตลาดของเราได้เรียนรู้เพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม เราต้องเรียนรู้พฤติกรรมกรบริโภคสินค้าและบริการตลอดจนลูกเล่นทางการค้าของเขา รวมทั้งความเชื่อต่างๆ การปรับตัวของธุรกิจภายในประเทศจะต้องทันต่อเหตุการณ์และสภาพของตลาดอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ใครปรับตัวหรือมีการเตรียมการที่ดีย่อมได้ผลในทางบวกแต่ในทางตรงกันข้ามหากพ่อค้าของเราปรับตัวช้า จะสูญเสียโอกาสและอาจจะสูญเสียฐานของลูกค้าเดิมไปด้วยเช่นกัน

ประการที่สอง ประเทศไทยจะได้อันสงส์ ในการที่จะกลายมาเป็นเป้าหมายในการดึงดูดการลงทุน เงินลงทุน จากต่างประเทศได้มากขึ้นเพราะต่อไปนี้การขยายการลงทุนจากต่างประเทศมาไทยจะกระทำได้ง่ายขึ้น หากเป็นไปตามข้อตกลงที่ได้ตกลงกันไว้ และประเทศไทยได้เปรียบประเทศอื่นๆ หลายประการโดยเฉพาะทัศนคติของคนไทยที่มีต่อนักลงทุนชาวต่างชาตินั้นดีมาก แม้ว่าบางครั้งการลงทุนของต่างชาติมาลงทุนในประเทศไทยไม่ได้ก่อให้เกิดรายได้แก่ ชุมชน การจ้างงาน หรือการนำเทคโนโลยีมาช่วยประเทศไทยเลย แต่คนไทยก็ไม่เคยรังเกียจนักลงทุนเหล่านี้ เหมือนดังประเทศอื่น อีกทั้งระเบียบกฎหมายด้านการลงทุน ประเทศไทยอาจกล่าวได้ว่าเปิดโอกาสมากกว่าหลายๆ ประเทศในภูมิภาคนี้ แม้กระทั่งหากเปรียบเทียบกับประเทศเพื่อนบ้านอย่างลาวหรือพม่า เป็นต้น

กลยุทธ์ในด้านการลงทุนและการเงิน ของประเทศไทยจำเป็นที่จะต้องพัฒนาให้ทันกาลการเข้ามาของต่างชาติ การเปิดเสรีมากเกินไปนอกจากจะทำให้ฐานะของประเทศไทยเกิดความเสี่ยงมากขึ้นแล้ว ไทยจะไม่สามารถหาประโยชน์ได้มากเหมือนแต่ก่อนที่ยังไม่เปิดเสรีในด้านนี้ กฎหมายหรือกฎเกณฑ์ต่างๆ ของภาครัฐด้านการลงทุนและการเงินจะต้องรีบปรับระบบกันใหม่ (Reengineering) ในขณะนี้ ทั้งนี้ เพื่อให้ประเทศได้รับผลดีอย่างเต็มที่และต้องหามาตรการในการลดความเสี่ยงในด้านการลงทุนและการเงิน ทุกรูปแบบ แต่มิใช่เป็นการสกัดกั้นอย่างมีอคติต่อนักลงทุนชาวต่างชาติเช่นกัน ทั้งนี้ รวมทั้งกฎหมายที่ว่าด้วยการถือครองอสังหาริมทรัพย์เช่น ที่ดินเป็นต้น มิฉะนั้นแล้ววันข้างหน้าคนไทยจะไม่มีที่ดินเป็นของตนเอง ธุรกิจก็เป็นธุรกิจของต่างชาติที่เข้ามามีบทบาททำให้ธุรกิจท้องถิ่นที่มีมาแต่ช้านานสูญหายไปหมด โดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของไทย

ประการที่สาม การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนสามารถทำให้ประเทศไทยมีอำนาจในการเจรจาต่อรองต่อเวทีโลกได้มากขึ้น เพราะต่อไปนี้มีฐานประชาคมอาเซียนสนับสนุนอยู่และไม่ใช่ไปแบบโดดเดี่ยวเหมือนเมื่อก่อน ซึ่งสามารถทำให้ประเทศคู่ค้าต้องรับฟังมากขึ้น เพราะดีไม่ตีอาจจะไปกระทบกับประชาคมอาเซียนไปด้วย เนื่องจากประเทศไทยเป็นสมาชิกของประชาคมประเทศหนึ่ง

กลยุทธ์ที่จะช่วยได้อาจเป็นไปในรูปการสร้างและการขยายเครือข่ายโดยมีพันธมิตรคู่ค้าที่เป็นนักลงทุนต่างชาติในกลุ่มอาเซียนเพื่อจะเป็นฐานหรือตัวช่วยในการเจรจาต่อรองมากขึ้น ทั้งนี้ โดยอยู่บนพื้นฐานของความไว้วางใจซึ่งกันและกัน ผลประโยชน์ร่วมกันและภายใต้ความเป็นธรรมและเสมอภาค รวมทั้งการเรียนรู้เทคนิคในการเจรจาต่อรองในรูปแบบต่างๆ ที่สอดคล้องต่อประเพณีและวัฒนธรรมของแต่ละประเทศ

ประการที่สี่ การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจะทำให้ให้นักธุรกิจไทย และผู้ที่เกี่ยวข้องด้านเศรษฐกิจและการค้ามีโอกาสในการพัฒนาศักยภาพของธุรกิจและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องให้ดีขึ้นกว่าเดิม เพื่อการรองรับการแข่งขัน และสามารถนำมาซึ่งเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่พร้อมจะออกไปเพื่อการแข่งขัน รวมทั้งประเทศไทยสามารถเรียนรู้เทคนิคด้านต่างๆ ของประเทศในกลุ่มนี้มาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของประเทศ ไม่ว่าจะเป็นด้าน การผลิต การตลาด การขนส่ง และโลจิสติกส์ การจัดการ การเจรจาต่อรอง การเงิน การท่องเที่ยว การเดินอากาศ และอื่นๆ

กลยุทธ์ที่เหมาะสมในประเด็นนี้ ก็คือ เราต้องหาเทคโนโลยีในการพัฒนาคุณภาพของสินค้าและบริการให้ดำรงความเหนือกว่าให้ได้ การลงทุนพัฒนาและการวิจัยในด้านเทคโนโลยีของธุรกิจและอุตสาหกรรมต่างๆ เป็นสิ่งจำเป็นและเป็นหนทางในการอยู่รอดและสร้างความได้เปรียบในด้านการแข่งขัน ภาครัฐต้องเห็นความสำคัญของการวิจัยและพัฒนาในด้านการผลิตและการบริการและต้องมาช่วยภาคเอกชนในทุกวิถีทาง เพราะหากปล่อยให้ภาคเอกชนกระทำการแต่เพียงฝ่ายเดียวจะไม่ประสบความสำเร็จในระยะยาว เนื่องจากขาดงบประมาณและความร่วมมือของหน่วยงานราชการ การสร้างนวัตกรรมของประเทศไทยจะเป็นตัวจักรสำคัญในการสร้างความแตกต่างและความยั่งยืนของอุตสาหกรรมไทยในวันข้างหน้าเมื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ประการที่ห้า จะมีผลต่อการจ้างแรงงานเพราะสามารถเข้าโรงงานอุตสาหกรรมที่ให้ค่าจ้างแรงงานที่สูงกว่าเดิม รวมทั้งการออกไปหารายได้เพิ่มขึ้นจากค่าแรงงานในกลุ่มประเทศอาเซียน ส่วนสถานประกอบการที่สามารถที่จะสร้างรายได้ของสถานประกอบการให้มากขึ้นจากการขยายตลาดและการเพิ่มปริมาณลูกค้ามากขึ้น และในที่สุดก็จะมีผลต่อรายได้ที่จะทำให้คุณภาพชีวิตของคนในสังคมไทยดีขึ้นรวมทั้งการได้รับสินค้าและบริการที่ดีขึ้นหรือมีตัวเลือกและทางเลือกมากขึ้นจากเดิม

กลยุทธ์ที่เหมาะสมในประเด็นนี้ ก็คือ การเพิ่มทักษะในด้านภาษาท้องถิ่นของแต่ละประเทศนอกเหนือจากภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ที่เคยมีมาแต่ก่อน แต่จำเป็นที่จะต้องมีการเรียนการสอนด้านภาษามาเลย์ ภาษาเวียดนาม ภาษาเขมร ลาว และภาษาพม่าให้มากขึ้นกว่าเดิม ในประเด็นนี้ผู้เขียนได้ทราบว่าประเทศมาเลเซียได้มีการเรียนการสอนภาษาไทยกันอย่างแพร่หลายในปัจจุบันเพื่อการรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนโดยเฉพาะ ดังนั้น ภาครัฐไม่ว่าจะเป็นระดับประถม มัธยม สายวิชาชีพ หรือแม้กระทั่งระดับอุดมศึกษาก็น่าที่จะมีการปรับตัวเตรียมการกันได้แล้ว เพราะเรื่องของภาษาเป็นเรื่องของการใช้เวลาและการฝึกหัดที่ต้องกินเวลาพอสมควรเพื่อให้ได้ผลดี ในส่วนการศึกษาของภาคเอกชนโดยเฉพาะสถานศึกษาภาคเอกชนก็ควรปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนเพื่อเตรียมการผลิตนักเรียน นิสิต นักศึกษาที่มีความพร้อมในด้านนี้ออกไปเช่นกัน

ประการที่หก เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ก็เท่ากับว่าต่อไปนี้จะมีการปรับปรุงแรงงานฝีมือในสาขาวิชาชีพต่างๆ (7 วิชาชีพ) ให้เท่าเทียมนานาประเทศ สาขาวิชาชีพเหล่านี้ ได้แก่ วิศวกร แพทย์ พยาบาล นักบัญชี นักสำรวจ ทันตแพทย์ และผู้ประกอบการวิชาชีพ สถาปนิก เพราะสาขาวิชาชีพเหล่านี้เป็นสาขาวิชาชีพหน้าด่านของไทยที่มีความพร้อมสูง มีสมาคมและการรวมตัวที่มีประสิทธิภาพเป็นที่ประจักษ์ และเป็นสมาคมที่ประชาคมอาเซียนได้ยกมาเป็นกลุ่มแรกของไทยที่จะมีการวางกฎเกณฑ์ข้อบังคับต่างๆ หากจะมีคนในประเทศสมาชิกเข้ามาทำงานในกลุ่มวิชาชีพทั้งเจ็ดนี้ในไทย แต่ในทางกลับกันหากคนไทยที่ทำงานในกลุ่มวิชาชีพเหล่านี้ยังไม่พร้อมในการปรับตัว ปัญหาที่จะตกมาสู่พวกเขาเช่นกัน ในประเด็นนี้ข้อสรุป ก็คือ การเปิดให้ผู้ประกอบอาชีพที่มีคุณสมบัติตามที่คณะกรรมการประสานงานวิชาชีพสาขาต่างๆ ทั้ง 7 สาขา (ASEAN Joint Coordinating Committee) และหน่วยงานที่กำกับดูแลวิชาชีพหรือองค์การระดับประเทศสมาชิกต่างๆ หรือสภาวิชาชีพ (Professional Regulatory Authority) หรือกระทรวง/องค์การที่เกี่ยวข้องของประเทศสมาชิก ขึ้นทะเบียนหรือออกใบอนุญาตให้ผู้ประกอบวิชาชีพชาวต่างชาติเข้ามาประกอบวิชาชีพในประเทศอาเซียนได้ โดยต้องปฏิบัติตามกฎและระเบียบภายในประเทศนั้นๆ ในทำนองกลับกันหากคนไทยที่ประกอบวิชาชีพเหล่านี้ ก็สามารถที่จะไปทำงานยังประเทศอื่นที่มีค่าจ้างแรงงานที่สูงกว่าได้เช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบการไทย หรือแรงงานไทยก็จะมีโอกาสออกไปลงทุนหรือทำงานในต่างประเทศมากขึ้น และได้รับค่าตอบแทนที่สูงจากเดิม

กลยุทธ์ที่ควรนำมาพิจารณาในประเด็นนี้ น่าจะเป็นเรื่องที่จะทำอย่างไรให้ความรู้ในด้านภาษาของคนในกลุ่มวิชาชีพเหล่านี้สามารถพัฒนาได้อย่างรวดเร็ว สามารถสื่อสารได้หลายภาษามากขึ้นจากแต่เดิม รวมทั้งเทคนิค

และวิธีการใหม่ๆ ในการประกอบอาชีพในด้านนั้นๆ ที่จะต้องนำมาเสริมเพิ่มเติมความรู้ให้มากขึ้นจากเดิม รวมทั้งกลยุทธ์ในด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ที่หาหนทางจงใจให้คนดีและคนเก่งอยู่ในองค์กรของเราให้นานที่สุด ศาสตร์ในด้านการรักษาทรัพยากรมนุษย์ที่ทรงคุณค่าไว้ในองค์กรหรือ Talent Management ควรจะถูกหยิบยกมาพิจารณาและให้ความสำคัญมากขึ้น มิฉะนั้น จะเกิดเหตุการณ์สมองไหลไปสู่องค์กรของต่างชาติทั้งในและนอกประเทศไทยทั้งหมด

ประการที่เจ็ด ประเทศไทยสามารถอาศัยความร่วมมือช่วยเหลือกันในภาคเศรษฐกิจหรือ AEC นี้ เข้าไปเสริมสร้างความสัมพันธ์ในด้านการเมือง การปกครองการป้องกันประเทศให้ดีขึ้น เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติและลดข้อขัดแย้งต่างๆ กับประเทศเพื่อนบ้านของไทย ไม่ว่าจะเป็น พม่า กัมพูชา หรือประเทศอื่นๆ โดยผ่านความร่วมมือด้านการค้าการลงทุนเป็นหัวหอกเหมือนที่เคยเป็นมาในอดีตและจะช่วยให้ด้านอื่นๆ มีสัมพันธภาพอันดีตามมาในที่สุด

กลยุทธ์ที่เหมาะสมคือการเรียนรู้และการปรับตัวโดยอาศัยการศึกษาและการเรียนรู้เกี่ยวกับการจัดการวัฒนธรรมข้ามชาติหรือที่เรียกว่า Cross Cultural Management มาเป็นหลักเพื่อให้เกิดการผนึกความร่วมมือร่วมใจ ประองตองกันระหว่างคนไทยและประเทศเพื่อนบ้านให้อยู่ร่วมกันโดยปราศจากข้อขัดแย้งทางด้าน สังคม เศรษฐกิจและการเมือง

การเกิดขึ้นของประชาคมอาเซียน หรือสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations : ASEAN) เป็นองค์กรระหว่างประเทศระดับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้นั้น ประกอบด้วย 3 เสาหลัก คือ

1) ประชาคมการเมืองความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political-Security Community หรือ APSC) ความ มั่นคงและเสถียรภาพทางการเมืองเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาด้านอื่นๆ ประชาคมการเมืองและความ มั่นคงอาเซียนจึงเป็นเสาหลักความร่วมมือ 1 ใน 3 เสาหลัก ที่เน้นการรวมตัวของอาเซียนเพื่อสร้างความมั่นใจ เสถียรภาพ และสันติภาพในภูมิภาค เพื่อให้ประชาชนในอาเซียนอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข และปราศจากภัยคุกคาม ด้านการทหาร และภัยคุกคามในรูปแบบใหม่ เช่น ปัญหายาเสพติด และปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ

2) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community หรือ AEC) ท่ามกลางบริบททาง เศรษฐกิจ การค้าและการลงทุนระหว่างประเทศที่มีการแข่งขันสูง อันส่งผลให้ประเทศต่างๆ ต้องปรับตัวเองเพื่อให้ ได้รับประโยชน์จากระบบเศรษฐกิจโลก รวมถึงการรวมกลุ่มการค้ากันของประเทศต่างๆ อาทิ สหภาพยุโรป และเขต การค้าเสรีอเมริกาเหนือ

3) ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community หรือ ASCC) มี เป้าหมายให้อาเซียนเป็นประชาคมที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง สังคมที่เอื้ออาทรและแบ่งปัน ประชากรอาเซียนมี สภาพความเป็นอยู่ที่ดีและมีการพัฒนาในทุกด้านเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ส่งเสริมการใช้ ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมอัตลักษณ์ของอาเซียน โดยมีแผนปฏิบัติการด้านสังคมและวัฒนธรรม อาเซียน ระบุอยู่ในแผนปฏิบัติการเวียงจันทน์ ซึ่งประกอบด้วย ความร่วมมือใน 6 ด้าน ได้แก่ การพัฒนามนุษย์ (Human Development) การคุ้มครองและสวัสดิการสังคม (Social Welfare and Protection) สิทธิและความ ยุติธรรมทางสังคม (Social Justice and Rights) ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Sustainability) การสร้างอัตลักษณ์อาเซียน (Building and ASEAN Identity) การลดช่องว่างทางการพัฒนา (Narrowing the Development Gap)

ในบริบทดังกล่าวมาย่อมจะส่งผลกระทบต่อทางการศึกษาของไทยในระดับอุดมศึกษาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และการแข่งขันทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การศึกษาและวัฒนธรรมในภูมิภาคอาเซียน ส่วนในด้านการศึกษาระดับอุดมศึกษา ผู้เขียนมีมุมมองว่า ควรมีการปรับตัวและการเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้ คือการปรับตัวและการเตรียมความพร้อมของรัฐบาลในเชิง คือ กระทรวงศึกษาธิการและกระทรวงที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษาควรมีนโยบาย และแผนยุทธศาสตร์ในการรองรับการเตรียมความพร้อมของอุดมศึกษาไทยในการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งที่ผ่านมา นโยบายที่รองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของรัฐบาลยังไม่มีชัดเจนมากนักในการนำไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งควรมีนโยบายในการปรับตัวและการเตรียมความพร้อมในการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนแก่มหาวิทยาลัยในประเทศไทยอย่างเป็นทางการปรับตัว ด้านการเตรียมความพร้อมของอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา คือ อาจารย์ในมหาวิทยาลัยต่างๆ ที่ต้องพัฒนาศักยภาพของตนเองทางการเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษากลางในการสื่อสารในภูมิภาคอาเซียน ซึ่งที่ผ่านมาการปรับเปลี่ยนทางการจัดระบบอุดมศึกษาของไทย ตั้งแต่การเปลี่ยนสถานะของอาจารย์จากที่เป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา มาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย หรือพนักงานในสถาบันอุดมศึกษานั้น ทำให้ความมั่นคงทางด้านอาชีพ ตลอดจนความเหลื่อมล้ำทางด้านฐานเงินเดือน ซึ่งจากเดิมการปรับเปลี่ยนมาเป็นระบบพนักงานมหาวิทยาลัยนั้น รัฐบาลได้มีเจตนารมณ์ให้มีการจัดสรรงบประมาณและฐานเงินเดือนแก่พนักงานมหาวิทยาลัยมากกว่า ฐานเงินเดือนของข้าราชการ 1.5 เท่าแก่พนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน และ 1.7 เท่าแก่พนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการ หรืออาจารย์ แต่ในปัจจุบันหาได้เป็นไปตามเจตนารมณ์เดิมที่ได้ตั้งไว้ไม่ บางมหาวิทยาลัยนั้นพนักงานมหาวิทยาลัยทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุนยังมีสถานภาพที่มีความไม่มั่นคง และสุ่มเสี่ยงต่อการให้ออกจากงาน เนื่องจากยังยึดโยงอยู่กับระบบสัญญาที่ไม่มีความมั่นคง และขึ้นอยู่กับระบบการประเมินเพื่อต่อสัญญาซึ่งบ่งบอกถึงความไม่มั่นคงในอาชีพ ตลอดจนปัญหาการบริหารจัดการที่ดีหรือธรรมาภิบาลของผู้บริหารในมหาวิทยาลัย ที่ส่งผลต่อสถานะของอาจารย์ที่ถูกเปลี่ยนไป ทำให้ศักยภาพและประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน และการเพิ่มคุณภาพการศึกษาของไทยมีความอ่อนด้อยลงไปมาก ตลอดจนยังไม่มีระบบการเสริมสร้างและสนับสนุนให้พนักงานมหาวิทยาลัยได้มีการพัฒนาศักยภาพของตนเองทั้งทางด้านภาษา และการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไปอย่างเพียงพอต่อการรองรับการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจากผู้ที่เกี่ยวข้อง และจากมหาวิทยาลัยในสังกัดเอง ถือว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญส่งผลกระทบต่อการศึกษาไทยในระดับอุดมศึกษา และการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านการศึกษา รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องมีมาตรการในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยเร็ว และมีนโยบายที่ชัดเจนต่อบุคลากรทางการศึกษาดังกล่าวอย่างเป็นทางการ

การปรับตัวด้านการเตรียมความพร้อมของนักศึกษา คือ นักศึกษานั้นหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องเรียนรู้ปรับตัว และเตรียมพร้อมรับมือกับสถานการณ์ในอนาคต เช่น นักศึกษาต้องมีความสนใจและตระหนักถึงผลที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการรวมตัวของประเทศต่างๆ สู่ประชาคมอาเซียนในส่วนของข้อดีและข้อเสียอย่างเข้าใจ การเกิดขึ้นของประชาคมอาเซียนซึ่งสังคมยุคใหม่จะสะท้อนความเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมเพิ่มมากขึ้น การเรียนรู้ของนักศึกษายุคใหม่จึงจำเป็นต้องปรับทั้งกระบวนการเรียนรู้ ปรับทัศนคติที่จะต้องตระหนักถึงความเป็นชาติ การปรับกระบวนการที่ศึกรู้ยุคใหม่ควรเป็นไปอย่างมีเป้าหมาย อย่างคนรู้เท่าทันสถานการณ์ การสร้างความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นที่ต่างวัฒนธรรมได้และเรียนรู้ประเทศเพื่อนบ้านทั้งในด้านประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเพื่อให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างกัน พร้อมกับสร้างโอกาสเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ต้องเพิ่มทักษะทางด้านภาษาอังกฤษให้มากขึ้นให้สามารถสื่อสารได้เป็นอย่างดี

ที่สำคัญที่สุดคือ การปรับตัวและการเตรียมความพร้อมของชุมชนท้องถิ่น ในการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เพราะว่าถ้าหากชุมชนท้องถิ่นไม่มีมาตรการหรือแผนรองรับการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ก็จะทำให้เกิดความเสียหายเปรียบทางด้านการแข่งขันการตลาด ตลอดจนทางด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมท้องถิ่นที่ถือว่าเป็นสิ่งที่อยู่คู่

กับสังคมไทยมาอย่างยาวนาน และการสร้างชุมชนเศรษฐกิจอาเซียนที่จำเป็นต้องมีผู้นำชุมชนท้องถิ่นที่มีวิสัยทัศน์ให้มีความสามารถในการบูรณาการเชื่อมโยงเศรษฐกิจของประชาคมอาเซียนให้เข้ากับเศรษฐกิจโลกได้ ซึ่งต้องมีกลไกและสถาบันการศึกษาต่างๆ ในท้องถิ่นเอง ต้องมีการสนับสนุนในการประสานงานและการดำเนินการประชาสัมพันธ์ และให้ความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน ผลดีและผลเสียที่จะเกิดขึ้นแก่ชุมชนท้องถิ่นในอนาคต แก่ผู้นำชุมชนและประชาชนในท้องถิ่นเพื่อเรียนรู้และปรับตัวในการวางแผนชุมชนท้องถิ่นเพื่อรองรับการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนต่อไป

โอกาสและผลกระทบของ OTOP กับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ การก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของประเทศไทย ซึ่งมีเป้าหมายของการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจเป็น “ตลาดและฐานการผลิตเดียว” โดยให้มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน และแรงงานมีฝีมือภายในอาเซียนอย่างเสรี รวมถึงการเคลื่อนย้ายเงินทุนที่เสรีมากขึ้นภายในปี 2558 เป็นความท้าทายที่ผลักดันให้ผู้ประกอบการไทยไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบการที่ทำธุรกิจส่งออกนำเข้า หรือผู้ที่ทำธุรกิจภายในประเทศ ทั้งขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดย่อม และยังรวมไปถึงผู้ประกอบการระดับชุมชนด้วย ในการที่จะต้องเรียนรู้และปรับตัวรองรับความเปลี่ยนแปลงอันเกิดจากเปิดเสรีภายใต้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ที่จะมีผลกระทบต่อการค้าเงินธุรกิจ ทั้งนี้ เพื่อลดความเสี่ยงที่อาจจะเป็นภัยคุกคามต่อธุรกิจ หรือแสวงหาโอกาสทางธุรกิจที่ทำท้ายความสำเร็จ

สำหรับผู้ผลิตสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ซึ่งเป็นสินค้าเชิงวัฒนธรรม ก็ไม่อาจหลีกเลี่ยงผลกระทบที่สืบเนื่องจากการเปิดเสรีดังกล่าวได้ เนื่องจากสถานการณ์แข่งขันทางธุรกิจที่รุนแรงในปัจจุบัน ประเทศต่างๆ ล้วนหันมาให้ความสำคัญกับการเพิ่มศักยภาพของชุมชน และใช้จุดแข็งของชุมชนทางด้านวัฒนธรรม วิถีชีวิต และภูมิปัญญา เพื่อเชื่อมโยงสู่ภาคการผลิตและบริการ ในการสร้างสัญลักษณ์และขยายโอกาสทางการตลาดมากยิ่งขึ้น ดังนั้น ผู้ผลิตสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) โดยเฉพาะกลุ่มสินค้าที่ใช้ในชีวิตประจำวัน อาจจะได้รับผลกระทบจากคู่แข่งและสภาพการแข่งขันในตลาดเพิ่มสูงขึ้น อันเนื่องมาจากสินค้าที่มีคุณภาพต่ำ ราคาต้นทุนต่ำ หรือสินค้าที่สามารถใช้ทดแทนกันได้ เข้ามารวมจำหน่ายในประเทศได้มากขึ้น ทำให้ผู้บริโภคสามารถเลือกบริโภคสินค้าที่หลากหลายและมีอำนาจในการต่อรองสูง ซึ่งนำไปสู่การกดดันทางราคา จึงทำให้ผู้ประกอบการต้องปรับตัวรับการแข่งขันที่เข้มข้นขึ้นและเกิดต้นทุนในการปรับตัว

อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันผู้บริโภคในประเทศต่างๆ กำลังอยู่ในกระแสบริโภคนิยมสินค้าที่เป็นธรรมชาติ สินค้าที่อิงกับวัฒนธรรม สินค้าที่ส่งเสริมสุขภาพ การมีส่วนอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม หรือสินค้าที่ช่วยสนับสนุนชุมชน รวมถึงกระแสความนิยมในความเป็นเอเชีย ดังนั้น สินค้า OTOP สามารถได้รับประโยชน์จาก การมีโอกาสส่งสินค้าไปขายในตลาดอาเซียนได้มากขึ้นจากการที่มีประชากรรวมกว่า 590 ล้านคน รวมถึงมีโอกาสในการขยายช่องทางตลาดไปยัง ASEAN+3 (จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้) และ ASEAN+6 (ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์และอินเดีย) รวมไปถึงสามารถใช้ทรัพยากรธรรมชาติ แรงงานและวัตถุดิบการผลิตที่มีความหลากหลายให้เกิดประโยชน์ต่อการดำเนินธุรกิจได้ โดยเฉพาะสินค้าที่มีศักยภาพในการส่งออกรวมถึงสินค้าที่ตรงกับความต้องการของตลาดประเทศเพื่อนบ้าน

ดังนั้น จึงเป็นโอกาสทางธุรกิจของผู้ผลิตสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ที่ต้องเร่งพัฒนาสินค้า ทั้งด้านคุณภาพและมาตรฐานระดับสากล เพื่อสร้างความเชื่อถือต่อผู้บริโภค โดยผสมผสานวัฒนธรรม ภูมิปัญญา กับเทคโนโลยี นวัตกรรม และพัฒนารูปแบบการนำเสนอความโดดเด่น เรื่องราวของสินค้าให้เกิดการรับรู้ต่อผู้บริโภค เพื่อให้เกิดการสร้างคุณค่าในตัวสินค้า สามารถเพิ่มมูลค่าและลดอุปสรรคการแข่งขันทางด้านราคา ให้ความสำคัญและตระหนักถึงการสร้างตราหือสินค้าให้เป็นที่ยอมรับ ทั้งนี้ ผู้ผลิตจำเป็นต้องกำหนดตำแหน่งทางการตลาดของ

สินค้าและลูกค้ากลุ่มเป้าหมายให้ชัดเจน ศึกษารสนิยมและพฤติกรรมผู้บริโภค และผลิตสินค้าให้สอดคล้องต่อความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งผู้ผลิตที่ยังไม่มีความชำนาญอาจแลกเปลี่ยนความรู้กับนักการตลาดและนักพัฒนาผลิตภัณฑ์เพิ่มเติม เพื่อพัฒนาตนเองจากผู้ผลิตที่ตอบสนองต่อความต้องการระดับท้องถิ่น ให้ยกระดับไปสู่ผู้ผลิตที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคในระดับสากล และสิ่งสำคัญอย่างยิ่งสำหรับผู้ผลิต OTOP คือ การพัฒนาศักยภาพในการดำเนินธุรกิจที่สร้างความน่าเชื่อถือแก่ลูกค้า คู่สัญญา หรือแม้กระทั่งสถาบันการเงิน โดยพัฒนาการบริหารจัดการให้มีมาตรฐานและเป็นระบบ มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานและเพิ่มช่องทางการตลาดที่สามารถเข้าถึงลูกค้ากลุ่มเป้าหมาย พัฒนาความสามารถในการรองรับคำสั่งซื้อที่มีปริมาณมาก โดยเชื่อมโยงเครือข่ายผู้ผลิตทั้งในรูปแบบกลุ่มที่ผลิตสินค้าประเภทเดียวกัน และกลุ่มที่ผลิตสินค้าสนับสนุนในห่วงโซ่อุปทาน นอกจากนี้ อาจเชื่อมโยงเครือข่ายธุรกิจต่างๆ เพื่อสนับสนุนและเป็นช่องทางการเข้าถึงลูกค้าและเข้าสู่ตลาดอาเซียน อาทิ เครือข่ายนักประชาสัมพันธ์/ส่งเสริมการท่องเที่ยว เครือข่ายผู้ส่งออกสินค้าสมาคมการค้าต่างๆ เป็นต้น

การสร้างเสริมโอกาสของสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในอีกทางหนึ่งซึ่งเป็นจุดแข็งของประเทศ นั่นคือ ไทยเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวที่สำคัญแห่งหนึ่งในเอเชีย การเติบโตของนักท่องเที่ยวจากทั่วโลกทำให้สินค้าเชิงสัญลักษณ์ยังเป็นที่ต้องการของตลาดและยังมีโอกาสทางการตลาด และมากยิ่งขึ้นไปกว่านั้น ประเทศในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนยังมีความโดดเด่นด้านความแข็งแกร่งทางวัฒนธรรม ดังนั้น การส่งเสริมความร่วมมือในภูมิภาคอาเซียนในการพัฒนาเชิงอนุรักษ์ เอกลักษณ์ งานศิลปหัตถกรรมรวมถึงยกระดับสินค้าหัตถกรรมของประเทศสมาชิกอาเซียนให้มีคุณภาพสากล ก็สามารถทำให้เกิดศูนย์กลางการค้าขายสินค้าหัตถกรรมของภูมิภาคอาเซียนเพื่อการขายในตลาดโลกได้ในอนาคต

ในปัจจุบัน มีผู้ผลิตสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ที่ขึ้นทะเบียนกับกรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย จากข้อมูลล่าสุด ปี 2553 รวมทั้งสิ้น 33,228 ราย และมีสินค้า OTOP ที่ขึ้นทะเบียนไว้กว่า 85,173 รายการ ซึ่งการส่งเสริมผู้ประกอบการ OTOP และการพัฒนาสินค้า OTOP จึงไม่เพียงแต่จะเป็นการสร้างรายได้ให้แก่ครัวเรือนและสร้างการจ้างงานในชุมชนท้องถิ่นทั่วประเทศเท่านั้น แต่ยังเป็นการรักษามรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาให้คงอยู่สืบต่อไปด้วย ทั้งนี้ ในปีงบประมาณ 2555 สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้จัดทำโครงการยกระดับผู้ประกอบการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์แบบบูรณาการ หรือในชื่อเรียกว่า “OTOP PLUS” วัตถุประสงค์ของโครงการมุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการ OTOP โดยใช้เอกลักษณ์ของท้องถิ่นมาสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้า และเสริมสร้างโอกาสทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้เกิดการปรับตัวในการดำเนินธุรกิจ และขยายโอกาสทางการตลาดเข้าสู่กลุ่มประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน กิจกรรมหลัก ประกอบด้วย 1.เสริมสร้างความสามารถในการดำเนินธุรกิจและพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้เกิดมูลค่าเพิ่ม สอดคล้องต่อความต้องการของตลาด โดยมีเป้าหมายดำเนินการพัฒนาผู้ประกอบการ OTOP ไม่น้อยกว่า 200 ราย และ 2.ส่งเสริมให้ใช้ระบบออนไลน์ เว็บไซต์และโซเชียลเน็ตเวิร์กเพื่อการตลาด โดยมีเป้าหมายดำเนินการส่งเสริมผู้ประกอบการ OTOP ไม่น้อยกว่า 800 ราย ระยะเวลาดำเนินงานโครงการ ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ถึง เดือนกันยายน 2555

บทที่ 3

การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาท้องถิ่น

*****

3.1 หลักและแนวคิดในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

แนวคิดในการกำหนดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลเจริญศิลป์

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ภายใต้บริบทการเปลี่ยนแปลงในกระแสโลกาภิวัตน์ที่ปรับเปลี่ยนเร็ว และสลับซับซ้อนมากยิ่งขึ้น จำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศที่เหมาะสม โดยเสริมสร้างความแข็งแกร่งของโครงสร้างของระบบต่าง ๆ ภายในประเทศให้มีศักยภาพ แข่งขันได้ในกระแสโลกาภิวัตน์ และสร้างฐานความรู้ให้เป็นภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ได้อย่างรู้เท่าทัน ควบคู่ไปกับการกระจายการพัฒนาที่เป็นธรรม และเสริมสร้างความเท่าเทียมกันของกลุ่มคนในสังคม และความเข้มแข็งของชุมชนในท้องถิ่น พร้อมทั้งฟื้นฟูและอนุรักษ์ธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้คงความสมบูรณ์เป็นรากฐานการพัฒนาที่มั่นคง และเป็นรากฐานการดำรงวิถีชีวิตของชุมชนและสังคมไทย ตลอดจนการเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการประเทศทุกระดับ อันจะนำไปสู่การพัฒนาประเทศที่มั่นคงและยั่งยืน สามารถดำรงอยู่ในประชาคมโลก ได้อย่างมีเกียรติภูมิและมีศักดิ์ศรี โดยมียุทธศาสตร์การพัฒนาที่สำคัญในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคนและสังคมไทยสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ให้ความสำคัญกับ

1.1 การพัฒนาคนให้มีคุณธรรมนำความรู้ เกิดภูมิคุ้มกัน โดยพัฒนาจิตใจควบคู่กับการพัฒนาการเรียนรู้ของคนทุกกลุ่มทุกวัยตลอดชีวิต เริ่มตั้งแต่วัยเด็กให้มีความรู้พื้นฐานเข้มแข็ง มีทักษะชีวิต พัฒนาสมรรถนะ ทักษะของกำลังแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการพร้อมก้าวสู่โลกของการทำงานและการแข่งขันอย่างมีคุณภาพ สร้างและพัฒนากำลังคนที่เป็นเลิศโดยเฉพาะในการสร้างสรรค์นวัตกรรมและองค์ความรู้ ส่งเสริมให้คนไทยเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต จัดการองค์ความรู้ทั้งภูมิปัญญาท้องถิ่น และองค์ความรู้สมัยใหม่ ตั้งแต่ระดับชุมชนถึงระดับประเทศ สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

1.2 การเสริมสร้างสุขภาพคนไทยให้มีสุขภาพแข็งแรงทั้งกายและใจ มีความสัมพันธ์ทางสังคมและอยู่ในสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่ เน้นการพัฒนาระบบสุขภาพอย่างครบวงจร มุ่งการดูแลสุขภาพเชิงป้องกัน การฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจ เสริมสร้างคนไทยให้มีความมั่นคงทางอาหารและการบริโภคอาหารที่ปลอดภัย ลด ละ เลิกพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ

1.3 การเสริมสร้างคนไทยให้อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างสันติสุข โดยเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีของคนในสังคมตั้งแต่ระดับครอบครัวให้มีความเข้มแข็ง พัฒนาระบบการคุ้มครองทางเศรษฐกิจ และสังคมที่หลากหลายและครอบคลุมทั่วถึง สร้างโอกาสในการเข้าถึงแหล่งทุน ส่งเสริมการดำรงชีวิตที่มีความปลอดภัย น่าอยู่ บนพื้นฐานของความยุติธรรมในสังคม เสริมสร้างกระบวนการยุติธรรมแบบบูรณาการ และการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง ควบคู่กับการเสริมสร้างจิตสำนึกด้านสิทธิและหน้าที่ของพลเมือง และความตระหนักถึงคุณค่าและเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์เพื่อลดความขัดแย้ง

2. ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและสังคมให้เป็นรากฐานที่มั่นคงของประเทศ ให้ความสำคัญกับ

2.1 การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนด้วยการส่งเสริมการรวมตัว ร่วมคิด ร่วมทำในรูปแบบที่หลากหลาย และจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่องตามความพร้อมของชุมชน มีกระบวนการจัดการองค์ความรู้และกระบวนการพัฒนาต่อยอดให้เกิดประโยชน์แก่ชุมชนในการนำสู่การพึ่งตนเอง รวมทั้งสร้างภูมิคุ้มกันให้ชุมชนพร้อมเผชิญการเปลี่ยนแปลง

2.2 การสร้างความมั่นคงของเศรษฐกิจชุมชน เน้นการผลิตเพื่อการบริโภคอย่างพอเพียงภายในชุมชน สนับสนุนให้ชุมชนมีการรวมกลุ่มในรูปแบบสหกรณ์ กลุ่มอาชีพ สนับสนุนการนำภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่นมาใช้ในการสร้างสรรค์คุณค่าของสินค้า และบริการและสร้างความร่วมมือกับภาคเอกชน ในการลงทุนสร้างอาชีพและรายได้ที่มีการจัดสรรอย่างเป็นธรรมแก่ชุมชน ส่งเสริมการลงทุนระหว่างเครือข่ายองค์กรชุมชนกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งสร้างระบบเฉพาะวิสาหกิจชุมชนควบคู่กับการพัฒนาความรู้ด้านการจัดการ การตลาด และทักษะในการประกอบอาชีพ

2.3 การเสริมสร้างศักยภาพของชุมชน ในการอยู่ร่วมกันกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสันติ และเกื้อกูล ด้วยการส่งเสริมสิทธิชุมชนและกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนในการสงวนอนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนา ใช้ประโยชน์และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ รวมทั้งการสร้างกลไกในการปกป้องคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

3. ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและยั่งยืน ให้ความสำคัญกับ

3.1 การปรับโครงสร้างการผลิตเพื่อเพิ่มผลิตภาพและคุณค่าของสินค้าและบริการ บนฐานความรู้และความเป็นไทย โดยใช้กระบวนการพัฒนากลยุทธ์และห่วงโซ่คุณค่ารวมทั้งเครือข่ายชุมชนบนฐานของความรู้สมัยใหม่ ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมไทย และความหลากหลายทางชีวภาพ เพื่อสร้างสินค้าที่มีคุณภาพและมูลค่าสูง มีตราสินค้าเป็นที่ยอมรับของตลาด รวมทั้งสร้างบรรยากาศการลงทุนที่ดี เพื่อดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ และส่งเสริมการลงทุนในต่างประเทศตลอดจนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ การปฏิรูปองค์กร การปรับปรุงกฎระเบียบมาตรฐานในด้านต่างๆ เพื่อสนับสนุนการปรับโครงสร้างการผลิต

3.2 การสร้างภูมิคุ้มกันของระบบเศรษฐกิจ โดยการบริหารเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจให้มั่นคง และสนับสนุนการปรับโครงสร้างการผลิต โดยการระดมทุนไปสู่ภาคการผลิตที่มีประสิทธิภาพ การส่งเสริมการออมอย่างเป็นระบบเพื่อเป็นแหล่งระดมทุน และเป็นหลักประกันในชีวิตของประชาชน และการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานและการพัฒนาแหล่งพลังงานทางเลือก เพื่อลดการพึ่งพิงการนำเข้าพลังงานและประหยัดเงินตราต่างประเทศ

3.3 การสนับสนุนให้เกิดการแข่งขันที่เป็นธรรม และการกระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเป็นธรรม โดยส่งเสริมการแข่งขันการประกอบธุรกิจในระบอบอย่างเสรีและเป็นธรรม การกระจายการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานไปสู่ภูมิภาคอย่างสมดุลและเป็นธรรม เพิ่มประสิทธิภาพชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากด้วยการเพิ่มขีดความสามารถบุคลากร ให้สามารถบริหารเงินทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพ พัฒนาระบบการเงินชุมชนให้มีฐานะเป็นนิติบุคคล และใช้สถาบันการเงินเฉพาะกิจเป็นกลไกในการระดมทุน รวมทั้งดำเนินนโยบายการคลังเพื่อส่งเสริมการกระจายรายได้ด้วยการกระจายอำนาจการจัดเก็บภาษี การจัดทำงบประมาณ การเบิกจ่าย และการก่องหนี่ภายใต้กรอบการรักษาวินัยทางการคลัง

4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาบนฐานความหลากหลายทางชีวภาพและการสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ให้ความสำคัญกับ

4.1 การรักษาฐานทรัพยากรและความสมดุลของระบบนิเวศน์ เพื่อรักษาสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ โดยพัฒนาระบบฐานข้อมูลและสร้างองค์ความรู้ ส่งเสริมสิทธิชุมชนและการมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากร ตลอดจนพัฒนาระบบการจัดการเพื่ออนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โดยเฉพาะการดูแล

ทรัพยากรธรรมชาติหลัก ได้แก่ ดิน น้ำ ป่าไม้ ทรัพยากรทะเลและชายฝั่ง ทรัพยากรแร่ การแก้ปัญหาความขัดแย้งอย่างสันติวิธี รวมทั้งการป้องกันภัยพิบัติ

4.2 การสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยการปรับแผนการผลิตและพฤติกรรมกรรมการบริโภคไปสู่การผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน เพื่อลดผลกระทบต่อฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยใช้กลไกทางเศรษฐศาสตร์ทั้งด้านการเงินและการคลังและการสร้างเพื่อลดมลพิษและควบคุมกิจกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อลดมลพิษและควบคุมกิจกรรมที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิต โดยการเพิ่มประสิทธิภาพการกำจัดมลพิษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และมีกลไกกำหนดจุดยืนต่อพันธกรณีและข้อตกลงระหว่างประเทศ

4.3 การพัฒนาคุณค่าความหลากหลายทางชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นการวางพื้นฐานเพื่อนำไปสู่การพัฒนาบนฐานความหลากหลายทางชีวภาพในระยะยาว โดยใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางสำคัญ เริ่มจากการจัดการองค์ความรู้สร้างภูมิคุ้มกัน ส่งเสริมการใช้ความหลากหลายทางชีวภาพในการสร้างความมั่นคงของภาคเศรษฐกิจท้องถิ่นและชุมชนทั้งพัฒนาขีดความสามารถและสร้างนวัตกรรมจากทรัพยากรชีวภาพที่เป็นเอกลักษณ์ของประเทศ

5. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการประเทศ มุ่งเสริมสร้างความเป็นธรรมในสังคมอย่างยั่งยืน ให้มีความสำคัญกับ

5.1 การเสริมสร้างและพัฒนาวัฒนธรรมประชาธิปไตยและธรรมาภิบาล ให้เป็นส่วนหนึ่งของวิถีการดำเนินชีวิตในสังคมไทย โดยสร้างกระบวนการเรียนรู้ ปลูกฝังจิตสำนึก ค่านิยมวัฒนธรรมประชาธิปไตยและธรรมาภิบาลแก่เยาวชน และประชาชนทุกระดับอย่างต่อเนื่องจริงจัง พร้อมทั้งพัฒนาภาวะความเป็นผู้นำประชาธิปไตยที่มีคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาล ในสังคมทุกระดับเพื่อให้เป็นแบบอย่างที่ดีในสังคม ตลอดจนวางรากฐานกระบวนการประชาธิปไตยโดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง และเพิ่มประสิทธิภาพกลไกและกระบวนการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐและการเมืองให้เข้มแข็งและเป็นอิสระมากขึ้น

5.2 เสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคประชาชน ให้สามารถเข้าร่วมในการบริหารจัดการประเทศ โดยส่งเสริมให้ประชาชนเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียม เพื่อความเป็นธรรมสร้างความสมดุล และร่วมในการบริหารจัดการประเทศให้เกิดความเป็นธรรมและความโปร่งใสในการพัฒนาประเทศ เสริมสร้างความเข้มแข็งและสร้างเครือข่ายการทำงานของกลไกตรวจสอบภาคประชาชน เพื่อติดตามตรวจสอบการใช้อำนาจของภาครัฐได้อย่างเข้มแข็งมีประสิทธิภาพ

5.3 สร้างภาคราชการที่มีประสิทธิภาพและมีธรรมาภิบาล เน้นการบริการแทนการกำกับควบคุม และทำงานร่วมกับหุ้นส่วนการพัฒนา เน้นการพัฒนาประสิทธิภาพและความคุ้มค่าในการปฏิบัติภารกิจด้วยการปรับบทบาทโครงสร้าง และกลไกการบริหารจัดการภาครัฐและรัฐวิสาหกิจให้มีประสิทธิภาพ ทันสมัย ลดการบังคับควบคุม คำนึงถึงความต้องการของประชาชนและทำงานร่วมกับหุ้นส่วนการพัฒนา เพิ่มบทบาทภาคเอกชนในกิจการของรัฐ และรัฐวิสาหกิจเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพการให้บริการสาธารณะ และลดภาวะการลงทุนของภาครัฐ ตลอดจนพัฒนาการกำกับดูแลที่เข้มแข็งเพื่อให้เกิดการแข่งขันที่เป็นธรรม โปร่งใสโดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศและคุ้มครองผู้ใช้บริการ โดยดำเนินการควบคู่ไปกับการปลูกฝังจิตสำนึกข้าราชการให้ยึดปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอย่างเคร่งครัด

5.4 การกระจายอำนาจการบริหารจัดการประเทศสู่ภูมิภาค ท้องถิ่น และชุมชน เพิ่มขึ้นต่อเนื่อง โดยพัฒนาศักยภาพและกระจายอำนาจการตัดสินใจให้ท้องถิ่นมีบทบาท สามารถรับผิดชอบในการบริหารจัดการสาธารณะ ตลอดจนแก้ไขปัญหาที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่และสามารถสร้างความเจริญทาง

เศรษฐกิจและสังคมให้แก่ท้องถิ่นอย่างแท้จริง พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง

5.5 ส่งเสริมภาคธุรกิจเอกชนให้เกิดความเข้มแข็ง สุจริต และมีธรรมาภิบาล โดยมีมาตรการส่งเสริมและสร้างแรงจูงใจให้ธุรกิจเอกชนทั้งที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ และธุรกิจเอกชนทั่วไปเป็น “บริษัทภิบาล” เพิ่มมากขึ้น สร้างจิตสำนึกการประกอบธุรกิจอย่างซื่อสัตย์ยุติธรรมต่อผู้บริโภคและเป็นธรรมกับธุรกิจคู่แข่ง พร้อมทั้งยึดมั่นในความรับผิดชอบต่อสังคม แบ่งปันผลประโยชน์คืนสู่สาธารณะ ตลอดจนสนับสนุนสถาบันวิชาชีพธุรกิจประเภทต่างๆ ให้มีบทบาทในการสร้างธรรมาภิบาลแก่ภาคธุรกิจมากขึ้น

5.6 การปฏิรูปกฎหมาย กฎระเบียบและขั้นตอน กระบวนการเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมเพื่อสร้างความสมดุลในการจัดสรรประโยชน์จากการพัฒนา ด้วยการเปิดโอกาสให้ภาคีและกลุ่มต่างๆ มีส่วนร่วมในการเสนอแนะและตรากฎหมาย เพื่อประสานประโยชน์ของภาคส่วนต่างๆ ให้เสมอภาคและมีความสมดุล โดยการปฏิรูปกฎหมายเพื่อสร้างความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจ ลดการใช้ดุลพินิจของราชการ และเจ้าหน้าที่ รวมทั้งสร้างความเข้มแข็งของกลไกการบังคับใช้กฎหมายโดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจ เพื่อสร้างความเป็นธรรมต่อประกอบการขนาดเล็กและผู้ประกอบการใหม่

5.7 การรักษาและเสริมสร้างความมั่นคง เพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการประเทศสู่ดุลยภาพและความยั่งยืน โดยการพัฒนาศักยภาพ บทบาท และภารกิจของหน่วยงานด้านการป้องกันประเทศความมั่นคงและรักษาความสงบเรียบร้อยให้มีประสิทธิภาพ มีความพร้อมในการป้องกันประเทศ และตอบสนองต่อภัยคุกคามในทุกรูปแบบสถานการณ์ได้ฉับไว พร้อมทั้งผนึกพลังร่วมกับภาคส่วนต่างๆ ดำเนินการป้องกันและพัฒนาประเทศให้สามารถพิทักษ์รักษา เอกอกราช สถาบันพระมหากษัตริย์เป็นประมุขรวมทั้งสามารถสร้างความมั่นคงของประชาชนและสังคม ให้มีความ อยู่รอดปลอดภัยโดยยึดหลักธรรมาภิบาลในทุกๆระดับ

- การพัฒนาตามนโยบายของรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/อำเภอ

1.นโยบายเร่งด่วน

การสร้างเชื่อมั่นและกระตุ้นเศรษฐกิจ ในภาพรวมเพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นแก่ภาคประชาชนและเอกชนในการลงทุนและการบริโภค

การรักษาและเพิ่มรายได้ของประชาชน

การลดภาระค่าครองชีพของประชาชน

จัดตั้งคณะกรรมการรัฐมนตรีเศรษฐกิจและคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ (กรอ.)

2.นโยบายความมั่นคงของรัฐ

2.1 ปกป้องและเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ให้มีความมั่นคงในการเป็นศูนย์รวมจิตใจและความรักสามัคคีของคนในชาติ

2.2 เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพการป้องกันประเทศให้มีความพร้อมในการรักษาเอกอกราช อธิปไตยและบูรณาการแห่งแผ่นดิน รวมทั้งการคุ้มครองผลประโยชน์ของชาติ

2.3 เสริมสร้างสันติภาพของการอยู่ร่วมกันกับประเทศเพื่อนบ้าน

2.4 แก้ไขปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมืองทั้งระบบ ไม่ให้มีผลกระทบต่อความมั่นคง

2.5 เสริมสร้างศักยภาพในการจัดการกับปัญหาภัยคุกคามข้ามชาติ

3. นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต

3.1 นโยบายการศึกษา

- ปฏิรูปการศึกษาทั้งระบบ
- ส่งเสริมให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษาทั้งระบบ
- พัฒนาครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา
- จัดให้ทุกคนมีโอกาส ได้รับการศึกษาฟรี 15 ปี ตั้งแต่ระดับอนุบาล ไปจนถึงมัธยมศึกษาตอน

ปลาย

- ยกระดับคุณภาพมาตรฐานการศึกษาระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาไปสู่ความเป็นเลิศ
- ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา
- ส่งเสริมให้เด็ก เยาวชน และประชาชนให้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศเชิงสร้างสรรค์
- เร่งรัดการลงทุนด้านการศึกษาและการเรียนรู้อย่างบูรณาการในทุกระดับการศึกษาและในชุมชน

3.2 นโยบายแรงงาน

- ดำเนินงานให้แรงงานทั้งในและนอกระบบได้รับการคุ้มครองตามมาตรฐานแรงงานไทย
- ปฏิรูประบบประกันสังคมให้มีความเข้มแข็งมั่นคง
- พัฒนาและฝึกอบรมแรงงานทุกระดับให้มีความรู้ทักษะฝีมือมาตรฐาน
- ส่งเสริมให้แรงงานไทยไปทำงานต่างประเทศ อย่างมีศักดิ์ศรีและมีคุณภาพชีวิตที่ดี
- สนับสนุนสวัสดิการด้านแรงงาน
- จัดระบบการจ้างแรงงานต่างด้าวให้สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตและถูกกฎหมาย
- ส่งเสริมการมีงานทำของผู้สูงอายุ และคนพิการ โดยเหมาะสมตามความสามารถ

3.3 นโยบายด้านสาธารณสุข

- สนับสนุนการดำเนินการตามแนวทางของกฎหมายสุขภาพแห่งชาติ
- สร้างขีดความสามารถในการเฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุมโรค วัคซีนภัย และดูแลรักษาพยาบาลอย่าง

เป็นระบบ

- ปรับปรุงระบบบริการด้านสาธารณสุข โดยลงทุนพัฒนาระบบบริการสุขภาพ
- ลงทุนผลิตและพัฒนาบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข
- ผลักดันการขับเคลื่อนให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาลในระดับ

นานาชาติ

3.4 นโยบายศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

- ส่งเสริมการทำนุบำรุงและรักษาศิลปวัฒนธรรมไทยทุกด้านรวมทั้งศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น และภูมิ

ปัญญาไทย

-เสริมสร้างสถาบันครอบครัว สถาบันทางศาสนา สถาบันการศึกษาและสถาบันทางสังคมอื่นๆในการปลูกฝังค่านิยมและจิตสำนึกที่ดีทางวัฒนธรรม

- สนับสนุนการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น และความหลากหลายของศิลปะและวัฒนธรรมไทย

-ส่งเสริมการปรับปรุงองค์กรและกลไกที่รับผิดชอบด้านศาสนา เพื่อให้การบริหารจัดการ ส่งเสริมทำนุบำรุงศาสนามีความเป็นเอกภาพและประสิทธิภาพ

3.5 นโยบายสวัสดิการสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

- แก้ไขปัญหาความยากจน โดยการจัดหาที่ดินทำกินให้แก่ผู้มีรายได้น้อย ส่งเสริมอาชีพและสร้างรายได้
- ปรับโครงสร้างหนี้ภาคประชาชน
- เร่งรัดปรับปรุงแก้ไขปัญหาคณภาพการอยู่อาศัยคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อมชุมชน
- สร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมในกลุ่มผู้สูงอายุ โดยเน้นบทบาทของสถาบันทางสังคมชุมชน
- ให้ความสำคัญในการคุ้มครองผู้บริโภคในทุกมิติ
- ส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างชายหญิงขจัดการกระทำรุนแรงและการเลือกปฏิบัติต่อเด็กสตรีและผู้พิการ
- เร่งรัดการแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างเป็นระบบครบวงจร ทั้งด้านการป้องกัน การปราบปราม การบำบัดรักษา การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
- เพิ่มประสิทธิภาพการแก้ไขปัญหาคความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

3.6 นโยบายการกีฬาและนันทนาการ

- เสริมสร้างโอกาสให้ประชาชนทุกกลุ่มออกกำลังกายและเล่นกีฬา
- พัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศ
- ส่งเสริมกีฬาไทยให้เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางและได้รับการยอมรับจากสากลยิ่งขึ้น
- ปรับปรุงระบบบริหารจัดการด้านการกีฬา
- ปรับปรุงกฎหมายการกีฬาและที่เกี่ยวข้อง

4. นโยบายเศรษฐกิจ

4.1 นโยบายการบริหารเศรษฐกิจมหภาค

- สนับสนุนให้เศรษฐกิจมีการเจริญเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ
- สร้างเสถียรภาพและความมั่นคงของระบบสถาบันการเงินในประเทศ
- พัฒนาลาดทุนและระบบสถาบันการเงินให้เข้มแข็งและสามารถรองรับผลกระทบจากความผันผวนของสภาวะการเงินโลก
- ส่งเสริมและรักษาวินัยการคลัง
- ปรับปรุงโครงสร้างภาษีและการจัดเก็บภาษีเพื่อให้มีความเป็นธรรม โปร่งใส
- กำหนดกรอบการลงทุนภาครัฐ โดยคำนึงถึงวินัยการคลัง และภาระงบประมาณของภาครัฐ
- ปรับปรุงประสิทธิภาพการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจ

4.2 นโยบายปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ

4.2.1 ภาคเกษตร

- เร่งรัดการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตรและพัฒนาาระบบโลจิสติกส์ทางการเกษตร
- ส่งเสริมอาชีพและขยายโอกาสทำประมง การอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำ และอุตสาหกรรมต่อเนื่องด้านการประมง
- พัฒนาศักยภาพสินค้าปศุสัตว์ ปรับปรุงและอนุรักษ์พันธุ์สัตว์เศรษฐกิจสำคัญ
- ดูแลเสถียรภาพราคาสินค้าเกษตรและการตลาดสินค้าเกษตร
- ส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร
- สร้างความมั่นคงด้านอาหาร โดยส่งเสริมการทำเกษตรตามแนวพระราชดำริ
- เร่งรัดการจัดหาแหล่งน้ำให้ทั่วถึงและเพียงพอ

- คุ้มครองและรักษาพื้นที่ที่เหมาะสมกับการทำเกษตรกรรม
- พัฒนาภาคเกษตรให้มีความเข้มแข็ง
- แก้ไขปัญหาหนี้สิน พื้นฟูอาชีพและความเป็นอยู่ของเกษตรกร

4.2.2 ภาคอุตสาหกรรม

- สร้างความแข็งแกร่งและความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลกให้กับอุตสาหกรรมไทย
- กำหนดมาตรการแก้ไขปัญหาของแต่ละอุตสาหกรรมและพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพใน

อนาคต

- ร่วมมือกับภาคเอกชนในการปรับปรุงคุณภาพและมาตรฐานสินค้าให้ทัดเทียมและล้ำหน้าในระดับ

สากล

- เร่งผลิตบุคลากรด้านอาชีพตามความต้องการของตลาดแรงงานอุตสาหกรรม
- สร้างความเข้มแข็งให้แก่อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม
- จัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษเพื่อส่งเสริมการลงทุนด้านอุตสาหกรรมที่มีความสอดคล้องกับ

ศักยภาพของแต่ละพื้นที่

- ส่งเสริมให้อุตสาหกรรมมีความรับผิดชอบต่อสังคม ทั้งด้านคุณภาพและมาตรฐานสินค้าและบริการและมาตรฐานความปลอดภัยในสถานประกอบการและสิ่งแวดล้อม

4.2.3 ภาคการท่องเที่ยวและบริการ

- ขยายฐานภาคบริการในโครงสร้างการผลิตของประเทศ โดยเพิ่มความหลากหลายของธุรกิจ

บริการ

- พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทั้งของรัฐและเอกชนโดยรักษาและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
- พัฒนามาตรฐานบริการด้านการท่องเที่ยวโดยจัดให้มีมาตรฐานธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว
- พัฒนาด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว
- ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ดีขึ้น

4.2.4 การตลาด การค้า และการลงทุน

- ส่งเสริมระบบการค้าเสรีและเป็นธรรม
- ขยายตลาดสินค้าและบริการส่งออกของไทย
- ใช้ประโยชน์จากข้อตกลงเขตการค้าเสรีทั้งในระบบทวิภาคีและพหุภาคี
- ปรับปรุงมาตรการบริหารการนำเข้า เพื่อป้องกันการค้าที่ไม่เป็นธรรม
- ส่งเสริมผู้ประกอบการไทยให้มีการลงทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาให้ถูกต้อง
- ส่งเสริมการลงทุนในภาคเกษตร อุตสาหกรรมและบริการที่ใช้นวัตกรรมและภูมิปัญญา
- ปรับปรุงประสิทธิภาพและจัดระบบการอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุน

4.3 นโยบายการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต และเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

- ขยายการให้บริการสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต
- พัฒนาระบบการคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์อย่างบูรณาการ
- พัฒนาระบบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ

4.4 นโยบายพลังงาน

- พัฒนาพลังงานให้ประเทศไทยพึ่งตนเองได้
- ดำเนินการให้นโยบายด้านพลังงานทดแทนเป็นวาระแห่งชาติ
- ส่งเสริมการอนุรักษ์และประหยัดพลังงาน
- ส่งเสริมการจัดหาและการใช้พลังงานที่ให้ความสำคัญต่อสิ่งแวดล้อม

4.5 นโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

- พัฒนาโครงข่ายสื่อสารโทรคมนาคมพื้นฐานให้ครอบคลุมทั่วประเทศ
- พัฒนาอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

5.นโยบายที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- คุ้มครองและอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า ทรัพยากรดิน น้ำ ทรัพยากรธรณี ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง
- คุ้มครองและฟื้นฟูพื้นที่อนุรักษ์ที่มีความสำคัญเชิงระบบนิเวศ
- จัดให้มีระบบการป้องกัน รวมทั้งเตือนภัยและบรรเทาความเดือดร้อนแก่ผู้ประสบภัยธรรมชาติ
- ปรับปรุงกลไกการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

6.นโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัย และนวัตกรรม

- ส่งเสริมและสนับสนุนโครงการวิจัยตามแนวพระราชดำริการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์
- เร่งรัดผลิตบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและบุคลากรด้านการวิจัย
- ปฏิรูประบบการวิจัยและพัฒนาของประเทศ

7.นโยบายการต่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

- พัฒนาความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านในทุกมิติและทุกระดับ
- ส่งเสริมความร่วมมือเพื่อสร้างความแข็งแกร่งของอาเซียน
- ส่งเสริมความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับประเทศมุสลิมและองค์กรมุสลิมระหว่างประเทศ
- กระชับความร่วมมือและความเป็นหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์กับประเทศที่มีบทบาทสำคัญของโลก
- ส่งเสริมการมีบทบาทร่วมกับประชาคมโลก
- สนับสนุนการเข้าร่วมในข้อตกลงระหว่างประเทศที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศ
- สร้างความเชื่อมั่นของต่างประเทศต่อประเทศไทยและการเข้าถึงระดับประชาชน
- คุ้มครองและส่งเสริมสิทธิและผลประโยชน์ของคนไทย

8.นโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

8.1 ประสิทธิภาพการบริหารราชการแผ่นดิน

- สนับสนุนการกระจายอำนาจทางการคลังสู่ท้องถิ่น
- สนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ยึดหลักธรรมาภิบาลและปรับระบบการทำงานให้มีประสิทธิภาพ
- ปรับบทบาทและภารกิจการบริหารราชการระหว่างส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นให้ชัดเจนไม่ซ้ำซ้อน
- บูรณาการความเชื่อมโยงของการบริหารราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคสู่ท้องถิ่น
- สนับสนุนให้มีการบริหารท้องถิ่นรูปแบบพิเศษให้สอดคล้องกับระดับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของพื้นที่
- สร้างมาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาลให้แก่ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ

- จัดระบบงานให้มีความยืดหยุ่น รวดเร็วมีประสิทธิภาพ โปร่งใสสามารถตรวจสอบได้
- ปรับเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์ของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐให้เหมาะสมกับความสามารถและประสิทธิภาพในการปฏิบัติ

8.2 กฎหมายและการยุติธรรม

- ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและกฎระเบียบที่ล้าสมัยและเปิดช่องให้เกิดการทุจริตประพฤติมิชอบหรือทำให้เกิดประโยชน์ทับซ้อน
- พัฒนากระบวนการยุติธรรมให้มีระบบการอำนวยความสะดวกยุติธรรมที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใสและเป็นธรรมต่อทุกกลุ่ม
- พัฒนากฎหมายให้เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจ สังเกตและการคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคล
- ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในกระบวนการยุติธรรมให้มากขึ้น
- พัฒนาระบบและวิธีการปฏิบัติในการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดให้มีความเหมาะสม
- สนับสนุนและพัฒนาตำรวจให้มีประสิทธิภาพมีความโปร่งใสและเป็นตำรวจมืออาชีพ
- เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารกระบวนการยุติธรรม โปร่งใสตรวจสอบได้

8.3 สื่อและการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

- ส่งเสริมให้ประชาชนมีโอกาสได้รับรู้ และเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะจากทางราชการและสื่อสาธารณะจากทางราชการ อย่างกว้างขวาง เป็นธรรม และรวดเร็ว
- ปรับปรุงกลไกการสื่อสารภาครัฐให้ดำรงบทบาทสื่อเพื่อประโยชน์สาธารณะและสร้างความสมานฉันท์ในชาติ

แนวความคิดการพัฒนาตามปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง

กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 – 2554) ได้มุ่งเน้นและให้ความสำคัญกับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้เป็นแนวทางหลัก ในการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับประเทศ ไปสู่ความสมดุล ยั่งยืน และมีภูมิคุ้มกันที่ดี

ประเทศไทยยังขาดภูมิคุ้มกันในการรับมือการเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจและสังคม
ในกระแสโลกาภิวัตน์ โดยเนื้อแท้ยังไม่พร้อมรับมือการเปลี่ยนแปลง

- ด้านเศรษฐกิจ
- สังคม
- สิ่งแวดล้อม

ปรากฏการวิกฤตเศรษฐกิจถึงปี 2540 เห็นชัดเจนว่า เรายังขาดความรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงหลงระเริงกับสิ่งฉาบฉวย แสดงถึงขาดภูมิคุ้มกันที่ดี

สังคมไทยยังขาดความพอดีในเรื่องสำคัญ 5 ประการ คือ

1. ขาดความพอดีด้านจิตใจ คนส่วนมากมีสภาวะจิตใจไม่เข้มแข็ง ยังไม่สามารถพึ่งตนเองได้ ขาดจิตสำนึกที่ดี ไม่มีความเอื้ออาทร ไม่รู้จักประนีประนอม นึกถึงแต่ประโยชน์ส่วนตัว
2. ขาดความพอดีด้านสังคม ไม่ค่อยช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ชุมชนขาดความเข้มแข็ง ไม่มีกระบวนการเรียนรู้ที่เกิดจากรากฐานที่มั่นคงแข็งแรง
3. ขาดความพอดีด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ใช้และจัดการอย่างขาดความรอบคอบและใช้อย่างไม่เป็นขั้นเป็นตอน
4. ขาดความพอดีด้านเทคโนโลยี ยังไม่รู้จักใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมให้สอดคล้องกับ

ความต้องการ ซึ่งควรพัฒนาเทคโนโลยีจากภูมิปัญญาชาวบ้านของเราเอง และเป็นประโยชน์ต่อสภาพแวดล้อม

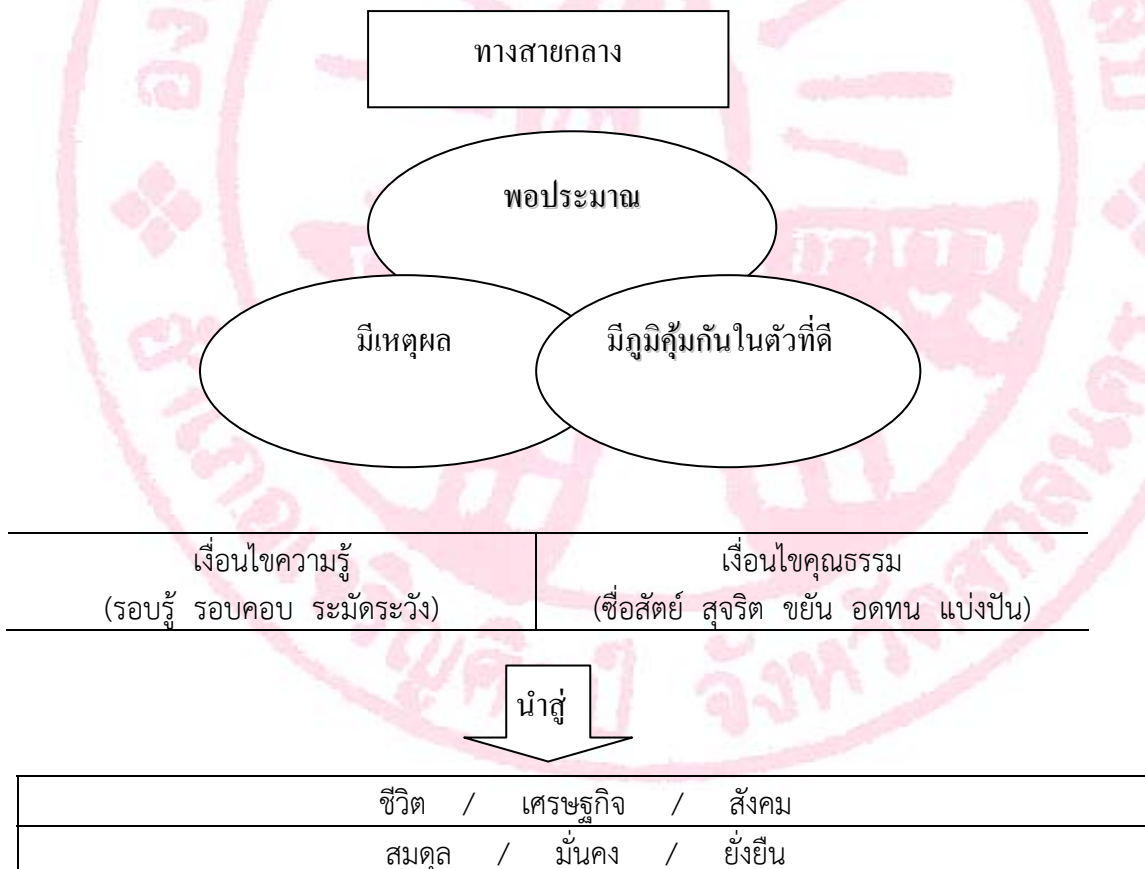
5. ขาดความพอดีของสังคม ส่วนใหญ่ดำรงชีวิตอย่างฟุ่มเฟือยหรือเกินฐานะของตน

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

“เศรษฐกิจพอเพียง” ปรัชญาที่ชี้ถึงแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ ทั้งการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปใน “ทางสายกลาง” โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจ เพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ ความพอเพียง หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันที่ดีพอต่อการมีผลกระทบใดๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอก

เพื่อสนองต่อเศรษฐกิจพอเพียง ต้องใช้ความรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวัง ในการนำวิชาการต่าง ๆ มาใช้ในการวางแผน และการดำเนินการทุกขั้นตอน ขณะเดียวกันต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติ ทั้งเจ้าหน้าที่รัฐ นักทฤษฎี และนักธุรกิจทุกระดับให้มีสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต และให้มีความรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความพอเพียง มีสติ ปัญญาและความรอบคอบ เพื่อให้พร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วและกว้างขวาง ทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอก

2 ห่วง 2 เงื่อนไข : หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ความพอประมาณ

ความพอดีที่ไม่น้อยเกินไปและไม่มากเกินไป โดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น เช่น การผลิตและการบริโภคที่อยู่ในระดับพอประมาณ

ความมีเหตุผล

การตัดสินใจเกี่ยวกับระดับความเพียงพอ จะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผล ดูจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้องและคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้น ๆ

การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว

เตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตทั้งใกล้และไกล

เงื่อนไขความรู้

ความรู้รอบรู้เกี่ยวกับวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างรอบด้าน และรอบคอบที่จะนำความรู้เหล่านั้นมาเชื่อมโยงกัน เพื่อการวางแผนและระมัดระวังในขั้นปฏิบัติ

เงื่อนไขคุณธรรม

ความตระหนักในคุณธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต และมีความอดทน มีความเพียร ใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต

สรุปการพัฒนาของภาคีการพัฒนา ต้องตระหนักว่าเศรษฐกิจพอเพียงหมายถึงระบบเศรษฐกิจที่พึ่งตนเองได้ แต่ไม่ได้แปลว่าเศรษฐกิจที่พึ่งตนเอง 100% โดยไม่พึ่งเงิน ไม่พึ่งการค้า ไม่สังคมกับใคร เหตุนี้การจะนำเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเป็นปรัชญาไปใช้ จึงต้องเข้าใจและมองให้ออก

1.8 สนับสนุนการกระจายอำนาจอย่างต่อเนื่อง

-ให้ท้องถิ่นพึ่งตนเองและปกครองตนเองได้

2. นโยบายเศรษฐกิจ

ยึดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง คือ ใช้หลักคุณธรรม กำกับการพัฒนาเศรษฐกิจในระบบตลาดเสรี เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานรากหรือ**รากแก้ว** ของประเทศ

เน้นภาคเอกชนมีบทบาทนำ และผนึกกำลังร่วมกับภาครัฐและภาคประชาสังคม

2.1 ภาคเศรษฐกิจฐานราก

1) การเกษตรกรรม พัฒนาการเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่ เป็นทางเลือกให้เกษตรกรรายย่อย และขยายโอกาสในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และยกระดับคุณภาพของผลผลิต โดยเทคโนโลยีการจัดการและเชื่อมโยงระบบตลาด

2) ผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น สนับสนุนให้มีคุณภาพตามศักยภาพการตลาดในระดับภูมิภาค ระดับชาติ และระดับส่งออก

3) แรงงาน สร้างความร่วมมือระหว่างภาคแรงงาน ภาคเอกชน และภาครัฐ และพัฒนาคุณภาพฝีมือแรงงาน รวมทั้งให้แรงงานทุกกลุ่มมีงานทำ ความปลอดภัยในงาน ตลอดจนสวัสดิการแรงงาน

4) การขยายตัวทางเศรษฐกิจของภาคเศรษฐกิจฐานราก โดยดูแลผู้ไม่พร้อม หรือยังไม่สามารถปรับตัวได้ ด้วยการจัดสวัสดิการสงเคราะห์ และบริการทางสังคมที่จำเป็น และโอกาสเรียนรู้การศึกษา ฝึกอาชีพ

จะปรับปรุงบทบาทผู้ว่าราชการจังหวัดและหน่วยงานภูมิภาค เพื่อเกิดความสัมพันธ์ระหว่างภูมิภาค ท้องถิ่น ชุมชนและภาคประชาสังคม ในการร่วมรับผิดชอบดูแลผู้ด้อยโอกาส และดูแลทรัพยากรธรรมชาติ

2.2 ภาคเศรษฐกิจระบบตลาด

- 1) การพัฒนาอุตสาหกรรม
  - ส่งเสริมการลงทุนทั้งภายในและนอกประเทศ
  - เน้นอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพการแข่งขันสูง
  - ลงทุนด้านสร้างความสามารถผ่านเทคโนโลยีและสร้างทรัพย์สินทางปัญญาของประเทศ
- 2) วิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม (SMEs)
  - รัฐและเอกชนผนึกกำลัง เพื่อประสิทธิภาพ
  - เน้นใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
  - สร้างความเข้มแข็ง SMEs โดยเฉพาะที่ใช้ทรัพย์สินทางปัญญา
- 3) การส่งออก
  - เน้นภาคเอกชนเป็นกลไกขับเคลื่อน
  - สร้างเสถียรภาพของราคาสินค้า และเป็นธรรม
- 4) การท่องเที่ยว
  - ความปลอดภัย
  - เน้นเอกลักษณ์และวัฒนธรรมไทย
  - อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
  - ส่งเสริมเชิงรุกไปต่างประเทศ และนักท่องเที่ยวคุณภาพ
- 5) พลังงาน
  - ส่งเสริมประหยัดพลังงาน
  - พัฒนาและใช้ประโยชน์พลังงานทดแทน
  - สำรองแหล่งพลังงานทั้งในประเทศและเขตพัฒนาร่วมกับประเทศเพื่อนบ้าน
- 6) โครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ
  - สร้างบุคลากรที่มีคุณภาพ ซื่อสัตย์ สุจริต คุณธรรม จริยธรรม
  - สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนตั้งแต่การวางแผนจนถึงการดำเนินการตามโครงการ
  - การลงทุนขนาดใหญ่
  - การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ เพื่อลดการสูญเสียจากอุทกภัยและภัยแล้ง ในพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญ
- 7) โครงสร้างพื้นฐานทางปัญญา
  - ทำแผนแม่บท
  - เร่งสร้างปัญญาในสังคม เพื่อสนับสนุนเศรษฐกิจพอเพียง
  - สนับสนุนภาครัฐและภาคเอกชนร่วมกับสร้างนวัตกรรม
- 8) การจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
  - สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์โดยเฉพาะทรัพยากรชีวภาพ
- 9) เศรษฐกิจระหว่างประเทศ
  - ร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ
  - การเจรจาการค้าระหว่างประเทศ

- 10) การปรับปรุงกฎระเบียบด้านธุรกิจการค้า
  - ปรับปรุงกฎหมาย และกฎระเบียบการค้าให้ทันสมัย
  - สร้างความเป็นธรรมและยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน

2.3 ภาคเศรษฐกิจส่วนรวม

- 1) การสร้างภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจ
  - ประสิทธิภาพเป็นฐานรากของผลิตภัณฑ์ประชาชาติ
  - ให้ความสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพควบคู่ไปกับการวัดความเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์ประชาชาติ
- 2) การออม
  - จิตสำนึกในการประหยัด เพื่อลดหนี้สินในระดับครัวเรือน เพื่อการดำรงชีพที่ดีในวัยสูงอายุ
- 3) การเงินและการคลัง
  - นโยบายงบประมาณขาดดุล
  - การลงทุนทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน
  - เสริมสร้างวินัยทางการเงินการคลังภาครัฐ

3. นโยบายสังคม

ส่งเสริมความรัก ความสามัคคี ความสมานฉันท์ของคนในชาติ

- สรุบบทเรียนปัญหาความแตกแยกยาวนานในอดีต
- ส่งเสริมเผยแพร่ตัวอย่างของความร่วมมือที่ดีและมีความสุขของทุกชุมชน

จัดทำแผนปฏิรูปสังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอย่างสมานฉันท์

- ทั้งภาคประชาชน ภาคธุรกิจ ภาคประชาสังคม ภาควิชาการ ภาคสื่อมวลชน และสถาบันศาสนา เพื่อสร้างสังคมไทยที่ไม่ทอดทิ้งกัน

เร่งรัดการปฏิรูปการศึกษาโดยคุณธรรมนำความรู้

- ขยายโอกาสทางการศึกษาให้กว้างขวางและทั่วถึง
- สร้างความตระหนักในปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- เน้นกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่ สถานศึกษาและท้องถิ่น

3.4 พัฒนาสุขภาพของประชาชนให้ครอบคลุมทั้งมิติทางกาย จิต สังคม และปัญญา

- ปฏิรูประบบสุขภาพเพื่อลดปัจจัยเสี่ยงจากพฤติกรรมและสภาพแวดล้อม

3.5 ส่งเสริมกีฬาพื้นฐานและกีฬามวลชน

- ปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา
- สนับสนุนกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และอาชีพ

3.6 สร้างความเข้มแข็งของทุกชุมชนท้องถิ่นและประชาสังคมให้สามารถจัดการ

ตนเองเกี่ยวกับความเป็นอยู่ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การปกครอง และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

- ส่งเสริมบทบาทของครอบครัว ชุมชน องค์กรอาสาสมัคร ภาคธุรกิจ สถาบันศาสนา สถาบันการศึกษา
- ป้องกันปัญหาสังคม ปัญหายาเสพติด

- ดูแลเด็กและเยาวชน คนพิการ คนสูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส
  - สนับสนุนสิทธิสตรี
- 3.7 ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนของสังคมมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมที่มีสันติสุขอย่างยั่งยืน
- บนฐานของวัฒนธรรมไทย
  - สร้างความสามัคคี เอื้ออาทร สมานฉันท์
- 3.8 ปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมโดยให้ประชาชนเข้ามีส่วนร่วม
- สร้างทางเลือกในกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์
  - เผ่าระวังอาชญากรรม เพื่อลดปริมาณคดี
- 3.9 ส่งเสริม และพัฒนาประสิทธิภาพของหน่วยงานและบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม
- นำระบบงานด้านนิติวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้

การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุขระดับจังหวัด

ยุทธศาสตร์ “อยู่ดีมีสุข” เป็นยุทธศาสตร์ที่กำหนดจากกรอบแนวคิด

- ให้ประชาชนในพื้นที่ หรือชุมชนหรือครอบครัวสามารถช่วยเหลือและพึ่งพาตนเอง โดยอาศัยศักยภาพของตนเองในการบริหารจัดการมากที่สุด
- ให้แต่ละชุมชนช่วยเหลือ เกื้อกูลภายในชุมชนเดียวกัน และระหว่างชุมชนต่าง ๆ มีการนำความรู้มาถ่ายทอดและเผยแพร่ให้ได้รับประโยชน์ซึ่งกันและกัน
- รัฐให้การสนับสนุนเฉพาะครอบครัวหรือชุมชนที่ช่วยเหลือตนเองไม่ได้เท่านั้น
- ดำเนินการภายใต้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

กรม. มีมติเมื่อ 6 กุมภาพันธ์ 2550 อนุมัติงบประมาณ 5,000 ล้านบาท มีรายละเอียด คือ

1. กรอบยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุขของจังหวัด
  - ยึดคนเป็นหลัก ใช้ชุมชนเป็นตัวขับเคลื่อน
  - ภายใต้อำนาจที่ชุมชนคิดและจัดทำขึ้นเอง มีจังหวัดสนับสนุน
  - กลุ่มเป้าหมายคือ กิจกรรมและโครงการที่ผู้ว่าราชการจังหวัดบริหารจัดการได้ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน
  - ชุมชนใดพร้อมและสมัครใจให้จัดทำเป็น “แผนชุมชนแบบมีส่วนร่วม”
2. แผนงานขับเคลื่อนยุทธศาสตร์
  - 1) สนับสนุนการเรียนรู้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนและครอบครัว และการประกอบอาชีพทั้งในภาคเกษตรและนอกภาคเกษตร
  - 2) สนับสนุนกิจกรรมใน 3 ระดับ ตามศักยภาพชุมชน
    - ขั้นต้น เน้นผลิตเพื่อการอุปโภคบริโภคในครัวเรือนเพื่อลดรายจ่าย
    - ขั้นกลาง เน้นการถนอมอาหาร การแปรรูป เพื่อตลาดในชุมชน

- ขั้นสูง เป็นการพัฒนาผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น/ชุมชน ที่มีศักยภาพ และมีู่ทางด้านตลาด

3) เน้นการอนุรักษ์ พัฒนา พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ ดินและป่าไม้ ตามแนวพระราชดำริ

4) เน้นการสงเคราะห์ในระดับครอบครัว ตามความเป็นจริงในพื้นที่ อย่างทันเหตุการณ์

5) เน้นการบริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชน

- ด้านสาธารณสุข
- การศึกษา
- การฝึกอบรมอาชีพ
- การอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี เช่น การมาติดต่อจังหวัด / อำเภอ / อบต./ เทศบาล /อบจ.

3. มีคณะกรรมการระดับชาติ

- คณะกรรมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุข มีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน

4. นโยบายต่างประเทศ

4.1 ดำเนินบทบาทเชิงรุกในกรอบทวิภาคีและพหุภาคี

- เพื่อความปรองดองในชาติ และแก้ปัญหาสถานการณ์ในภาคใต้

4.2 ส่งเสริมให้เกิดมิตรภาพและความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน และในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และระหว่างภูมิภาค

4.3 เสริมสร้างความแข็งแกร่งของอาเซียน

- การเร่งจัดตั้งประชาคมอาเซียน

4.4 ดำเนินบทบาทสร้างสรรค์ในกรอบสหประชาชาติและกรอบพหุภาคีอื่น ๆ

- ส่งเสริมสันติภาพ
- ประชาธิปไตย
- สิทธิมนุษยชน
- มนุษยธรรม
- อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
- การสาธารณสุข

4.5 คุ่มครองสิทธิและผลประโยชน์ของคนไทยในต่างประเทศ

5. นโยบายการรักษาความมั่นคงของรัฐ

5.1 ส่งเสริมการฝึกกำลังระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคสังคม และภาควิชาการ

- ป้องกันประเทศในยามปกติ
- ยกกระดับขีดความสามารถของกองทัพให้เพียงพอและทันเวลาในยามไม่ปกติ
- ยามปกติใช้ศักยภาพกองทัพสนับสนุนการพัฒนา
- ปัญหายาเสพติด
- ผู้หลบหนีเข้าเมือง
- แรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย การค้ามนุษย์ และการกระทำอันเป็นโจรสลัด

5.2 พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของกองทัพ

- ให้มีขีดความสามารถในการป้องกัน ปรามปราม และรักษาผลประโยชน์ของชาติ
- ระบบการข่าวที่มีประสิทธิภาพ โดยใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางทหาร
- อุตสาหกรรมป้องกันประเภท เพื่อการพึ่งตนเองทางทหาร
- สร้างกำลังสำรอง ระบบระดมสรรพกำลัง และระบบส่งกำลังบำรุง
- สนับสนุนการสร้างความร่วมมือด้านต่างประเทศ ด้านความมั่นคงกับประเทศ

เพื่อนบ้าน ประเทศในกลุ่มอาเซียน และมิตรประเทศ เป็นการลดความหวาดระแวง

สาระสำคัญแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๕๐ - ๒๕๕๔)

1. ความนำ

แผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ ๘ (พ.ศ.๒๕๕๐-๒๕๕๔) เป็นจุดเปลี่ยนสำคัญของการวางแผนพัฒนา ประเทศและเป็นแผนปฏิรูปความคิดและคุณค่าใหม่ของสังคมไทยที่ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ในสังคม และมุ่งให้ “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” และใช้เศรษฐกิจเป็นเครื่องมือช่วยพัฒนาให้คนมีความสุขและมี คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น พร้อมทั้งปรับเปลี่ยนวิธีการพัฒนาแบบแยกส่วนมาเป็นบูรณาการแบบองค์รวม เพื่อให้เกิดความ สมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม อย่างไรก็ตามในปีแรกของแผนฯประเทศไทยต้อง ประสบวิกฤตอย่างรุนแรง และส่งผลกระทบต่อคนและสังคมเป็นอย่างมาก จึงต้องเร่งฟื้นฟูเศรษฐกิจให้มีเสถียรภาพ มั่นคง และลดผลกระทบจากวิกฤตที่ก่อให้เกิดปัญหาการว่างงานและความยากจนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว

แผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ ๙ (พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๙) ได้อันเชิญ “ปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียง” มาเป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาและการบริหารประเทศ ควบคู่ไปกับกระบวนการพัฒนาแบบ บูรณาการเป็นองค์รวมที่มี “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๘ โดยให้ ความสำคัญกับการแก้ปัญหาจากวิกฤตเศรษฐกิจให้ลุล่วง และสร้างฐานเศรษฐกิจภายในประเทศให้เข้มแข็งและมี ภูมิคุ้มกันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงจากภายนอก ขณะเดียวกันมุ่งการพัฒนาที่สมดุลทั้งด้านตัวคน สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมเพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนและความ อยู่ดีมีสุขของคนไทย ผลการพัฒนาประเทศใน ระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ สรุปได้ว่า ประสบความสำเร็จที่น่าพอใจ เศรษฐกิจของประเทศไทยขยายตัวได้อย่าง ต่อเนื่องในอัตราเฉลี่ยร้อยละ ๕.๗ ต่อปี เสถียรภาพทางเศรษฐกิจปรับตัวสู่ความมั่นคง ความยากจนลดลง ขณะเดียวกันระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนดีขึ้นมาก อันเนื่องมาจากการดำเนินการเสริมสร้างสุขภาพอนามัย การมีหลักประกันสุขภาพที่มีการปรับปรุงทั้งด้านปริมาณและคุณภาพโดยครอบคลุมคนส่วนใหญ่ของประเทศและ การลดลงของปัญหาเสพติดแต่เศรษฐกิจไทยยังไม่เข้มแข็งและอ่อนไหวต่อความผันผวนของปัจจัยภายนอก ขณะที่ยังมีปัญหาด้านคุณภาพการศึกษา ความยากจนและความเหลื่อมล้ำทางรายได้ ความปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สินและความโปร่งใสในการบริหารจัดการของภาครัฐ ที่ยังต้องให้ความสำคัญในการแก้ไขอย่างต่อเนื่อง

ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ.๒๕๕๐ - ๒๕๕๔) ประเทศไทยยังคงต้องเผชิญ กับการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในหลายบริบท ทั้งที่เป็นโอกาสและข้อจำกัดต่อการพัฒนาประเทศ จึงต้องมีการเตรียม ความพร้อมของคนและระบบให้สามารถปรับตัวพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคตและแสวงหาประโยชน์อย่าง รู้เท่าทันโลกาภิวัตน์และสร้างภูมิคุ้มกันให้กับทุกภาคส่วนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2. การเปลี่ยนแปลงของบริบทการพัฒนา สถานะและทิศทางการปรับตัวของประเทศไทย

2.1 การเปลี่ยนแปลงของบริบทการพัฒนาในกระแสโลกาภิวัตน์

- 1) การรวมตัวของกลุ่มเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงในตลาดการเงินของโลก
- 2) การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด
- 3) การเปลี่ยนแปลงด้านสังคม

- 4) การเคลื่อนย้ายของคนอย่างเสรี
- 5) การเปลี่ยนแปลงด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.2 สถานะของประเทศ

- 1) สถานะด้านสังคมของประเทศ
- 2) สถานะด้านเศรษฐกิจของประเทศ
- 3) สถานะด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 4) สถานะด้านการบริหารจัดการประเทศ

2.3 แนวคิดและทิศทางการปรับตัวของประเทศไทย

1) แนวคิดหลัก

ภายใต้บริบทการเปลี่ยนแปลงของโลกที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาของประเทศไทยในอนาคตตลอดทั้งการทบทวนผลการพัฒนาและสถานะของประเทศ ได้สะท้อนถึงปัญหาเชิงโครงสร้างการพัฒนาของประเทศไทยที่ไม่สมดุล ไม่ยั่งยืน และอ่อนไหวต่อผลกระทบจากความผันผวนของปัจจัยภายนอกที่เปลี่ยนแปลงรวดเร็ว ประเทศไทยจึงจำเป็นต้องปรับตัวหันมาทบทวนกระบวนการพัฒนาในทิศทาง ที่พึ่งตนเองและมีภูมิคุ้มกันมากขึ้น “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เป็นแนวทางปฏิบัติควบคู่ไปกับการพัฒนาแบบบูรณาการ ทั้งมิติตัวคน สังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมและการเมือง โดยมีการวิเคราะห์อย่าง “มีเหตุผล” และใช้หลัก “ความพอประมาณ” ให้เกิดความสมดุลระหว่างมิติทางวัตถุกับจิตใจของคนในชาติ ความสมดุลระหว่างความสามารถในการพึ่งตนเองกับความสามารถในการแข่งขันในเวทีโลก ความสมดุลระหว่างสังคมชนบทกับสังคมเมือง โดยมีการเตรียม “ระบบภูมิคุ้มกัน” ด้วยการบริหารจัดการความเสี่ยงให้เพียงพอพร้อมรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ

ทั้งนี้ การขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนาทุกขั้นตอนต้องใช้ “ความรู้” ในการพัฒนาต่าง ๆ ด้วยความรอบครอบ เป็นไปตามลำดับขั้นตอน และสอดคล้องกับวิถีชีวิตของสังคมไทย รวมทั้งการเสริมสร้างศีลธรรมและสำนึกใน “คุณธรรม” จริยธรรมในการปฏิบัติหน้าที่และดำเนินชีวิตด้วยความเพียรอันจะเป็นภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีให้พร้อมเผชิญการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทั้งในระดับครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ นอกจากนี้ ยังได้ยึดความสอดคล้องตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ด้วยแล้ว

2) ทิศทางการปรับตัวของประเทศไทย

การพัฒนาประเทศให้สามารถดำรงอยู่อย่างมั่นคงในกระแสโลกาภิวัตน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงรวดเร็ว และมีแนวโน้มทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น จำเป็นต้องสร้างความแข็งแกร่งของระบบและโครงสร้างต่างๆภายในประเทศ ให้สามารถพึ่งตนเองได้มากขึ้น และสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีของประเทศตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงโดยให้ความสำคัญต่อการนำทุนของประเทศที่มีศักยภาพและความได้เปรียบด้านอัตลักษณ์และคุณค่าของชาติ ทั้งทุนสังคม ทุนเศรษฐกิจ และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมาใช้ประโยชน์อย่างบูรณาการและเกื้อกูลกัน พร้อมทั้งเสริมสร้างให้แข็งแกร่งเป็นเสมือนเสาเข็มหลักในการพัฒนาประเทศ โดยการเสริมสร้างทุนสังคม ที่มุ่งพัฒนาศักยภาพคนในทุกมิติทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา ครอบครัวมีความอบอุ่น มั่นคง ชุมชนมีความเข้มแข็ง และรวมพลังเป็นเครือข่ายในการพัฒนาสำหรับการเสริมสร้างทุนเศรษฐกิจ มุ่งพัฒนาเศรษฐกิจไทยสู่ระบบเศรษฐกิจที่มีการขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพ มีคุณภาพ มีการพัฒนาปัจจัยสนับสนุนการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ และการลงทุน ควบคู่ไปกับการเสริมสร้างศักยภาพและภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจฐานราก เพื่อกระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเป็นธรรม ในส่วนการเสริมสร้างทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มุ่งพัฒนาบนฐานความ

หลากหลายทางชีวภาพ และส่งเสริมสิทธิชุมชนในการเข้าถึงและจัดการทรัพยากรเพื่อสงวนและรักษาให้ทุน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมคงความอุดมสมบูรณ์เป็นรากฐานที่มั่นคงของประเทศ และเป็นรากฐานการ ดำรงชีวิตของคนไทยให้มีความสุขอย่างยั่งยืน

ขณะเดียวกันจำเป็นต้องเสริมสร้างระบบ โครงสร้าง กลไก และกระบวนการบริหารพัฒนา ประเทศไทย ให้อยู่บนหลักธรรมาภิบาลและประชาธิปไตย โดยบูรณาการการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนและทุกระดับในการ ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศให้เกิดความสมดุล เป็นธรรมและยั่งยืนพร้อมทั้งปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐให้มี ประสิทธิภาพ โปร่งใส ลดบทบาทอำนาจของราชการในส่วนกลาง และเพิ่มบทบาท มอบอำนาจและกระจาย อำนาจการตัดสินใจ การดำเนินการ และกระจายการจัดสรรทรัพยากรให้แก่ราชการส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น และชุมชน ส่งเสริมบทบาทภาคเอกชนและปฏิรูปธุรกิจเอกชนให้เข้มแข็ง สุจริต โปร่งใสและเร่งปฏิรูปกฎหมาย กฎระเบียบ เพื่อสร้างสมดุลในการจัดสรรและกระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาให้ทั่วถึงเป็นธรรม โดยต้อง ดำเนินการรักษาและเสริมสร้างความมั่นคงควบคู่ไปด้วย อันจะสนับสนุนให้การบริหารจัดการประเทศสู่ดุลยภาพ ทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และความมั่นคง นำไปสู่สันติสุขและความยั่งยืน

วิสัยทัศน์และพันธกิจการพัฒนาประเทศ

วิสัยทัศน์

มุ่งพัฒนาสู่ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน (Green and Happiness Society) คนไทยมี คุณธรรมนำความรอบรู้ รู้เท่าทันโลก ครอบคลุมอบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง สังคมสันติสุข เศรษฐกิจมีคุณภาพ เสถียรภาพ และเป็นธรรม สิ่งแวดล้อมมีคุณภาพและทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน อยู่ภายใต้ระบบบริหารจัดการ ประเทศที่มีธรรมาภิบาล ดำรงไว้ซึ่งระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และอยู่ในประชาคม โลกได้อย่างมีศักดิ์ศรี”

พันธกิจการพัฒนา

เพื่อให้การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 มุ่งสู่ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุข ร่วมกัน” ภายใต้แนวปฏิบัติของ “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เห็นควรกำหนดพันธกิจของการพัฒนาประเทศ ดังนี้

- (1) พัฒนาคนให้มีคุณภาพ คุณธรรม นำความรอบรู้อย่างเท่าทัน ครอบคลุมอบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง พึ่งตนเอง ได้
- (2) เสริมสร้างเศรษฐกิจให้มีคุณภาพ เสถียรภาพ และเป็นธรรม
- (3) ดำรงความหลากหลายทางชีวภาพและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและ คุณภาพสิ่งแวดล้อม
- (4) พัฒนาระบบบริหารจัดการประเทศให้เกิดธรรมาภิบาล ภายใต้ระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข

วัตถุประสงค์ในระยะแผนฯ 10

1. สร้างโอกาสการเรียนรู้คู่คุณธรรม จริยธรรม
2. เพิ่มศักยภาพชุมชน เชื่อมโยงเป็นเครือข่าย
3. ปรับโครงสร้างการผลิตสู่การเพิ่มคุณค่าสินค้า/บริการ
4. สร้างภูมิคุ้มกัน/ระบบบริหารความเสี่ยงให้ภาคเศรษฐกิจต่างๆ
5. เสริมสร้างความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและคุณค่าความหลากหลายทางชีวภาพ

6. สร้างระบบการแข่งขันด้านการค้าและการลงทุนให้เป็นธรรมและค้ำประกันผลประโยชน์ของประเทศ
7. เสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการประเทศให้เกิดขึ้นในภาครัฐ เอกชน ประชาชน

เป้าหมายในระยะแผนฯ 10

1. พัฒนาคุณภาพคน

- เพิ่มปีการศึกษาเฉลี่ยเป็น 10 ปี
- พัฒนาแรงงานระดับกลาง 60 % ของกำลังแรงงานรวม
- รายได้เฉลี่ยแรงงานเพิ่มขึ้น 4.5 %
- สัดส่วนนักวิจัย 10 คน : ประชากร 1,000 คน
- อายุคาดเฉลี่ยคนไทย 80 ปี
- ลดอัตราเจ็บป่วยด้วยโรคป้องกันได้ 5 อันดับแรก

2. พัฒนาชุมชน / แก้ปัญหาความยากจน

- ทุกชุมชนมีแผนชุมชนแบบมีส่วนร่วม
- ลดคดีอาชญากรรม 10%
- ลดสัดส่วนคนจนเหลือ 4% ภายในปี 2544

3. ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและยั่งยืน

- เป้าหมายด้านเศรษฐกิจในประเทศ/ภาคการค้าระหว่างประเทศเพิ่มขึ้นเป็น 75%
- ผลผลิตภาพการผลิตรวมเพิ่มขึ้น 3% ต่อปี
- อัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยไม่เกิน 4% ต่อปี
- หนี้สาธารณะ / GDP ไม่เกิน 50%
- ความยืดหยุ่นการใช้พลังงานเฉลี่ยไม่เกิน 1: 1
- สัดส่วนกลุ่มรายได้สูง/รายได้น้อยไม่เกิน 10 เท่า
- ผลผลิต SME / GDP เป็น 40% ในปี 2554

4. สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

- พื้นที่ป่าไม้ไม่น้อยกว่า 33 % เป็นป่าอนุรักษ์ 18%
- พื้นที่เกษตรในเขตชลประทานไม่น้อยกว่า 31 ล้านไร่
- คุณภาพแหล่งน้ำอยู่ในเกณฑ์พอใช้ไม่น้อยกว่า 85 %
- คุณภาพอากาศอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

5. ธรรมาภิบาล

- คะแนนภาพลักษณ์ความโปร่งใส 5.0 ในปี 2554
- ลดกำลังคนภาครัฐกลางให้ได้ร้อยละ 10 ในปี 2554
- ศึกษา วิจัย พัฒนางองค์ความรู้ด้านวัฒนธรรมประชาธิปไตยไม่ต่ำกว่า 20 เรื่อง/ปี
- จัดการของเสียอันตรายจากชุมชนให้ได้ 30 %
- ธรรมาภิบาลภาครัฐกิจเอกชนเพิ่มขึ้น
- ท้องถิ่นมีขีดความสามารถมากขึ้น
- ภาคประชาชนเข้มแข็ง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

1. **ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคนและสังคมไทยสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้**
 การพัฒนาคนให้มีคุณธรรมนำความรู้เกิดภูมิคุ้มกันการเสริมสร้างสุขภาวะคนไทยให้มีสุขภาพแข็งแรงทั้งกายและจิตใจ และอยู่ในสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่ การเสริมสร้างคนไทยให้อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างสันติสุข
2. **ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและสังคมเป็นรากฐานที่มั่นคงของประเทศ**
 การบริหารจัดการกระบวนการชุมชนเข้มแข็ง
 การสร้างความมั่นคงของเศรษฐกิจชุมชน
 การเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการอยู่ร่วมกับทรัพยากรอย่างเกื้อกูล
3. **ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและยั่งยืนการปรับโครงสร้างการผลิตเพื่อเพิ่มผลิตภาพ**
 และคุณค่าของสินค้าและบริการบนฐานความรู้และความเป็นไทย การสร้างภูมิคุ้มกันของระบบเศรษฐกิจ
 การสนับสนุนให้เกิดการแข่งขันที่เป็นธรรมและการกระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเป็นธรรม
4. **ยุทธศาสตร์การพัฒนาบนฐานความหลากหลายทางชีวภาพและการสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรและ**
สิ่งแวดล้อม
 การรักษาฐานทรัพยากรและความสมดุลของระบบนิเวศ
 การสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีเพื่อระดับคุณภาพชีวิตและ
 การพัฒนาที่ยั่งยืนการพัฒนาคุณค่าความหลากหลายทางชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่น
5. **ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการประเทศ**
 การเสริมสร้างและการพัฒนาวัฒนธรรมประชาธิปไตยและธรรมาภิบาลให้เป็นส่วนหนึ่งของวิถีการดำเนินชีวิตใน
 สังคมไทยเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคประชาชนให้สามารถเข้าร่วมในการบริหารจัดการประเทศ
 สร้างภาคราชการที่มีประสิทธิภาพและมีธรรมาภิบาล เน้นการบริการแทนการกำกับควบคุม และทำงานร่วมกับ
 หุ้นส่วนการพัฒนาการกระจายอำนาจการบริหารจัดการประเทศสู่ภูมิภาค ท้องถิ่นและชุมชนเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง
 ส่งเสริมภาคธุรกิจเอกชนให้เกิดความเข้มแข็ง สุจริต และมีธรรมาภิบาล
 การปฏิรูปกฎหมาย กฎระเบียบ และขั้นตอน กระบวนการเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมเพื่อสร้างความ
 สมดุลในการจัดสรรประโยชน์จากการพัฒนา
 การรักษาและเสริมสร้างความมั่นคงเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการประเทศสู่ดุลยภาพและความยั่งยืน
6. **การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผล**
 เสริมสร้างบทบาทการมีส่วนร่วมของภาคีพัฒนา จัดทำแผนปฏิบัติการในระดับต่างๆที่บูรณาการเชื่อมโยงกับ
 ยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 ภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
 กำหนดแนวทางการลงทุนที่สำคัญตามยุทธศาสตร์การพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10
 เร่งปรับปรุงและพัฒนากฎหมายเพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้บังเกิดผลในทางปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ
 ประสิทธิผล
 ศึกษาวิจัยสร้างองค์ความรู้และกระบวนการเรียนรู้เพื่อหนุนเสริมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10
สู่
การปฏิบัติ
 การพัฒนาระบบการติดตามประเมินผลและสร้างดัชนีชี้วัดความสำเร็จของการพัฒนาในทุกระดับ
 สนับสนุนการพัฒนากระบวนการข้อมูลในทุกระดับและการเชื่อมโยงโครงข่ายข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานกลางระดับ
 นโยบาย ตลอดจนระดับพื้นที่และท้องถิ่น

แผนการบริหารราชการแผ่นดิน

จากเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ และสถานการณ์บ้านเมือง ตลอดจนวัตถุประสงค์ที่จะเสริมสร้างสังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 คณะรัฐมนตรีขอแนบนโยบายการบริหารราชการแผ่นดินเรียนให้ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และท่านสมาชิกผู้มิเกี่ยวข้องได้ทราบว่าการดำเนินการดังต่อไปนี้

1. นโยบายการปฏิรูปทางการเมือง การปกครอง และการบริหาร

การเมืองเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปได้โดยราบรื่น สะท้อนความต้องการของประชาชน แต่สถานการณ์ทางการเมือง และบริหารในช่วงเวลาที่ผ่านมา เกิดวิกฤติในศรัทธาของประชาชน ดังนั้นเพื่อแก้ไขวิกฤติทางการเมืองและบริหารรัฐบาล จึงกำหนดนโยบาย ดังนี้

- 1.1 สนับสนุนการจัดทำรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับถาวร
- 1.2 เสริมสร้างมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ประพฤติมิชอบ
- 1.3 จัดทำแผนแม่บทพัฒนาการเมือง
- 1.4 จัดทำแผนแม่บทการใช้ทรัพยากรสื่อสารของชาติ การใช้เครื่องมือสื่อสารของรัฐ
- 1.5 ส่งเสริมเสรีภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของสื่อมวลชนส่งเสริมบทบาทขององค์กรภาคเอกชนและภาคประชาชน

2. นโยบายเศรษฐกิจ

นโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาลยึดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง คือการใช้หลักคุณธรรมกำกับการพัฒนาเศรษฐกิจในระบบตลาดเสรี เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานรากแก้วของประเทศ เศรษฐกิจระบบตลาดและเศรษฐกิจส่วนรวมให้มีส่วนร่วมในการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ภายใต้กรอบความยั่งยืนและความพอดีโดยเน้นให้ภาคเอกชนมีบทบาทนำและผนึกกำลังร่วมกับภาครัฐและภาคประชาสังคม เพิ่มความเข้มแข็งให้แก่เศรษฐกิจทั้งสามภาคดังกล่าว โดยมีนโยบายหลัก ดังนี้

ภาคเศรษฐกิจฐานราก

- การเกษตรกรรม
- ผลิตภัณฑ์ชุมชนและสังคม
- แรงงาน
- การขยายตัวทางเศรษฐกิจของภาคเศรษฐกิจฐานราก

ภาคเศรษฐกิจระบบตลาด

- การพัฒนาอุตสาหกรรม
- วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
- การส่งออก
- การท่องเที่ยว
- พลังงาน
- โครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ
- โครงสร้างพื้นฐานทางปัญญา
- การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- เศรษฐกิจระหว่างประเทศ
- การปรับปรุงกฎระเบียบด้านด้านธุรกิจการค้า

ภาคเศรษฐกิจส่วนรวม

- การสร้างภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจ
- การเงินและการคลัง

3. นโยบายสังคม

รัฐบาลมุ่งมั่นที่จะสร้างสังคมเข้มแข็งที่คนในชาติอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอย่างสมานฉันท์บนพื้นฐานของคุณธรรม โดยมีนโยบาย ดังนี้

- 3.1 ส่งเสริมความรักความสามัคคี ความสมานฉันท์ของคนในชาติ
- 3.2 จัดทำแผนปฏิรูปสังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอย่างสมานฉันท์
- 3.3 เร่งรัดการปฏิรูปการศึกษาโดยยึดคุณธรรมนำความรู้
- 3.4 พัฒนาสุขภาพของประชาชนให้ครอบคลุมทั้งมิติทางกาย จิต สังคม และปัญญา
- 3.5 ส่งเสริมกีฬาพื้นฐานและกีฬามวลชน
- 3.6 สร้างความเข้มแข็งของทุกชุมชนท้องถิ่นและประชาสังคม
- 3.7 ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนของสังคมมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมที่มีสันติสุขอย่างยั่งยืน
- 3.8 ปฏิรูประบบกระบวนการยุติธรรมโดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม
- 3.9 ส่งเสริมและพัฒนาประสิทธิภาพของหน่วยงานและบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม

4. นโยบายการต่างประเทศ

รัฐบาลมุ่งมั่นในการส่งเสริมผลประโยชน์ของชาติเสริมสร้างความเข้าใจและความเชื่อมั่นของประชาชนระหว่างประเทศและความเชื่อมั่นของประชาคมระหว่างประเทศ โดยการดำเนินการตามนโยบายที่เป็นมิตรกับนานาประเทศ และสานต่อความร่วมมือระหว่างประเทศบนพื้นฐานของคุณธรรม ความโปร่งใส ค่านิยม ประชาธิปไตย และการเคารพกฎหมายระหว่างประเทศ โดยเฉพาะกฎบัตรสหประชาชาติ และปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน รัฐบาลจึงกำหนดนโยบาย ดังนี้

- 4.1 ดำเนินบทบาทเชิงรุกในกรอบทวิภาคีและพหุภาคี
- 4.2 ส่งเสริมให้เกิดมิตรภาพและความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและในระดับอนุภาค ภูมิภาค และระหว่างภูมิภาค
- 4.3 เสริมสร้างความแข็งแกร่งของอาเซียน
- 4.4 ดำเนินบทบาทสร้างสรรค์ในกรอบสหประชาชาติและกรอบพหุภาคีอื่นๆ
- 4.5 คุ้มครองสิทธิและผลประโยชน์ของคนไทย ในต่างประเทศ

5. นโยบายการรักษาความมั่นคงของรัฐ

สถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกในยุคโลกาภิวัตน์ ทำให้การรักษาความมั่นคงของรัฐเป็นเรื่องที่ต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากปัญหาวิกฤติการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้นสามารถแพร่กระจายความรุนแรงได้อย่างรวดเร็ว จนอาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐและความสงบสุขของประชาชนโดยรวม รัฐบาลจึงมีนโยบาย ดังนี้

ส่งเสริมการผนึกกำลังระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคสังคม และภาควิชาการและพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของกองทัพ

การพัฒนาตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550-2554)

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สำคัญในระยะแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ 10 ดังนี้

1.ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคนและสังคมไทยสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ โดยให้ความสำคัญกับ

- 1) การพัฒนาคนให้มีคุณธรรมนำความรู้ เกิดภูมิคุ้มกัน
- 2) การเสริมสร้างสุขภาพคนไทยให้มีสุขภาพแข็งแรงทั้งกายและใจ
- 3) การเสริมสร้างคนไทยให้อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างสันติสุข

2.ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและสังคมให้เป็นรากฐานที่มั่นคงของประเทศให้ความสำคัญกับ

- 1) การบริหารจัดการและกระบวนการชุมชนเข้มแข็ง
  - 2) การสร้างความมั่นคงของเศรษฐกิจชุมชน
  - 3) การเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการอยู่ร่วมกันกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างสันติและ
- เกื้อกูลกัน

3.ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและยั่งยืน ให้ความสำคัญกับ

- 1) การปรับโครงสร้างการผลิตเพื่อเพิ่มผลผลิตภาพและคุณค่าของสินค้าและบริการบนฐานความรู้และความเป็น
- ไทย
- 2)การสร้างภูมิคุ้มกันของระบบเศรษฐกิจ
  - 3)การสนับสนุนให้เกิดการแข่งขันที่เป็นธรรมและการกระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเป็นธรรม

4.ยุทธศาสตร์การพัฒนาบนฐานความหลากหลายทางชีวภาพและการสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ให้ความสำคัญกับ

- 1) การรักษาฐานทรัพยากรและความสมดุลของระบบนิเวศ
- 2) การสร้างสภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและการพัฒนาที่ยั่งยืน
- 3) การพัฒนาคุณค่าความหลากหลายทางชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่น

5.ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการประเทศ มุ่งเสริมสร้างความเป็นธรรมในสังคมอย่างยั่งยืน โดยให้ความสำคัญกับ

- 1) การเสริมสร้างและพัฒนาวัฒนธรรมประชาธิปไตยและธรรมาภิบาลให้เป็นส่วนหนึ่งของวิถีการดำเนินชีวิตใน
- สังคมไทย
- 2) เสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคประชาชนให้สามารถเข้าร่วมในการบริหารจัดการประเทศ
  - 3) สร้างภาคราชการที่มีประสิทธิภาพและมีธรรมาภิบาล เน้นการบริหารแทนการกำกับควบคุมและทำงานร่วมกับ
- หุ้นส่วนการพัฒนา
- 4) การกระจายอำนาจการบริหารจัดการประเทศสู่ภูมิภาค ท้องถิ่น และชุมชนเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง
  - 5) ส่งเสริมภาคธุรกิจเอกชนให้เกิดความเข้มแข็ง สุจริต และมีธรรมาภิบาล
  - 6) การปฏิรูปกฎหมาย กฎระเบียบ และขั้นตอน กระบวนการเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมเพื่อสร้างความสมดุลในการจัดสรรประโยชน์จากการพัฒนา
  - 7) การรักษาและเสริมสร้างความมั่นคงเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการประเทศสู่ดุลยภาพและความยั่งยืน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสกลนคร

วิสัยทัศน์การพัฒนาจังหวัด

ก้าวไปสู่ความเป็นเมืองน่าอยู่ ควบคู่การเป็นศูนย์กลางการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและแนวทางการพัฒนาจังหวัด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

แนวทางการพัฒนา

- การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ทุกกลุ่มอายุ, อาชีพ
- ปรับปรุงศูนย์กีฬาและสร้างแหล่งเรียนรู้ชุมชน

- การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และความเข้มแข็งชุมชน
- การปรับปรุงสมรรถภาพประชากร
- การอบรมและพัฒนาอาชีพแก่ราษฎร
- จัดการศึกษาที่สนองตอบยุทธศาสตร์ด้านต่างๆ ของจังหวัด
- เพิ่มจำนวนบุคลากรทางการศึกษาที่มีความรู้ความสามารถ
- พัฒนาแผนชุมชน
- การพัฒนาความเข้มแข็งของชุมชน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาการท่องเที่ยวการค้าและการลงทุน

แนวทางการพัฒนา

- การพัฒนาการท่องเที่ยว
- การยกระดับโครงสร้างพื้นฐานด้านบริการท่องเที่ยวและพัฒนาบุคลากรภาคบริการ
- พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและศูนย์ข้อมูลการท่องเที่ยว
- การพัฒนาความสามารถในการแข่งขันและรายได้
- ปรับปรุงโครงสร้างการผลิต OTOP
- พัฒนากองทุน สถาบันการเงิน และสวัสดิการชุมชนให้เข้มแข็ง
- สร้างเครือข่าย SME ที่เข้มแข็ง
- สร้างฐานข้อมูลด้านเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน
- พัฒนาระบบเศรษฐกิจชุมชนแบบมีส่วนร่วมตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง
- สนับสนุนการลงทุนธุรกิจเกษตร ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีการบริหารจัดการที่เป็นธรรมกับลูกค้าและ

เกษตรกร

- เพิ่มช่องทาง ในการกระจายสินค้าของผู้ประกอบการท้องถิ่น
- สนับสนุนการจัดกลุ่มของผู้ประกอบการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาที่ดิน การเกษตรและอุตสาหกรรม

แนวทางการพัฒนา

- ส่งเสริม พัฒนาด้านการเกษตรและอุตสาหกรรม
- พัฒนาพลังงานทดแทน
- การปรับโครงสร้างระบบการผลิตทางการเกษตรและอุตสาหกรรม

- เพิ่มมูลค่าแก่สินค้าที่มีตลาดรองรับอยู่แล้ว
- สนับสนุนให้เกิดกิจกรรมในระดับภูมิภาค ระดับชาติและนานาชาติ
- ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย และได้มาตรฐาน
- สร้างสินค้า หรือผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ที่มีู่ทางการตลาด
- สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากผลผลิตทางการเกษตร
- สนับสนุนอุตสาหกรรมใหม่ ที่คำนึงถึงผลประโยชน์ที่สมดุลระหว่างผู้ประกอบการภาคสังคมและสิ่งแวดล้อม เช่น โรงงานแปรรูปผลิตภัณฑ์จากยางพารา
- เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันผู้ประกอบการรายย่อย
- พัฒนาระบบนิเวศน์ด้วยเกษตรอินทรีย์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีเพื่อความอยู่ดีมีสุข

แนวทางการพัฒนา

- การยกระดับและเพิ่มขีดความสามารถด้านการบริการประชาชน
- การยกระดับและเพิ่มขีดความสามารถด้านการรักษาความมั่นคง เรียบร้อยความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- การยกระดับและเพิ่มขีดความสามารถด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- การยกระดับและเพิ่มขีดความสามารถด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
- การยกระดับและเพิ่มขีดความสามารถด้านการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- การยกระดับและเพิ่มขีดความสามารถด้านการเป็นศูนย์กลางการคมนาคมขนส่ง
- สนับสนุนการจัดกิจกรรมอย่างสร้างสรรค์และสอดคล้องกับวัฒนธรรมท้องถิ่น ไม่ขัดต่อศีลธรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สมดุลและยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

- ส่งเสริมการอนุรักษ์จัดการ และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน
- ศึกษา วางแผนและการพัฒนาการจัดการน้ำแบบบูรณาการอย่างเป็นระบบทั้งลุ่มน้ำ
- ฟื้นฟูและพัฒนาระบบประปา รวมทั้งการสนับสนุนและเพิ่มศักยภาพของ อปท.ในการจัดการน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคอย่างเพียงพอ
- พัฒนาขีดความสามารถของ อปท.ในการจัดการน้ำเสียและขยะ

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสกลนคร (อบจ. เทศบาล.อบต.)

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (แนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย การจัดการศึกษานับสนุนการศึกษา, การส่งเสริมกีฬา, การส่งเสริมเด็ก คนชรา คนพิการ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ติดเชื้อเอชไอวี ผู้ยากจน การส่งเสริมสุขภาพป้องกันโรค การส่งเสริมพัฒนาสถาบันครอบครัว การส่งเสริมการประกอบอาชีพ)

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาการท่องเที่ยว (แนวทางการพัฒนาประกอบด้วย การส่งเสริมการท่องเที่ยว การอนุรักษ์ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น การจัดและบำรุงรักษาสถานที่ท่องเที่ยว)

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาการเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม(แนวทางการพัฒนาประกอบด้วย การส่งเสริมการเกษตร และปศุสัตว์ การพัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตร การพัฒนาเกษตรตามแนวพระราชดำริ เศรษฐกิจพอเพียง การแปลงสินทรัพย์เป็นทุน การส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ การส่งเสริมการฝึกอาชีพต่างๆ การส่งเสริมสินค้า OTOP

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี (แนวทางการพัฒนาประกอบด้วย ก่อสร้าง ปรับปรุงบำรุงรักษาทางน้ำ ทางบก และระบบสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการ การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การบริการประชาชน การแก้ไขปัญหาเสพติด การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การส่งเสริมประชาธิปไตยและกระบวนการประชาสังคม)

กรอบยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสกลนคร

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

แนวทางการพัฒนา

- การจัดการศึกษา และการสนับสนุนส่งเสริมการศึกษา
- การส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ
- การสงเคราะห์ การส่งเสริมสวัสดิการ และการส่งเสริมคุณภาพชีวิตสตรี เด็ก คนชรา ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ ผู้ติดเชื้อเอดส์ และผู้ยากจน
- การส่งเสริมสุขภาพและการป้องกันควบคุมโรค
- การส่งเสริมและพัฒนาสถาบันครอบครัว
- การส่งเสริมและการพัฒนาศักยภาพของ เด็ก เยาวชน ชุมชน อาสาสมัครและองค์กรเอกชน
- การส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาการประกอบอาชีพ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

- ส่งเสริมการท่องเที่ยว
- การอนุรักษ์ ฟื้นฟูศิลปะ ศาสนา วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- การยกระดับโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว
- จัดให้มี และการบำรุงรักษาสถานที่ท่องเที่ยว สถานที่พักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ
- การพัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อบริการด้านการท่องเที่ยว
- จัดให้มีศูนย์บริการข้อมูลสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาการเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม

แนวทางการพัฒนา

- การปรับโครงสร้างพื้นฐานระบบการผลิตทางการเกษตรและปศุสัตว์
- การพัฒนาคุณภาพและรูปแบบผลิตภัณฑ์
- การพัฒนาตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง
- การส่งเสริมเกษตรอินทรีย์
- การส่งเสริมการฝึกอบรมการประกอบอาชีพ
- การส่งเสริมการผลิตสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP)
- ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการจัดการด้านการตลาด

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

แนวทางการพัฒนา

- ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาทางคมนาคม แหล่งน้ำ ระบบสาธารณสุขโรคและสาธารณสุขการ
- การจัดทำผังเมือง
- การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- การบริการประชาชน
- การแก้ไขปัญหา ยาเสพติด การทุจริต คอร์รัปชัน
- การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- การอนุรักษ์ฟื้นฟูและบำบัดทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
- การส่งเสริมประชาธิปไตยและกระบวนการประชาสังคม
- การพัฒนาองค์กรและบุคลากร
- การจัดหาและพัฒนารายได้
- การพัฒนาท้องถิ่นร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาครัฐ ภาคเอกชนและหน่วยงานอื่น
- การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
- สนับสนุน ส่งเสริม และคุ้มครองผู้บริโภค

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสกลนคร

วิสัยทัศน์การพัฒนาจังหวัด

ก้าวไปสู่ความเป็นเมืองน่าอยู่ ควบคู่การเป็นศูนย์กลางการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและแนวทางการพัฒนาจังหวัด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

แนวทางการพัฒนา

- การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ทุกกลุ่มอายุ, อาชีพ
- ปรับปรุงศูนย์กีฬาและสร้างแหล่งเรียนรู้ชุมชน
- การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และความเข้มแข็งชุมชน
- การปรับปรุงสมรรถภาพประชากร
- การอบรมและพัฒนาอาชีพแก่ราษฎร
- จัดการศึกษาที่สนองต่อยุทธศาสตร์ด้านต่างๆของจังหวัด
- เพิ่มจำนวนบุคลากรทางการศึกษาที่มีความรู้ความสามารถ
- พัฒนาแผนชุมชน
- การพัฒนาความเข้มแข็งของชุมชน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาการท่องเที่ยวการค้าและการลงทุน

แนวทางการพัฒนา

- การพัฒนาการท่องเที่ยว
- การยกระดับโครงสร้างพื้นฐานด้านบริการท่องเที่ยวและพัฒนาบุคลากรภาคบริการ
- พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและศูนย์ข้อมูลการท่องเที่ยว
- การพัฒนาความสามารถในการแข่งขันและรายได้
- ปรับปรุงโครงสร้างการผลิต OTOP
- พัฒนากองทุน สถาบันการเงิน และสวัสดิการชุมชนให้เข้มแข็ง
- สร้างเครือข่าย SME ที่เข้มแข็ง
- สร้างฐานข้อมูลด้านเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน
- พัฒนาระบบเศรษฐกิจชุมชนแบบมีส่วนร่วมตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง
- สนับสนุนการลงทุนธุรกิจเกษตร ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีการบริหารจัดการที่เป็นธรรมกับลูกค้าและเกษตรกร
- เพิ่มช่องทาง ในการกระจายสินค้าของผู้ประกอบการท้องถิ่น
- สนับสนุนการจัดกลุ่มของผู้ประกอบการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาที่ดิน การเกษตรและอุตสาหกรรม

แนวทางการพัฒนา

- ส่งเสริม พัฒนาด้านการเกษตรและอุตสาหกรรม
- พัฒนาพลังงานทดแทน
- การปรับโครงสร้างระบบการผลิตทางการเกษตรและอุตสาหกรรม
- เพิ่มมูลค่าแก่สินค้าที่มีตลาดรองรับอยู่แล้ว
- สนับสนุนให้เกิดกิจกรรมในระดับภูมิภาค ระดับชาติและนานาชาติ
- ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย และได้มาตรฐาน
- สร้างสินค้า หรือ ผลิตภัณฑ์ใหม่ๆที่มีสู่ทางการตลาด
- สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากผลผลิตทางการเกษตร
- สนับสนุนอุตสาหกรรมใหม่ ที่คำนึงถึงผลประโยชน์ที่สมดุลระหว่างผู้ประกอบการภาคสังคมและสิ่งแวดล้อม เช่นโรงงานแปรรูปผลิตภัณฑ์จากยางพารา
- เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการรายย่อย
- พัฒนาระบบนิเวศน์ด้วยเกษตรอินทรีย์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีเพื่อความอยู่ดีมีสุข

แนวทางการพัฒนา

- การยกระดับและเพิ่มขีดความสามารถด้านการบริการประชาชน
- การยกระดับและเพิ่มขีดความสามารถด้านการรักษาความมั่นคง ระเบียบร้อย ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- การยกระดับและเพิ่มขีดความสามารถด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- การยกระดับและเพิ่มขีดความสามารถด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
- การยกระดับและเพิ่มขีดความสามารถด้านการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- การยกระดับและเพิ่มขีดความสามารถด้านการเป็นศูนย์กลางการคมนาคมขนส่ง
- สนับสนุนการจัดกิจกรรมอย่างสร้างสรรค์ และสอดคล้องกับวัฒนธรรมท้องถิ่น ไม่ขัดต่อศีลธรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สมดุลและยั่งยืน
แนวทางการพัฒนา

- ส่งเสริมการอนุรักษ์จัดการ และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน
- ศึกษา วางแผนและการพัฒนาการบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการอย่างเป็นระบบทั้งลุ่มน้ำ
- ฟื้นฟูและพัฒนาระบบประปา รวมทั้งการสนับสนุนและเพิ่มศักยภาพของ อปท.ในการจัดการน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคอย่างเพียงพอ
- พัฒนาขีดความสามารถของ อปท.ในการจัดการน้ำเสียและขยะ

การพัฒนาตามนโยบายของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเจริญศิลป์

องค์การบริหารส่วนตำบลเจริญศิลป์ ได้จัดทำนโยบายภายใต้ข้อบังคับแห่งกฎหมายตามอำนาจหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติ เพื่อให้คนในท้องถิ่นได้มีโอกาสพัฒนาและแก้ไขปัญหาท้องถิ่นของตนเอง ตรงตามความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริงในอนาคตต่อไป ดังนี้

1. นโยบายด้านการเมืองและการบริหาร

เป็นการพัฒนาการเมืองการบริหารตามระบอบประชาธิปไตย การพัฒนาความรู้ความเข้าใจของประชาชนในการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

1.1 พัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลเจริญศิลป์ให้เป็นองค์กรธรรมาภิบาล ที่มีหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี และเป็นหน่วยบริการสังคมที่ดี มีมาตรฐาน ด้วยการส่งเสริมสนับสนุนการศึกษา การสร้างกระบวนการเรียนรู้ และการจัดการความรู้ เพื่อพัฒนาศักยภาพและยกระดับ แก่ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเจริญศิลป์ ข้าราชการ และพนักงาน ซึ่งเป็นทรัพยากรบุคคลอันสำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบลเจริญศิลป์ พร้อมทั้งส่งเสริมกระบวนการพัฒนาระบบการบริการสาธารณะที่ดีมีมาตรฐาน เพื่อรองรับการบริการแต่ละด้านให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน

1.2 ส่งเสริมสนับสนุนกระบวนการมีส่วนร่วมทางการเมืองและการเมือง ภายใต้ระบอบประชาธิปไตย ควบคู่ไปกับการพัฒนาระบอบประชาธิปไตยของชุมชนและภาคประชาสังคม ประชาคมท้องถิ่น

1.3 ส่งเสริมสนับสนุนการขับเคลื่อนกลุ่มองค์กรหมู่บ้านและคณะกรรมการหมู่บ้าน ที่ดำเนินกิจกรรมและโครงการต่างๆในการพัฒนาหมู่บ้าน รวมทั้งการสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน เพื่อพัฒนายกระดับการขับเคลื่อนไปสู่ทิศทางของเมืองน่าอยู่ ชุมชนน่าอยู่อย่างยั่งยืน

1.4 ประสานงานเพื่อก่อให้เกิดการสร้างเครือข่ายการทำงาน ทั้งภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ อำเภอเจริญศิลป์ จังหวัดสกลนคร และพื้นที่อื่น ๆ ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ภาคเอกชน พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้

ชุมชนหมู่บ้าน และสังคม ได้เข้าถึงการเฝ้าระวัง การตรวจสอบ และติดตามประเมินผล การดำเนินงานและการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลเจริญศิลป์ได้ในทุกระดับ

1.5 ปรับปรุงแหล่งรายได้ รวมทั้งระบบการจัดเก็บภาษีและการทำกิจการพาณิชย์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเจริญศิลป์

1.6 ให้มีการแบ่งแยกหมู่บ้านขนาดใหญ่ เพื่อความสะดวกในการพัฒนาท้องถิ่นและการปกครองท้องถิ่น ได้อย่างเรียบร้อยทั่วถึง

1.7 ปกป้องคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน

2. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

เป็นการพัฒนาซึ่งครอบคลุมกิจกรรมโครงการด้านการประกอบอาชีพของประชาชนทั้งด้านการเกษตร อุตสาหกรรมและการบริการท่องเที่ยว ภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ได้แก่

2.1 ส่งเสริมการประกอบอาชีพด้านต่างๆและยกระดับรายได้ของประชาชนทุกหมู่บ้าน

2.2 ส่งเสริมการผลิตสินค้า การลงทุน การตลาด สินค้าพื้นเมืองท้องถิ่น ทุกชนิด

2.3 ส่งเสริมธุรกิจร้านค้าชุมชน กองทุนธนาคารหมู่บ้าน กองทุนหมุนเวียนประกอบอาชีพ

2.4 ส่งเสริมให้ประชาชนปลูกพืชเศรษฐกิจที่เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น ได้แก่ ข้าว แดงไทย ถั่ว ข้าวโพด เป็นต้น

2.5 ส่งเสริมให้ประชาชนเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจที่เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น ได้แก่ โค กระบือ สุกร เป็ด ไก่ ปลา เป็นต้น

2.6 ส่งเสริมกิจกรรมของกลุ่มอาชีพต่างๆ ได้แก่ กลุ่มทอผ้าไหมผ้าฝ้าย กลุ่มจักสาน กลุ่มปุ๋ยชีวภาพ กลุ่มแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร เป็นต้น

2.7 ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สถานที่พักผ่อนรวมทั้งกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในท้องถิ่น

2.8 ร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนในการยกระดับรายได้ของประชาชนทุกหมู่บ้าน อันเป็นการแก้ไขปัญหาความยากจน

3. นโยบายด้านสังคม

เป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนและการเสริมสร้างความเข้มแข็งของหมู่บ้านในพื้นที่ ตามกิจกรรม ดังต่อไปนี้

3.1 ส่งเสริมกิจกรรมทางด้านสาธารณสุขชุมชน สุขอนามัย การควบคุมและป้องกันระว่างโรคติดต่อ

3.2 ส่งเสริมให้มีการเล่นกีฬา การแข่งขันกีฬาเพื่อสุขภาพห่างไกลยาเสพติดและสร้างความสามัคคีของประชาชนทุกหมู่บ้าน

3.3 ดำเนินการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ทุกประเภทในพื้นที่ เพื่อให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

3.4 ส่งเสริมบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

3.5 ส่งเสริมการพัฒนาและจัดสวัสดิการสังคมสงเคราะห์ สตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้ พิการ ผู้ป่วยโรคเอดส์

3.6 ส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

3.7 ส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

4. นโยบายด้านโครงสร้างพื้นฐาน

เป็นการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน การสาธารณสุขโรค สาธารณูปการต่างๆที่จำเป็น เพื่อยกระดับความเป็นอยู่และอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน โดยคำนึงถึงประโยชน์ของประชาชน โดยดำเนินการตามกิจกรรมดังต่อไปนี้

4.1 จัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร อย่างทั่วถึงและเพียงพอ ได้แก่ การประปา บ่อบาดาล บ่อน้ำตื้น บ่อบาดาล สระน้ำ และภาชนะเก็บกักน้ำ

4.2 ก่อสร้าง ปรับปรุงถนนลาดยาง ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ทางระบายน้ำ ในทุกหมู่บ้านให้ทั่วถึง

- 4.3 ก่อสร้าง ปรับปรุงซ่อมแซม วางท่อระบายน้ำ ถนนลูกรังเพื่อการเกษตร สู้ไร่ นา สวน ของประชาชน และขยายเชื่อมหมู่บ้านตำบลต่อไป
- 4.4 พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ขุดลอกห้วยหนองคลองบึง ทำนบและฝายกั้นน้ำตามแหล่งน้ำต่างๆ
- 4.5 ขยายเขตไฟฟ้าสู่ชุมชนหมู่บ้าน วัด สถานที่สาธารณะ ให้ทั่วถึง ขยายเขตไฟฟ้าเพื่อการเกษตร อุตสาหกรรม และไฟฟ้าสว่างสาธารณะ ไฟจร ตามหมู่บ้านต่างๆ
- 4.6 ขยายเขตระบบโทรคมนาคม โทรศัพท์ สัญญาณอินเทอร์เน็ต

5. นโยบายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป็นการพัฒนาเกี่ยวกับการบำรุงรักษาสิ่งแวดล้อมและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อให้เกิดความเป็นชุมชนน่าอยู่ และยั่งยืนสืบไป ได้แก่

- 5.1 ดำเนินการ ปกป้อง คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น ป่าชุมชน ที่สาธารณประโยชน์ แหล่งน้ำสาธารณะ
- 5.2 การสร้างจิตสำนึกและตระหนักในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 5.3 การบำบัดและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การอนุรักษ์แหล่งน้ำ และป่าไม้ชุมชน ที่สาธารณประโยชน์
- 5.4 การกำจัดขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล ตลอดจนการบำบัดน้ำเสีย
- 5.5 การปรับปรุงภูมิทัศน์ชุมชน หมู่บ้าน ให้มีความน่าอยู่

การพัฒนาตามนโยบายของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเจริญศิลป์

องค์การบริหารส่วนตำบลเจริญศิลป์ ได้จัดทำนโยบายภายใต้ข้อบังคับแห่งกฎหมาย ตามอำนาจหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติ เพื่อให้คนในท้องถิ่นได้มีโอกาสพัฒนาและแก้ไขปัญหาท้องถิ่น ของตัวเอง ตรงตามความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริงในอนาคตต่อไป ดังนี้

1.นโยบายด้านการเมืองและการบริหาร

เป็นการพัฒนาการเมืองการบริหารตามระบอบประชาธิปไตย การพัฒนาความรู้ความเข้าใจของประชาชนในการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

1.1 พัฒนากองการบริหารส่วนตำบลเจริญศิลป์ ให้เป็นองค์กรธรรมาภิบาล ที่มีหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีและเป็นหน่วยบริการสังคมที่ดี มีมาตรฐาน ด้วยการส่งเสริมสนับสนุนการศึกษา การสร้างกระบวนการเรียนรู้ และการจัดการความรู้ เพื่อพัฒนาศักยภาพและยกระดับ แก่ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเจริญศิลป์ ข้าราชการ และพนักงาน ซึ่งเป็นทรัพยากรบุคคลอันสำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบลเจริญศิลป์ พร้อมทั้งสร้างเสริมกระบวนการพัฒนาระบบการบริการสาธารณะที่ดีมีมาตรฐาน เพื่อรองรับการบริการแต่ละด้านให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน

1.2 ส่งเสริมสนับสนุนกระบวนการมีส่วนร่วมทางการเมืองและการเมือง ภายใต้ระบอบประชาธิปไตยควบคู่ไปกับการพัฒนาระบอบประชาธิปไตย ของชุมชนและภาคประชาสังคม ประชาคมท้องถิ่น

1.3 ส่งเสริมสนับสนุนการขับเคลื่อนกลุ่มองค์กรหมู่บ้านและคณะกรรมการหมู่บ้าน ที่ดำเนินกิจกรรมโครงการต่างๆ ในการพัฒนาหมู่บ้าน รวมทั้งการสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน เพื่อพัฒนาระดับการขับเคลื่อนไปสู่ทิศทางของเมืองนำอยู่ ชุมชนนำอยู่อย่างยั่งยืน

1.4 ประสานงานเพื่อก่อให้เกิดการสร้างเครือข่ายการทำงาน ทั้งภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอเจริญศิลป์ จังหวัดสกลนคร และพื้นที่อื่นๆ ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ภาคเอกชน พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ชุมชนหมู่บ้าน และสังคม ได้เข้าถึงการเฝ้าระวัง การตรวจสอบและติดตามประเมินผล การดำเนินงานและการจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลเจริญศิลป์ได้ในทุกระดับ

1.5 ปรับปรุงแหล่งรายได้ รวมทั้งระบบการจัดเก็บภาษีและการทำกิจการพาณิชย์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเจริญศิลป์

1.6 ให้มีการแบ่งแยกหมู่บ้านขนาดใหญ่ เพื่อความสะดวกในการพัฒนาท้องถิ่นและการปกครองท้องถิ่น ได้อย่างเรียบร้อยทั่วถึง

1.7 ปกป้องคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน

2.นโยบายด้านเศรษฐกิจ

เป็นการพัฒนาซึ่งครอบคลุมกิจกรรมโครงการด้านการประกอบอาชีพของประชาชนทั้งด้านการเกษตร อุตสาหกรรมและการบริการท่องเที่ยว ภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ได้แก่

2.1 ส่งเสริมการประกอบอาชีพด้านต่างๆ และยกระดับรายได้ของประชาชนทุกหมู่บ้าน

2.2 ส่งเสริมการผลิตสินค้า การลงทุน การตลาด สินค้าพื้นเมืองท้องถิ่น ทุกชนิด

2.3 ส่งเสริมธุรกิจร้านค้าชุมชน กองทุนธนาคารหมู่บ้าน กองทุนหมุนเวียนประกอบอาชีพ

2.4 ส่งเสริมให้ประชาชนปลูกพืชเศรษฐกิจที่เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น ได้แก่ ข้าว แดงไทย ถั่ว ข้าวโพด เป็นต้น

2.5 ส่งเสริมให้ประชาชนเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจที่เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น ได้แก่ โค กระบือ สุกร เป็ด ไก่ ปลา เป็นต้น

ต้น

- 2.6 ส่งเสริมกิจกรรมของกลุ่มอาชีพต่างๆ ได้แก่ กลุ่มทอผ้าไหมผ้าฝ้าย กลุ่มจักรสาน กลุ่มปุ๋ยชีวภาพ กลุ่มแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร เป็นต้น
- 2.7 ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สถานที่พักผ่อนรวมทั้งกิจกรรมอันเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในท้องถิ่น
- 2.8 ร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนในการยกระดับรายได้ของประชาชนทุกหมู่บ้าน อันเป็นการแก้ไขปัญหาความยากจน

3.นโยบายด้านสังคม

เป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนและการเสริมสร้างความเข้มแข็งของหมู่บ้านในพื้นที่ ตามกิจกรรมดังต่อไปนี้

- 3.1 ส่งเสริมกิจกรรมทางด้านสาธารณสุขชุมชน สุขอนามัย การควบคุมและป้องกันระวังโรคติดต่อ
- 3.2 ส่งเสริมให้มีการเล่นกีฬา การแข่งขันเพื่อสุขภาพห่างไกลยาเสพติดและสร้างความสามัคคีของประชาชนทุกหมู่บ้าน
- 3.3 ดำเนินการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ทุกประเภทในพื้นที่ เพื่อให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- 3.4 ส่งเสริมบำรุงรักษาศิลปะจารีต ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
- 3.5 ส่งเสริมการพัฒนาและจัดสวัสดิการสังคมสงเคราะห์ สตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการผู้ป่วยโรคเอดส์

4.นโยบายด้านโครงสร้างพื้นฐาน

เป็นการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน การสาธารณูปโภค สาธารณูปการต่างๆ ที่จำเป็น เพื่อยกระดับความเป็นอยู่และอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน โดยคำนึงถึงประโยชน์ของประชาชน โดยดำเนินการตามกิจกรรมดังต่อไปนี้

- 4.1 จัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร อย่างทั่วถึงและเพียงพอ ได้แก่ การประปา บ่อบาดาล บ่อน้ำตื้น บ่อบาดาล สระน้ำ และภาชนะเก็บกักน้ำ
- 4.2 ก่อสร้าง ปรับปรุงถนนลาดยาง ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ทางระบายน้ำ ในทุกหมู่บ้านให้ทั่วถึง
- 4.3 ก่อสร้าง ปรับปรุงซ่อมแซม วางท่อระบายน้ำ ถนนลูกรังเพื่อการเกษตร สู้ไร่ นา สวน ของประชาชน และขยายเชื่อมหมู่บ้านตำบลต่อไป
- 4.4 พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ขุดลอกห้วยหนองคลองบึง ทำนบและฝายกั้นน้ำและตามแหล่งน้ำต่างๆ
- 4.5 ขยายเขตไฟฟ้าสู่ชุมชนหมู่บ้าน วัด สถานที่สาธารณะ ให้ทั่วถึง ขยายเขตไฟฟ้าเพื่อการเกษตร อุตสาหกรรม และไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะ ไฟจร ตามหมู่บ้านต่างๆ
- 4.6 ขยายเขตระบบโทรคมนาคม โทรศัพท์ สัญญาณอินเทอร์เน็ต

5.นโยบายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป็นการพัฒนาเกี่ยวกับการบำรุงรักษาสิ่งแวดล้อมและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อให้เกิดความเป็นชุมชนน่าอยู่ และยั่งยืนสืบไป ได้แก่

- 5.1 ดำเนินการ ปกป้อง คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น ป่าชุมชน ที่สาธารณประโยชน์ แหล่งน้ำสาธารณะ
- 5.2 การสร้างจิตสำนึกและตระหนักในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 5.3 การบำบัดและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การอนุรักษ์แหล่งน้ำ และป่าไม้ชุมชน ที่สาธารณประโยชน์
- 5.4 การกำจัดขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล ตลอดจนการบำบัดน้ำเสีย
- 5.5 การปรับปรุงภูมิทัศน์ชุมชน หมู่บ้าน ให้มีความน่าอยู่

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคม แนวทางการพัฒนา

- ส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
- ส่งเสริมการพัฒนาเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส และคนพิการ
- ส่งเสริมสุขภาพและการป้องกันควบคุมโรค

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาเศรษฐกิจ แนวทางการพัฒนา

- ส่งเสริมการประกอบอาชีพ
- ส่งเสริมการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน แนวทางการพัฒนา

- ก่อสร้าง ปรับปรุงบำรุงรักษาทางน้ำ และทางบก
- ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา แหล่งน้ำ ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี แนวทางการพัฒนา

- การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- การส่งเสริมประชาธิปไตยและการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองท้องถิ่น
- การพัฒนาองค์กรและบุคลากร
- การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ผลการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลเจริญศิลป์ในแผนพัฒนาปีที่ผ่านมา

1.ผลการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคม

- 1.1 รณรงค์และประชาสัมพันธ์การป้องกันยาเสพติด
- 1.2 สนับสนุนโครงการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
- 1.3 สนับสนุนกิจกรรมอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน
- 1.4 ก่อสร้างศาลาประชาคมหมู่บ้าน
- 1.5 สงเคราะห์ผู้สูงอายุ คนพิการ เด็กด้อยโอกาส
- 1.6 สนับสนุนการป้องกันโรคระบาดและโรคติดต่อ
- 1.7 จัดซื้อเครื่องพ่นหมอกควันและเครื่องเวชภัณฑ์น้ำยาพ่นหมอกควัน
- 1.8 สนับสนุนศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
- 1.9 สนับสนุนอาหารเสริม(นม)โรงเรียน
- 1.10 สนับสนุนอาหารกลางวันโรงเรียน

- 1.11 สนับสนุนทุนการศึกษา
- 1.12 ส่งเสริมกิจกรรมกีฬาและการรักษาสุขภาพชุมชน
- 1.13 ส่งเสริมกิจกรรมบรรพชา-อุปสมบทวัดป่าโนนแสนคำ
- 1.14 ส่งเสริมงานประเพณีท้องถิ่น อำเภอและจังหวัด

2.ผลการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

- 2.1 ฝึกอบรมทักษะการเกษตรทฤษฎีใหม่
- 2.2 ส่งเสริมกองทุนการประกอบอาชีพ
- 2.3 ส่งเสริมอาชีพการเลี้ยงสัตว์
- 2.4 จัดหาศูนย์กลางตลาดในการรับซื้อแลกเปลี่ยนผลิตภัณฑ์ของชาวบ้าน
- 2.5 ส่งเสริมกลุ่มอาชีพต่างๆในชุมชน
- 2.6 ก่อสร้างศูนย์สาธิตการตลาด
- 2.7 สนับสนุนการดำเนินงานศูนย์ศิลปาชีพพิเศษกุดนาขาม

3.ผลการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- 3.1 ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กภายในหมู่บ้าน
- 3.2 ก่อสร้างถนนลูกรัง
- 3.3 ปรับปรุง ซ่อมแซม ถนน
- 3.4 ขยายเขตไฟฟ้าหมู่บ้านและไปแหล่งเกษตร
- 3.5 ติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างถนน
- 3.6 ขยายโทรศัพท์สาธารณะ
- 3.7 วางท่อระบายน้ำถนน
- 3.8 ขุดลอก ห้วย หนอง คลอง บึง ลำน้ำ ขุดสระน้ำเพื่อการเกษตร
- 3.9 ก่อสร้างและบำรุง ซ่อมแซมประปาหมู่บ้าน
- 3.10 ปรับปรุงซ่อมแซมฝายน้ำล้น ลำห้วย
- 3.11 จัดหาภาชนะเก็บกักน้ำฝน

4.ผลการพัฒนาด้านบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

- 4.1 โครงการอนุรักษ์ป่าสาธารณะชุมชน
- 4.2 การรณรงค์การกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลอย่างเหมาะสม
- 4.3 โครงการปลูกต้นไม้ริมทางและที่ดินสาธารณะ
- 4.4 โครงการฝึกอบรมความรู้ความเข้าใจการเมืองระบอบประชาธิปไตย
- 4.5 โครงการอบต.พบประชาชน
- 4.6 โครงการเพิ่มพูนประสิทธิภาพผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิก อบต.
- 4.7 โครงการเพิ่มพูนประสิทธิภาพพนักงานส่วนตำบลและลูกจ้าง

แนวทางการพัฒนาของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

1. การคมนาคม สะดวก ทางระบายน้ำ ไฟฟ้าสาธารณะ และโทรศัพท์ ครบถ้วนทั่วถึง
2. ประชาชนมีสุขภาพดี มีการศึกษา ครอบครัวอบอุ่นและปลอดภัยเสพติด
3. สิ่งแวดล้อมไม่เป็นพิษได้รับการแก้ไขและพัฒนา
4. ประชาชนมีอาชีพและมีรายได้เพียงพอ

5. ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาเทศบาลในด้านการเมือง การบริหาร
6. มีระบบการประปาที่สะอาด และมาตรฐานเพียงพอ
7. มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
8. มีแหล่งน้ำที่อุดมสมบูรณ์

ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

- ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นตามประเด็น การพัฒนาท้องถิ่น จากผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นตามประเด็น การพัฒนาท้องถิ่น ถึง ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา พื้นที่เป้าหมายกลุ่มเป้าหมายและการคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต ของตำบล เจริญศิลป์ ร่วมกับคณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนา คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น กรรมการ ประชาคมหมู่บ้านและจากการประชุมประชาคมหมู่บ้าน เพื่อจัดทำแผนบูรณาการระดับตำบล โดยได้แบ่งกลุ่ม วิเคราะห์ปัญหา ดังนี้

1.ปัญหาและความต้องการขององค์การบริหารส่วนตำบลเจริญศิลป์

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้มนการแก้ปัญหา
1.ปัญหาด้าน โครงสร้างพื้นฐาน 1.1 ถนนคมนาคม	1.ถนนขรุขระ น้ำขัง 2.ถนนเป็นดินและแคบ 3.ถนนไม่ถึงแหล่งเกษตร	ม.3-11	1.ก่อสร้างถนนลาดยาง 2.ก่อสร้างถนน คสล. 3.ก่อสร้างถนนลูกรังการเกษตร 4.ปรับปรุงซ่อมแซมถนน 5.วางท่อระบายน้ำถนน
1.2 สะพานคมนาคม	1.สะพานข้ามลำน้ำยามมีแห่ง เดียวไม่สะดวก	ม.5 ,ม.6,ม.11	1.ก่อสร้างสะพานข้ามลำน้ำยาม 2.ก่อสร้างแพไม้ไผ่ข้ามลำน้ำ ยาม

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโนม้การแก้ปัญหา
1.ปัญหาด้าน โครงสร้างพื้นฐาน 1.3 การไฟฟ้า	1.ไฟฟ้าไม่ทั่วถึงหมู่บ้าน 2.ไฟฟ้าไม่ถึงแหล่งเกษตร 3.ไฟฟ้าส่องสว่างถนนไม่ทั่วถึง	ม.3-11	1.ขยายเขตไฟฟ้าหมู่บ้าน 2.ขยายเขตไฟฟ้าไปแหล่งเกษตร 3.ติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างถนน
1.4 การโทรศัพท์และ การสื่อสาร	1.โทรศัพท์บ้านไม่ทั่วถึง 2.โทรศัพท์สาธารณะไม่ทั่วถึง 3.อินเทอร์เน็ตตำบลใช้การไม่ได้	ม.3-11	1. ขยายเขตโทรศัพท์บ้าน 2. ขยายเขตโทรศัพท์สาธารณะ 3. ปรับปรุงและเพิ่มอินเทอร์เน็ต
2.ปัญหาด้านแหล่งน้ำ 2.1 น้ำอุปโภคบริโภค	1.ขาดแคลนน้ำดื่มสะอาดและไม่ เพียงพอในฤดูแล้ง 2.ขาดแคลนน้ำสะอาดอุปโภค และไม่เพียงพอในฤดูแล้ง	ม.3-11	1.ก่อสร้างน้ำประปาหมู่บ้าน 2.บำรุงซ่อมแซมน้ำประปา 3.จัดหาภาชนะเก็บน้ำฝน 4.จัดหาแหล่งผลิตน้ำดื่ม
2.2 น้ำดื่มการเกษตร	1.น้ำเพื่อการเกษตรไม่เพียงพอ กับความต้องการ	ม.3-11	1.ขุดลอกแหล่งน้ำธรรมชาติและ แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น 2.ก่อสร้างฝายเก็บน้ำ 3.จัดหาเครื่องสูบน้ำการเกษตร
3.ปัญหาเศรษฐกิจ 3.1 การว่างงานและ อพยพแรงงาน	1.รายได้เฉลี่ยครัวเรือนต่ำ 2.ไม่มีอาชีพเสริมนอกฤดูทำนา 3.ไม่มีทักษะวิชาชีพ 4.ขาดเงินทุนในการประกอบ อาชีพ	ม.3-11	1.ส่งเสริมการประกอบอาชีพ เสริม 2.ส่งเสริมการดำเนินงานกลุ่ม อาชีพต่างๆในชุมชน 3.ฝึกอบรมทักษะวิชาชีพต่างๆ
3.2 ลงทุนการผลิตสูง แต่ราคาผลผลิตตกต่ำ	1.สภาพดินเสื่อมโทรม 2.ปุ๋ย ยา ราคาแพง 3.ขาดแหล่งรับซื้อ 4.ขาดความรู้เพิ่มเติมด้าน การเกษตร	ม.3-11	1.ฝึกอบรมความรู้ทางการ เกษตรทฤษฎีใหม่ 2.จัดหาตลาดรองรับผลผลิต 3.การจัดการปุ๋ยราคาถูก 4.การจัดทำปุ๋ยและยาชีวภาพ
3.3 เอกสารสิทธิ์ที่ดิน	1.ที่ดินไม่มีเอกสารสิทธิ์	ม.3-11	1.ร้องขอเอกสารสิทธิ์ที่ดิน

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโนม้การแก้ปัญหา
4. ปัญหาด้านสังคม 4.1 ยาเสพติด	1.ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติด 2.การแพร่ระบาดของยาเสพติด	ม.3-11	1.ฝึกอบรมความรู้และรณรงค์การป้องกันยาเสพติด 2.สนับสนุนการป้องกันปราบปรามยาเสพติด
4.2 ครอบครัว	1.ครอบครัวขาดความอบอุ่น 2.ผู้สูงอายุขาดการเลี้ยงดู 3.เด็ก ผู้ด้อยโอกาสขาดการเลี้ยงดู	ม.3-11	1.ส่งเสริมความเข้าใจอันดีในครอบครัว 2.สงเคราะห์ผู้สูงอายุ เด็กและผู้ด้อยโอกาส
4.3 ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	1.การขโมยทรัพย์สิน 2.ขาดวัสดุ อุปกรณ์ในการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน	ม.3-11	1.สนับสนุนการดำเนินงานอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน
4.4 สาธารณสุข	1.มีโรคระบาดและโรคติดต่อในชุมชน 2.สุขภาพไม่แข็งแรงป่วยเป็นโรคง่าย	ม.3-11	1.ป้องกันโรคระบาดและโรคติดต่อ 2.ส่งเสริมกีฬาการออกกำลังกายและดูแลสุขภาพ 3.ส่งเสริมการใช้พืชสมุนไพรป้องกันโรค
5.ปัญหาด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม 5.1 การศึกษา	1.การศึกษาส่วนใหญ่ต่ำ 2.ขาดโอกาสทางการศึกษา 3.ไม่เห็นความสำคัญของการศึกษา	ม.3-11	1.ส่งเสริมกิจกรรมการศึกษา 2.จัดหาทุนและแนะแนวการศึกษา 3.สร้างห้องสมุดหมู่บ้าน 4.สร้างศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
5.2 ศาสนาและวัฒนธรรม	1.คนรุ่นใหม่ไม่สนใจวัฒนธรรมประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น	ม.3-11	1.ส่งเสริมประเพณีวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น 2.ส่งเสริมการบูรณะรักษาวัดและโบราณสถาน
6.ปัญหาด้านการเมืองการบริหาร 6.1 การพัฒนาทางการเมือง การบริหาร	1.ไม่สนใจการเมือง การบริหารท้องถิ่น 2.ขาดความรู้ความเข้าใจในระบอบการเมือง	ม.3-11	1.การฝึกอบรมความรู้ความเข้าใจทางการเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตย 2.ส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมือง การบริหารท้องถิ่น

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโนม้การแก้ปัญหา
7.ปัญหาด้าน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม 7.1 ป่าไม้	1.ป่าไม้ถูกทำลายขาดการรักษา และปลูกทดแทน 2.ไม่ตระหนักถึงความสำคัญของ ป่าไม้	ม.3-11	1.ส่งเสริมการอนุรักษ์ป่าไม้ 2.เผยแพร่ความสำคัญของป่าไม้ 3.ส่งเสริมการปลูกป่าเพิ่มขึ้น
7.2 แหล่งน้ำ	1.การทิ้งขยะมูลฝอยและสิ่ง ปฏิกูลลงแหล่งน้ำ 2.การปล่อยสัตว์เลี้ยงลงแหล่งน้ำ	ม.3-11	1.ส่งเสริมการอนุรักษ์แหล่งน้ำ
7.3 ขยะมูลฝอยและสิ่ง ปฏิกูล	1.การทิ้งขยะมูลฝอยและสิ่ง ปฏิกูลไม่เหมาะสม 2.ไม่มีรถเก็บขยะ 3.ไม่มีที่ทิ้งขยะ	ม.3-11	1.รณรงค์การกำจัดขยะอย่าง เหมาะสม 2.จัดหารถเก็บขยะ 3.จัดหาถังขยะและที่ทิ้งขยะ

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลเจริญศิลป์

(SWOT)

วิเคราะห์จุดแข็ง (Strength=S)	วิเคราะห์จุดอ่อน (Weakness=W)	วิเคราะห์โอกาส(Opportunity=O)	วิเคราะห์ปัญหาอุปสรรค (Threat=T)
1.การบริหารองค์กรมั่นคง 2.มีศูนย์ศิลปาชีพบ้านกุดนาขาม 3.มีแหล่งน้ำธรรมชาติผ่าน(ลำน้ำยาม) 4.มีวัฒนธรรมประเพณีอันดีงาม 5.สิ่งแวดล้อมยังไม้ถูกทำลายมาก6. อัตราค่าครองชีพถูก 7.การถือครองที่ดิน 8.มีแรงงานราคาถูก 9.มีสังคมเอื้ออาทร 10.ปัญหาอาชญากรรมไม่รุนแรง 11.มีวัดป่าโนนแสนคำเป็นเคารพนับถือ ของผู้คนทั่วไป	1.งบประมาณมีจำกัด 2.ขาดเครื่องมือ เครื่องจักรปฏิบัติงาน 3.ประชาชนขาดการส่งเสริมการผลิตภาค เกษตรกรรม 4.ผลผลิตทางการเกษตรราคาตกต่ำ 5.ผลผลิตทางการเกษตรต่อไร่ต่ำ 6.ประชาชนว่างงานจำนวนมาก 7.ประชาชนไม่มีอาชีพเสริมนอกฤดูทำนา 8.แรงงานไม่มีทักษะฝีมือ 9.พื้นที่บางส่วนขาดแคลนน้ำทำ การเกษตรนอกฤดูทำนา 10.ไม่มีตลาดรองรับผลผลิตทาง การเกษตร	1.การส่งเสริมการผลิตภาคเกษตรกรรม เสริมจากการทำนา การเลี้ยงโค กระบือ การปลูกพืชเศรษฐกิจ 2.การส่งเสริมให้เป็นแหล่งหัตถกรรม พื้นบ้าน (ศูนย์ศิลปาชีพกุดนาขาม) 3.การพัฒนาให้เกิดแหล่งท่องเที่ยว ธรรมชาติ (ห้วยนกเค้า ลำน้ำยาม วัดป่า) 4.การพัฒนาให้เป็นแหล่งประมงน้ำจืด 5.การพัฒนาคุณภาพการศึกษา 6.การเชื่อมโยงการพัฒนาทั้งองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นที่เขตติดต่อกัน 7.นโยบายการพัฒนาจังหวัด 8.นโยบายการพัฒนาอำเภอ 9.นโยบายการพัฒนาอบต. 10.การส่งเสริมศูนย์ศิลปาชีพกุดนาขามเป็น แหล่งท่องเที่ยวและศึกษาดูงาน	1.การคมนาคมยังไม่สะดวก รวดเร็ว 2.ประชาชนมีรายได้เฉลี่ยต่ำ 3.ประชาชนส่วนใหญ่ฐานะยากจน 4.ประชาชนส่วนใหญ่มีการศึกษาต่ำ 5.ที่ตั้งอยู่ห่างไกลตัวจังหวัดสกลนคร 6.ที่ตั้งไม่ใช้เส้นทางคมนาคมหลักของจังหวัด 7.ประชาชนยังไม่ตระหนักถึงปัญหาของ ชุมชน

บทที่ 4

วิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

4.1 วิสัยทัศน์การพัฒนาท้องถิ่น

วิสัยทัศน์ และเป้าประสงค์การพัฒนาท้องถิ่น

จากการวิเคราะห์ศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลเจริญศิลป์ ได้แก่ ที่ตั้ง อาณาเขต ลักษณะภูมิประเทศ สภาพชุมชน โครงสร้างและกระบวนการบริหารงานบุคคล งบประมาณ และผลการพัฒนาท้องถิ่นในระยะเวลาที่ผ่านมา องค์การบริหารส่วนตำบลเจริญศิลป์จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์ ซึ่งเปรียบเสมือนภาพฝันในอนาคตและทิศทางการพัฒนาในอนาคตข้างหน้า ดังนี้

วิสัยทัศน์ “เจริญศิลป์น่าอยู่ เขตชุมชนธรรม นำชุมชนเข้มแข็ง แหล่งเศรษฐกิจพอเพียง”

เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความมุ่งมั่นพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ ด้วยความโปร่งใสและตอบสนองความต้องการของชุมชนอันนำมาซึ่งความเป็นอยู่ที่พอเพียงของประชาชน

เป้าประสงค์ องค์กรมั่นคง ชุมชนเข้มแข็ง เศรษฐกิจพอเพียง

พันธกิจ

2. ส่งเสริมการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคม
3. บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของประชาชนภายใต้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
4. จัดให้มีการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน
5. สร้างระบบบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

จุดมุ่งหมาย

1. ประชาชนมีการศึกษาและคุณภาพชีวิตที่ดี
2. ประชาชนมีอาชีพและรายได้ที่พอเพียง
3. ระบบโครงสร้างพื้นฐานมีความพร้อม สะดวก รวดเร็ว ปลอดภัยและครอบคลุมพื้นที่
4. มีการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)	ปี 2554- 2558	*เป้าหมาย (Targets)				
				ปี 54	ปี 55	ปี 56	ปี 57	ปี 58
1.ระบบโครงสร้างพื้นฐานมีความสะดวก รวดเร็ว ปลอดภัย และครอบคลุมพื้นที่	1.ร้อยละของครัวเรือนที่มีการคมนาคมสะดวก รวดเร็ว	1.ครัวเรือนที่มีการคมนาคมสะดวก รวดเร็วมีร้อยละ 50 ของครัวเรือนทั้งหมด	100%	60%	70%	80%	90%	100%
	2.ร้อยละของครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้อย่างทั่วถึง	2.ครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้ในหมู่บ้านและแหล่งเกษตร ทั้งถึงมีร้อยละ 70 ของครัวเรือนทั้งหมด	100%	80%	90%	100%	-	-
	3.ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำประปาใช้อย่างทั่วถึง	3.ครัวเรือนที่มีน้ำประปาใช้อย่างทั่วถึงมีร้อยละ 70 ของครัวเรือนทั้งหมด	100%	70%	80%	90%	100%	-
2.ประชาชนมีแหล่งน้ำเพียงพอกับการอุปโภคบริโภคและการเกษตร	1.ร้อยละของครัวเรือนที่มีแหล่งน้ำอุปโภคบริโภคและการเกษตรเพียงพอความต้องการ	1.ครัวเรือนที่มีแหล่งน้ำเพียงพอกับการอุปโภคบริโภค ร้อยละ 70 ของครัวเรือนทั้งหมด	100%	70%	80%	90%	100%	-
		2.ครัวเรือนที่มีแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรเพียงพอ ร้อยละ 50 ของครัวเรือนทั้งหมด	100%	60%	70%	80%	90%	100%
3.ประชาชนมีอาชีพและรายได้พอเพียง	1.ร้อยละของประชากรในวัยทำงาน (15-60 ปี) ที่ว่างงาน	1.ประชากรในวัยทำงานว่างงานร้อยละ 70 ของประชากรในวัยทำงานทั้งหมด	20%	60%	50%	40%	30%	20%
	2.ร้อยละของครัวเรือนที่มีรายได้พอเพียง (รายได้มากกว่ารายจ่าย)	2.ครัวเรือนที่รายได้มากกว่ารายจ่ายมีร้อยละ 50 ของครัวเรือนทั้งหมด	50%	10%	20%	30%	40%	50%
4.ประชาชนมีการศึกษาและคุณภาพชีวิตที่ดี	1.ร้อยละของประชากรมีโอกาสทางการศึกษาหาความรู้เพิ่มขึ้น	1.ประชาชนที่มีโอกาสทางการศึกษาหาความรู้ ร้อยละ 50 ของครัวเรือนทั้งหมด	100%	60%	70%	80%	90%	100%
	2.ร้อยละของประชากรที่ได้รับสวัสดิการสังคม	2.ประชาชนที่มีคุณภาพชีวิตที่ดีร้อยละ 50 ของครัวเรือนทั้งหมด	100%	60%	70%	80%	90%	100%
5.ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองการบริหารท้องถิ่น	1.ร้อยละของประชาชนที่มีส่วนร่วมทางการเมืองการบริหารท้องถิ่นเพิ่มขึ้น	1.ประชาชนที่มีส่วนร่วมทางการเมืองการบริหารท้องถิ่น ร้อยละ 70 ของครัวเรือนทั้งหมด	100%	80%	90%	100%	-	-
6.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไม่ถูกทำลาย	1.ร้อยละของครัวเรือนที่มีการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	1.ครัวเรือนที่มีการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ร้อยละ 60 ของครัวเรือนทั้งหมด	100%	70%	80%	90%	100%	-

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น

*****

เพื่อนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเจริญศิลป์ มียุทธศาสตร์หลักที่จะดำเนินการให้ประสบความสำเร็จรวม 4 ยุทธศาสตร์ และมีแนวทางการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลเจริญศิลป์ ซึ่งเป็นการสนับสนุนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดให้บรรลุเป้าประสงค์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	แนวทางการพัฒนา	โครงการหลัก
1.ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคม	1.เพื่อให้ประชาชนมีการศึกษา 2.เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ 3.เพื่อนุรักษ์ประเพณี 4.เพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพ ร่างกายแข็งแรง	-ประชาชนทุก หมู่บ้านในเขต อบ ต.ม.3-11	1.ส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม 2.ส่งเสริมการพัฒนาเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาสและคนพิการ 3.ส่งเสริมสุขภาพและการ ป้องกันควบคุมโรค	1.ก่อสร้างศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 2.สนับสนุนอาหารกลางวันและอาหารเสริม(นม) 3.สนับสนุนทุนการศึกษา 4.สนับสนุน สื่อวัสดุอุปกรณ์การศึกษา 5.ส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีและวันสำคัญ 6.ส่งเสริมศิลปะ ภูมิปัญญาท้องถิ่น 7.ส่งเสริมการอบรมจริยธรรมเด็ก เยาวชน 1.จัดสร้างศาลา อาคารเอนกประสงค์หมู่บ้าน 2.จัดสรรเงินสงเคราะห์ 1.ก่อสร้างสนามกีฬาจัดหาอุปกรณ์กีฬา 2.ป้องกันโรคระบาดและติดต่อ 3.ป้องกันปราบปราม บำบัดฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด
2.ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจ	1.เพื่อให้ประชาชนมีอาชีพและ แก้ไขปัญหาความยากจน 2.เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว	-ประชาชนทุก หมู่บ้านในเขต อบต.ม.3-11	1.ส่งเสริมการประกอบ อาชีพ 2.ส่งเสริมการท่องเที่ยว	1.ส่งเสริมกลุ่มอาชีพต่างๆ ในชุมชน 2.ส่งเสริมการเกษตรตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง 3.ส่งเสริมสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ 4.ส่งเสริมการฝึกอบรมอาชีพ 5.ส่งเสริมเงินทุนหมุนเวียนประกอบอาชีพ 1.ส่งเสริมพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ 2.ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่

ยุทธศาสตร์	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	แนวทางการพัฒนา	โครงการหลัก
3.ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	-เพื่อการคมนาคม การประปา การไฟฟ้าและการสื่อสารสะดวกปลอดภัยและทั่วถึงประชาชนทุกพื้นที่	-ประชาชนในเขต อบต.ม.3-11	1.ก่อสร้าง ปรับปรุงบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก 2.ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาแหล่งน้ำระบบ สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ	1.ก่อสร้างถนนลาดยาง ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก 2.ก่อสร้างถนนลูกรัง 3.ปรับปรุง ซ่อมแซมรักษา ขยาย ถนนทุกสาย 4.ก่อสร้าง บำรุงรักษาสะพานและแพ 5.ก่อสร้าง บำรุงรักษา ทางและท่อระบายน้ำ 1.ก่อสร้าง บำรุงรักษาประปา 2.ขยายเขตไฟฟ้าหมู่บ้านและไปแหล่งการเกษตร 3.ติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างตามหมู่บ้าน 4.ขยายเขตโทรศัพท์ครัวเรือน
4.ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี	1.เพื่อสร้างระบบบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี 2.เพื่อคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 3.เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่น 4.เพื่อป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	-ประชาชนในเขต อบต.ม.3-11	1.การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย 2.ส่งเสริมประชาธิปไตยและการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองท้องถิ่น 3.การพัฒนาองค์กรและบุคลากร 4.การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	1.ส่งเสริมงานอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน 2.ป้องกันปราบปราม บำบัดฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด 1.โครงการฝึกอบรมความรู้ความเข้าใจการเมืองระบอบประชาธิปไตย 2.โครงการ อบต.พบประชาชน 3.โครงการเผยแพร่ความรู้การเมือง การบริหารงานท้องถิ่น 4.สนับสนุนการสร้างหอกระจายข่าวหมู่บ้าน 5.เชิญชวนประชาชนเข้าฟังการประชุมสภาท้องถิ่น 1.การฝึกอบรมผู้บริหาร สมาชิก พนักงาน ลูกจ้าง อบต. 2.การก่อสร้าง ปรับปรุงซ่อมแซม อาคารสำนักงาน 3.การบริการประชาชนด้วยความสะอาด ประทับใจ 4.การปรับปรุงภูมิทัศน์องค์กร 1.การจัดซื้อรถยนต์ประจำ อบต. 2.การจัดหารถเก็บขยะ ประจำ อบต. 3.การอนุรักษ์ป่าชุมชนและที่สาธารณะประโยชน์ 4.การปลูกป่าตามริมถนนและที่สาธารณะประโยชน์ 5.การบำรุงรักษาแหล่งน้ำ 6.รณรงค์การกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูลอย่างเหมาะสม 7.การปรับปรุงภูมิทัศน์พื้นที่ให้เหมาะสม 8.จัดซื้อที่ดินเพื่อก่อสร้าง ขยาย สำนักงาน

การนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผล

*****

การติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาตำบลสามปี พ.ศ. 2554-2558 และการนำแผนพัฒนาไปสู่การปฏิบัติ เพื่อให้ทราบถึงแนวทางและกลไกในการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสามปี เป็นหน้าที่ของผู้บริหารท้องถิ่นที่ต้องกำหนดแนวทางนโยบายในการบริหารพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ต้องกำหนดแนวทางการพัฒนาให้แผนพัฒนาท้องถิ่นตอบสนองต่อปัญหา ความต้องการและศักยภาพขององค์กรบริหารส่วนตำบล รวมทั้งสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดสกลนคร แบบบูรณาการ และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ตลอดจนทั้งแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และนโยบายของรัฐบาลดั่งนั้น การทำแผนพัฒนาไปสู่การปฏิบัติจึงแบ่งเป็น 4 แนวทาง ดังนี้

1. องค์กรบริหารส่วนตำบลดำเนินการเอง โดยการแปลงแนวทางการพัฒนา และโครงสร้างในแผนพัฒนาตำบลสามปี นำไปจัดทำแผนงบประมาณหรือข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี เพื่อปฏิบัติให้บรรลุจุดประสงค์ของแผนงานโครงการ

2. การสนับสนุนให้หน่วยงานราชการอื่นหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น หรือองค์กรเอกชนเป็นผู้ดำเนินงาน ในกรณีที่องค์กรบริหารส่วนตำบลไม่มีความพร้อมหรือมีศักยภาพเพียงพอ และมีหน่วยงานหรือองค์กรอื่นมีศักยภาพ และมีความพร้อมที่จะดำเนินงานมากกว่า

3. การร่วมมือกับหน่วยงานหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรเอกชนอื่นในการดำเนินงานในกรณีที่ปฏิบัติงานจะต้องเกี่ยวข้องกับหน่วยงานหรือองค์กร โดยอาจดำเนินงานรูปแบบหุ้นส่วน สหกรณ์ หรือคณะทำงานหรือคณะกรรมการ

4. การประสานหน่วยงานหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือองค์กรเอกชนอื่นเป็นผู้จัดสรร งบประมาณ และการดำเนินการตามแผนงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแนวทางที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาสามปี และแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรบริหารส่วนตำบลเจริญศิลป์ โดยผ่านความเห็นชอบจากผู้บริหารท้องถิ่นและคณะกรรมการพัฒนา คณะกรรมการประสานแผนการพัฒนาและผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนคร ตามลำดับ

คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาองค์กรบริหารส่วนตำบล

การติดตามประเมินผล ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2548 หมวด 6 ข้อ 28 กำหนดให้ผู้บริหารท้องถิ่นแต่งตั้ง คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วย

- (1) สมาชิกสภาท้องถิ่นที่สภาท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสามคน
- (2) ผู้แทนประชาคมท้องถิ่นที่ประชาคมคัดเลือกจำนวนสองคน
- (3) ผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ผู้บริหารท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสองคน
- (4) หัวหน้าส่วนการบริหารที่คัดเลือกจำนวนสองคน
- (5) ผู้ทรงคุณวุฒิที่ผู้บริหารท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสองคน

โดยให้คณะกรรมการเลือกกรรมการหนึ่งคนทำหน้าที่ประธานคณะกรรมการและกรรมการอีกหนึ่งคนทำหน้าที่เลขานุการของคณะกรรมการ

องค์การบริหารส่วนตำบลเจริญศิลป์ ได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลเจริญศิลป์ที่ 53 /2553 ลงวันที่ 26 เดือนเมษายน พ.ศ.2553 แต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลเจริญศิลป์ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2548 ข้อ 28 ประกอบด้วย

1.นายทองสุข	นวลขาว	สมาชิก อบต.	เป็น กรรมการ
2.นายบุญเรือง	หอมบุญมา	สมาชิก อบต.	เป็น กรรมการ
3.นายสุริยัน	ชายคำ	สมาชิก อบต.	เป็น กรรมการ
4.นายชัยยศ	ต้นสมรส	สมาชิก อบต.	เป็น กรรมการ
5.นายวีระพงษ์	คุณมี	สมาชิก อบต.	เป็น กรรมการ
6.นายเกียรติศักดิ์	บุญคง	ครู คศ.2 รร.กุดนาขาม	เป็น กรรมการ
7.ร.อ.ประดิษฐ์	พิมพ์การ	หัวหน้าศูนย์ศิลปาชีพกุดนาขาม	เป็น กรรมการ
8.นายสมยศ	อัคราช	ปลัด อบต.	เป็น กรรมการ
9.นายทวีพงษ์	ไพโรสารฤทธิ	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์	เป็น กรรมการ
10.นายบุญหุ้ม	ดีทอง	ผู้ทรงคุณวุฒิ	เป็น กรรมการ
11.นายวร	ศิริรักษ์	ผู้ทรงคุณวุฒิ	เป็น กรรมการ

ให้คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

1.กำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา

2.ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา

3.รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาต่อผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อให้ผู้บริหารเสนอต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบโดยทั่วกัน อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ภายในเดือนธันวาคม ของทุกปี ทั้งนี้ให้ตีประกาศโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

4.แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อช่วยปฏิบัติงานตามที่เห็นสมควร

6.2 วิธีการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยมีการกำหนดรูปแบบที่ใช้ในการติดตามและประเมินผลเพื่อเป็นการตรวจสอบว่าได้ดำเนินการนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปสู่การปฏิบัติ ตามเป้าหมายภายใต้ระยะเวลาที่กำหนดและเพื่อให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

1.การติดตามและประเมินผลเพื่อให้เป็นไปตามแผนพัฒนาสามปี ขององค์การบริหารส่วนตำบลเจริญศิลป์ โดยตรวจสอบติดตามและประเมินผลก่อนดำเนินการ โครงการว่าคุ้มกับการลงทุนหรือไม่ ทั้งนี้ในขณะดำเนินการตามโครงการเพื่อปรับปรุงแก้ไขได้ทันทั่วทั้ง และหลังสิ้นสุดโครงการเป็นประจำทุกปี เพื่อประเมินว่าโครงการประสบผลสำเร็จตามแผนที่วางไว้หรือไม่ ได้ผลผลิตตามวัตถุประสงค์และคุ้มค่าของผลการดำเนินการ เพื่อตัดสินใจว่าจะขยาย ปรับปรุง หรือสิ้นสุด หรือดำเนินการต่อเนื่องในปีต่อไป

2.การจัดทำระบบฐานข้อมูลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ในแต่ละวัน เพื่อใช้เป็นแนวทางการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลในแต่ละปีให้เหมาะสม สอดคล้องกับความจริง โดยแยกตามยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 4 ด้าน ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรมนุษย์และสังคม
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ
3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

3. การติดตามประเมินผล กำหนดให้มีตัวชี้วัดผลการดำเนินงานในแต่ละเรื่อง โดยให้มีการวัดผลเพื่อวัดคุณค่าของโครงการและผลการพัฒนาที่เกิดขึ้นใน 3 ระดับ คือ

ผลงาน ได้แก่ สิ่งที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานในการแก้ไขปัญหา ความต้องการตามเป้าหมายของงาน/โครงการ

ผลลัพธ์ ได้แก่ ผลที่ตามมา ซึ่งเป็นเรื่องที่แสดงถึงการบรรลุความสำเร็จของงานที่เกิดขึ้น

ผลกระทบ ได้แก่ การประเมินผลที่ได้จากผลของโครงการทั้งที่ คาดหวังและไม่คาดหวัง ซึ่งเป็นผลทางบวกทางลบ เพื่อนำไปประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการ เช่น ยกเลิกหรือดำเนินการต่อไป

4. ให้มีองค์กรและหน่วยงานที่รับผิดชอบในการกำกับหน้าที่ ติดตามและประเมินการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนางานองค์การบริหารส่วนตำบลเจริญศิลป์

6.3 กำหนดช่วงเวลาในการติดตามและประเมินผล คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น กำหนดช่วงระยะเวลาในการติดตามและประเมินผล โดยคำนึงถึงความเหมาะสม ทั้งนี้ควรกำหนดช่วงเวลาในการกำหนดเวลาระหว่างการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา และประเมินผลการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปสู่การปฏิบัติอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง แล้วรายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นนำเสนอต่อสภาท้องถิ่นคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น และประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบโดยทั่วกันอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง ภายในเดือนธันวาคมของทุกปี

แนวทางที่ 2 ส่งเสริมการพัฒนาเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุผู้ด้อยโอกาสและผู้พิการ

โครงการ/งาน	ตัวชี้วัดความสำเร็จ	เป้าหมาย						ผู้รับผิดชอบ
		ปี 54-58	ปี 54	ปี 55	ปี 56	ปี 57	ปี 58	
1.ก่อสร้างซ่อมแซมศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	1.จำนวนศูนย์พัฒนาเด็กเล็กหมู่บ้าน	5 ศูนย์	1 ศูนย์	1 ศูนย์	1 ศูนย์	1 ศูนย์	1 ศูนย์	สำนักปลัด
2.จัดสร้าง ปรับปรุงซ่อมแซมศาลาเอนกประสงค์หมู่บ้าน	2.จำนวนศาลาเอนกประสงค์หมู่บ้าน	15 แห่ง	3 แห่ง	3 แห่ง	3 แห่ง	3 แห่ง	3 แห่ง	สำนักปลัด
3.สงเคราะห์เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส	3.เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาสได้รับการสงเคราะห์ดูแล	650 คน	130 คน	130 คน	130 คน	130 คน	130 คน	สำนักปลัด
4.จัดหาเครื่องครัวกลุ่มสตรีหมู่บ้าน	4.กลุ่มสตรีมีเครื่องครัวใช้ครบทุกหมู่บ้าน	9 หมู่	3 หมู่	3 หมู่	3 หมู่	-	-	สำนักปลัด

แนวทางที่ 3 ส่งเสริมสุขภาพและการป้องกันควบคุมโรค

โครงการ/งาน	ตัวชี้วัดความสำเร็จ	เป้าหมาย						ผู้รับผิดชอบ
		ปี 54-58	ปี 54	ปี 55	ปี 56	ปี 57	ปี 58	
1.สนับสนุนศูนย์สาธารณสุขหมู่บ้าน	1.ศูนย์สาธารณสุขหมู่บ้านสามารถเป็นที่พึ่งของประชาชน	9 หมู่	9 หมู่	9 หมู่	9 หมู่	9 หมู่	9 หมู่	สำนักปลัด
2.ป้องกันโรคระบาดและโรคติดต่อ	2.ไม่มีการระบาดของเชื้อโรค	9 หมู่	9 หมู่	9 หมู่	9 หมู่	9 หมู่	9 หมู่	สำนักปลัด
3.การป้องกันและบำบัดผู้ติดยาเสพติด	3.ไม่มีประชาชนติดยาเสพติด	9 หมู่	9 หมู่	9 หมู่	9 หมู่	9 หมู่	9 หมู่	สำนักปลัด
4.ส่งเสริมการกีฬาและการรักษาสุขภาพอนามัย	4.ประชาชนมีการเล่นกีฬาและการรักษาสุขภาพอนามัย	9 หมู่	9 หมู่	9 หมู่	9 หมู่	9 หมู่	9 หมู่	สำนักปลัด
5.ก่อสร้าง ปรับปรุง สนามกีฬาหมู่บ้าน	5.มีสนามเล่นกีฬาคบทุกหมู่บ้าน	9 หมู่	3 หมู่	3 หมู่	3 หมู่	-	-	สำนักปลัด
6.จัดหาอุปกรณ์การกีฬานิตต่างๆ	6.มีอุปกรณ์กีฬาเล่นครบทุกหมู่บ้าน	9 หมู่	9 หมู่	-	-	-	-	สำนักปลัด

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาเศรษฐกิจ
 แนวทางที่ 1 ส่งเสริมการประกอบอาชีพ

โครงการ/งาน	ตัวชี้วัดความสำเร็จ	เป้าหมาย						ผู้รับผิดชอบ
		ปี 54-58	ปี 54	ปี 55	ปี 56	ปี 57	ปี 58	
1.ฝึกอบรมความรู้อาชีพต่างๆ	1.จำนวนครั้งที่ฝึกอาชีพและมีรายได้	30 ครั้ง	6 ครั้ง	6 ครั้ง	6 ครั้ง	6 ครั้ง	6 ครั้ง	สำนักปลัด
2.ส่งเสริมการเกษตรทฤษฎีใหม่	2.ครัวเรือนที่ทำเกษตรทฤษฎีใหม่	500 ครัว.	100 ครัว.	100 ครัว.	100 ครัว.	100 ครัว.	100 ครัว.	สำนักปลัด
3.จัดตั้งกองทุนหมุนเวียนอาชีพ	3.จำนวนกองทุนที่จัดตั้ง	50 กลุ่ม	10 กลุ่ม	10 กลุ่ม	100 กลุ่ม	10 กลุ่ม	10 กลุ่ม	สำนักปลัด
4.จัดตั้งศูนย์สาธิตการตลาด	4.จำนวนศูนย์สาธิตที่จัดตั้ง	9 แห่ง	2 แห่ง	2 แห่ง	2 แห่ง	2 แห่ง	2 แห่ง	สำนักปลัด
5.จัดตั้งตลาดและลานค้าชุมชน	5.จำนวนตลาดและลานค้าที่จัดตั้ง	6 แห่ง	2 แห่ง	2 แห่ง	2 แห่ง	2 แห่ง	2 แห่ง	สำนักปลัด
6.ส่งเสริมศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน	6.ประชาชนที่ทำอาชีพศิลปหัตถกรรม	15 กลุ่ม	3 กลุ่ม	3 กลุ่ม	3 กลุ่ม	3 กลุ่ม	3 กลุ่ม	สำนักปลัด
7.ส่งเสริมการตลาดและการแปรรูปสินค้าทางการเกษตร	7.สินค้าเกษตรมีตลาดรองรับและมีการแปรรูปผลผลิต	5 ประเภท	1 ประเภท	1 ประเภท	1 ประเภท	1 ประเภท	1 ประเภท	สำนักปลัด
8.จัดสร้างยุ้งฉางและแทรกแซงราคาพืชผลทางการเกษตร	8.ยุ้งฉางที่จัดสร้างและแทรกแซงราคา	15 แห่ง	3 แห่ง	3 แห่ง	3 แห่ง	3 แห่ง	3 แห่ง	สำนักปลัด
9.ส่งเสริมกลุ่มอาชีพต่างๆ ในชุมชน	9.จำนวนกลุ่มอาชีพที่รับการส่งเสริม	45 กลุ่ม	9 กลุ่ม	9 กลุ่ม	9 กลุ่ม	9 กลุ่ม	9 กลุ่ม	สำนักปลัด
10.ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรท้องถิ่นในการประกอบอาชีพ	10.จำนวนร้อยละประเภททรัพยากรท้องถิ่นที่นำมาใช้ประโยชน์	100%	60%	70%	80%	90%	100%	สำนักปลัด

แนวทางที่ 3 การพัฒนาองค์กรและบุคลากร

โครงการ/งาน	ตัวชี้วัดความสำเร็จ	เป้าหมาย						ผู้รับผิดชอบ
		ปี 54-58	ปี 54	ปี 55	ปี 56	ปี 57	ปี 58	
1.ฝึกอบรมผู้บริหาร และสมาชิก อบต.	1.ผู้บริหารและสมาชิกได้รับการฝึกอบรมหลักสูตรต่างๆ อยู่เสมอ	22 คน	22 คน	22 คน	22 คน	22 คน	22 คน	สำนักปลัด
2.ฝึกอบรมพนักงานและลูกจ้าง	2.พนักงานและลูกจ้างได้รับการฝึกอบรมหลักสูตรต่างๆ อยู่เสมอ	22 คน	22 คน	22 คน	22 คน	22 คน	22 คน	สำนักปลัด
3.ก่อสร้าง ปรับปรุง อาคารสำนักงาน	3.มีอาคาร สำนักงานที่ก่อสร้างปรับปรุง	1 หลัง	-	-	-	-	-	สำนักปลัด
4.บริการประชาชนด้วยความประทับใจ	4.ประชาชนมีความประทับใจ	ผู้มาติดต่อราชการ	-	-	1 ครั้ง	1 ครั้ง	1 ครั้ง	สำนักปลัด
5.ปรับปรุง ตกแต่งภูมิทัศน์องค์กร	5.ภูมิทัศน์องค์กรมีความสวยงาม น่าอยู่	5 ครั้ง	1 ครั้ง	1 ครั้ง	-	-	-	สำนักปลัด
6.จัดซื้อรถยนต์ประจำ อบต.	6.มีรถยนต์ใช้ประโยชน์	1 คัน	1 คัน	-	-	-	-	สำนักปลัด
7.จัดซื้อรถเก็บขยะ ประจำอบต.	7.มีรถเก็บขยะบริการประชาชน	1 คัน	-	1 คัน	1 คัน	-	-	สำนักปลัด
8.จัดซื้อรถดับเพลิง ประจำอบต.	8.มีรถสูบลมบริการประชาชน	1 หลัง	-	-	1 หลัง	-	-	สำนักปลัด
9.ก่อสร้างบ้านพักพนักงาน	9.พนักงานมีบ้านพักในอบต.	1 หลัง	-	-	1 หลัง	-	-	สำนักปลัด
10.ก่อสร้างศาลาเอนกประสงค์	10.มีศาลาเอนกประสงค์ใช้ประโยชน์	1 หลัง	-	-	1 หลัง	-	-	สำนักปลัด
11.ก่อสร้างที่ทำการ อบต.หลังใหม่	11.มีอาคารที่ทำการสะดวกสบาย	1 หลัง	-	-	-	1 หลัง	-	สำนักปลัด

การประเมินในภาพรวมการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลเจริญศิลป์

การประเมินผลในภาพรวมการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลเจริญศิลป์สามารถดำเนินการตามแผนฯ ดำเนินการแล้วเสร็จจำนวน 120 โครงการ ใช้งบประมาณทั้งสิ้น 14,508,859 บาท คิดเป็นร้อยละ 93.02 ของจำนวนโครงการทั้งหมดที่บรรจุในแผนพัฒนาสามปี (ปี 2554 มีจำนวน 129 โครงการ) ในส่วนที่องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินการเอง (เนื่องจากงบประมาณที่มีจำนวนจำกัด) การพัฒนาบางโครงการขอความร่วมมือจากหน่วยงานอื่นมาดำเนินการ เช่น อำเภอเจริญศิลป์ หรือหน่วยราชการอื่น ๆ ซึ่งทางองค์การบริหารส่วนตำบลเจริญศิลป์ได้ประสานงานอยู่ตลอด สำหรับโครงการที่ไม่สามารถดำเนินการได้ในปีงบประมาณนี้ จะนำมาพิจารณาความจำเป็นในการจัดทำแผนในปีต่อไปอีกครั้งหนึ่ง

3.3.การประเมินประสิทธิผลของแผนพัฒนาในเชิงคุณภาพ

จากการใช้แผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลเจริญศิลป์ที่ผ่านมาได้มุ่งเน้นให้มีการพัฒนาพื้นที่เป้าหมายที่เหมาะสมเป็นหลักตามกรอบแนวทางในการพัฒนาท้องถิ่น สามารถดำเนินการพัฒนาและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ผลที่น่าพอใจในระดับหนึ่งประกอบด้วย

1.ผลจากการดำเนินการด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ระบบโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบล สามารถรองรับและสนองต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น ประกอบด้วย การพัฒนาเส้นทางคมนาคม ประปา การปรับปรุงระบบการระบายน้ำ การขยายเขตการไฟฟ้า โทรศัพท์ ทำให้ประชาชนมีสะดวกในการคมนาคมและมีน้ำบริโภค อีกทั้งได้ดำเนินการขุดลอก คู คลอง สระน้ำเพื่อการเกษตร ประชาชนสามารถกักเก็บน้ำได้เพียงพอและมีน้ำใช้ตลอดปี

2.ผลจากการดำเนินงานด้านการศึกษา

ครู นักเรียนมีวิสัยทัศน์ในการเรียนการสอน ซึ่งส่งผลให้การเรียน การสอนมีประสิทธิภาพ จากการสนับสนุนงบประมาณให้แก่โรงเรียนในเขต อบต. การจัดกิจกรรมเยาวชน จัดซื้ออุปกรณ์กีฬา อีกทั้งยังช่วยให้เกิดการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นให้เจริญสืบไป จากสนับสนุนงบประมาณการจัดกิจกรรมแม่เทียนพรรษา สงกรานต์

3.ผลจากการดำเนินการด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

ประชาชนผู้ด้อยโอกาสในตำบลเจริญศิลป์ ได้รับการช่วยเหลือจากองค์การบริหารส่วนตำบลในการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ คนพิการ เด็กและเยาวชน การสร้างชุมชนให้เข้มแข็งโครงการหมู่บ้านปลอดยาเสพติด เป็นการมุ่งเน้นการพัฒนาสถาบันครอบครัว รวมทั้งส่งเสริมและดำเนินการจัดการบริการด้านสาธารณสุขและอนามัยพื้นฐาน การฝึกอบรมดูแลสุขภาพ การรณรงค์ป้องกันพิษสุนัขบ้า การจัดแหล่งเพาะพันธุ์ยุ้ง ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ทำกันอย่างต่อเนื่อง เป็นการพัฒนาสุขภาพชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนได้ดียิ่งขึ้น

4.การดำเนินงานด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

การบริหารจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยดำเนินการผ่านทางโครงการปลูกป่าตามพระราชเสาวนีย์ของสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ ซึ่งสามารถพัฒนาและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้รวมทั้งการจัดการระบบนิเวศน์แก่สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติด้วย

5.การดำเนินงานด้านเศรษฐกิจ

มีการตั้งงบประมาณอุดหนุนส่งเสริมอาชีพ เช่น การสนับสนุนกลุ่มปลูกพืชต่างๆ เช่น มะเขือเทศ พริก ฟักทอง ฯลฯการสนับสนุนหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ซึ่งประชาชนมีรายได้และมีการทำงาน จากการจัดตั้งกลุ่มอาชีพนี้ อีกทั้งยังส่งผลให้เกิดการมีส่วนร่วมการทำงานที่เกิดจากการทำงานเป็นกลุ่ม

6.การดำเนินงานด้านการเมือง - การบริหาร

ดำเนินการพัฒนาความสามารถบุคลากรในการปฏิบัติงาน โดยส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรในท้องถิ่น เข้าร่วมประชุมสัมมนาอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพ จัดอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้และความสามารถของบุคลากรให้มี ศักยภาพที่ดี จัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงาน ให้มีคุณภาพและศักยภาพของการบริหารงานได้เป็นอย่างดี การสนับสนุนด้านงบประมาณอันก่อให้เกิดประโยชน์โดยตรงต่อท้องถิ่นและสร้างความเจริญเติบโตแก่ท้องถิ่น

